

ERASMUS

International Academic Research Symposium

on Health Sciences

5th - 6th April, 2019
Izmir - Turkey

ABSTRACT BOOK

www.erasmussymposium.com

ERASMUS International Academic Research Symposium on Health Sciences
(5-6 April 2019 Izmir, Turkey)
PRESENTATIONS ABSTRACT BOOK

Erasmus Sağlık Bilimlerinde Uluslararası Akademik Çalışmalar Sempozyumu
(5-6 Nisan 2019, İzmir, Türkiye)

SUNUMLAR ÖZET KİTABI

ISBN: 978-605-7602-37-4

Publishing Director / Yayın Yönetmeni: Muhammet ÖZCAN

Editor / Editör: Asst. Prof. Dr. Ayhan GÜLER

Cover Design / Kapak Tasarımı: İbrahim ÖZKAN

ASOS YAYINEVİ

1st Edition / 1.baskı: April 2019

Address / Adres: Çaydaçıra Mah. Hacı Ömer Bilginoğlu Cad. No: 67/2-4/MERKEZ/ELAZIĞ

Mail: asos@asosyayinlari.com

Web: www.asosyayinlari.com

Instagram: <https://www.instagram.com/asosyayinevi/>

Facebook: <https://www.facebook.com/asosyayinevi/>

Twitter: <https://twitter.com/Asosyayinevi>

CONTENTS

BOARDS	10
Antibiotic Resistance and the Use of Biological agents in Dentistry / Alaskarova S.M., İsmailzade F.R., Mammadov F.Y. (ATU Department of Therapeutic Dentistry, Baku, Azerbaijan)	12
Manas Destanı’nda Yiyecek ve Gıda (Manas Destanı’nın Tematik Dizini Çalışması Tecrübesinden) Dr. Öğretim Üyesi Kaliya Kulaliyeva (Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, Kırgızistan)	13
Intensive Study Programs and Joint Doctoral Programs in Erasmus and Ceeepus Framework As Generators of Teaching Innovations in Engineering Science / Prof.Dr Galia Marinova (Keynote Speaker)(Technical University-Sofia, Bulgaria)	14
The comparison of 12 weeks selective endurance training and choline supplementation on plasma Alanine Amino Transferase enzyme level in patients with NAFLD / Reza Behdari - Elham Karami - Mahdi Rezagholizadeh (Islamic Azad University, Tehran, Iran - Islamic Azad University, Zanjan , Iran). 15	
Bazal Hücreli Karsinomlarda 6 Yıllık Retrospektif Analiz / Dr. Öğretim Üyesi Figen Aslan (Balıkesir Üniversitesi).....	16
Hemşirelik Bölümü Öğrencilerinin Eldiven Kullanma ve El Hijyeni Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi / Dr. Öğretim Üyesi Erhan Şensoy (Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi).....	17
2.5 Years Experience in Newly Established Ikcu Thoracic Surgery on Colon Carcinomas With Isolated Lung Metastasis / Asst. Prof. Hasan Ersöz (İzmir Katip Çelebi University)	18
Çocuk ve Adölesanlarda Kişisel Hijyen Davranışları: Türkiye (2010-2019) / Zeynep Türkal Gün - Doç.Dr. Filiz Adana (Aydın Adnan Menderes Üniversitesi). 20	
Alzheimer Hastalarında Kardiyovasküler Risk Faktörleri ve Metabolik Sendrom / Dr. Figen Varlıbaş (Sağlık Bilimleri Üniversitesi)	21

Cinguatera Toksinleri ve Cinguatera Balık Zehirlenmesi / Prof.Dr. Belgin Sırıken - Dr. Ceren Yavuz - Dr. Öğretim Üyesi Ayhan Güler (Ondokuz Mayıs Üniversitesi - Amasya Üniversitesi - Hakkari Üniversitesi)	22
Çocuk Gelişimci ve Sınıf Öğretmeni Adaylarının Obeziteye İlişkin Algıları: Niteliksel Bir Araştırma / Arş.Gör. Duygu Yeşilfidan - Doç.Dr. Filiz Adana (Adnan Menderes Üniversitesi)	23
Cyp2a13 Polimorfizmleri ve Nikotin Bağımlılığına Duyarlılığı: Genetik Bir İlişkilendirme ve Bir Siliko Analizi / Prof.Dr. Sacide Pehlivan - Doç.Dr. Mehmet Atilla Uysal - Prof.Dr. Tulin Cagatay - Dr. Hayriye Şentürk Çiftçi - Prof.Dr. Mustafa Pehlivan - Prof.Dr. Sadrettin Pence (Istanbul University - Health Sciences University - Istanbul University - Istanbul University - Gaziantep University - Istanbul University)	24
D Vitamini ve Depresyon / Öğr. Gör. Gökce Çakmak - Araştırmacı Hatice Merve Yavuz (Kırklareli Üniversitesi)	26
Dış Kulak Yolunda Polipoid Kutanöz Meningotelyal Meningiyom / Dr. Taşkın Erkinüresin (Sağlık Bilimleri Üniversitesi)	28
Diyabetik Maküler Ödemde İntravitreal Ranibizumab ve Afliberceptin Kornea Endoteli Üzerine Etkisi / Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Ekizoğlu - Dr. Öğr. Üyesi Murat Çakmaklıoğulları (Karabük Üniversitesi)	29
Düşme Öyküsü Olan ve Olmayan Yaşlıların Alt Ekstremitte Kas Kuvveti ve Yürüme Parametrelerinin Karşılaştırılması / Arş.Gör. Ümit Yeşil - Arş. Gör. Dr. Murat Tomruk - Prof. Dr. Nihal Gelecek - Dr. Esra Ateş Bulut - Prof. Dr. Ahmet Turan Işık (Dokuz Eylül Üniversitesi)	30
Fluoksetin, Sertralin ve Paroksetin İlaç Moleküllerinin Antimikrobiyal Aktivitelerinin Değerlendirilmesi / Arş.Gör. Aybala Temel - Arş. Gör. Dr. Yamaç Tekintaş - Doç. Dr. Bayrı Eraç - Prof. Dr. Mine Hoşgör Limoncu (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi- İzmir Katip Çelebi Üniversitesi- Ege Üniversitesi - Ege Üniversitesi).....	31
Hatalı Yüksek Ca 19-9 Test Sonucu Olan Bir Olguya Bakış / Dr. Öğr. Üyesi Soyacan Mizrak - Dr. Ali Volkan Özdemir (Uşak Üniversitesi)	33

Hemşirelik Öğrencilerinde Akıllı Telefon Bağımlılığı ve İlişkili Faktörler / <i>Doç. Dr. Filiz Adana - Arş. Gör. Duygu Yeşilfidan - Melek Yasemin Sevimoğlu</i> (Adnan Menderes Üniversitesi)	35
Hemşirelik Öğrencilerinin Servikal Kansere İlişkin Tutumları / Merve Özkan - <i>Doç. Dr. Filiz Adana - Arş. Gör. Duygu Yeşilfidan (Adnan Menderes Üniversitesi)</i>	36
Hemşirelik Öğrencilerinin Empati Düzeyleri / Nazife Koç - Doç.Dr. Filiz Adana <i>- Arş.Gör. Duygu Yeşilfidan (Adnan Menderes Üniversitesi)</i>	37
Hemşirelik Öğrencilerinin Saldırganlık ve Problem Çözme Beceri Düzeyleri ve İlişkili Faktörler / Dr. Öğretim Üyesi Nükhet Kırığ - Yusuf Güver (Aydın <i>Adnan Menderes Üniversitesi)</i>	38
Hipertansiyonda Üzün Çekirdeği Ekstresinin Antihipertansif Etkisi / <i>Araştırmacı Dyt. Meltem Baykan - Dr. Öğretim Üyesi Şule Aktaş (Marmara</i> <i>Üniversitesi)</i>	40
Interactions Between Endothelial Nitric Oxide Synthetase Gene Variants and Substance Use Disorders / Prof. Dr. Sacide Pehlivan – Assoc. Prof. Pınar Çetinaç <i>Aydın – Asst. Prof. Ayşe Feyda Nursal - Prof. Dr. Mustafa Pehlivan – Res. Yasemin</i> <i>Oyacı – Asst. Prof. Ahmet Bülent Yazıcı (Istanbul University - Bakırköy Prof Dr.</i> <i>Mazhar Osman Mental Health and Neurological Disorders Education and</i> <i>Research Hospital- Hitit University - Gaziantep University - Istanbul University -</i> <i>Sakarya University)</i>	41
Kanser Hücre Reseptörlerine Karşı Geliştirilen Moleküler Baskılanmış Polimerler İle Terapötik Ajanların Taşınması / Dr. Süleyman Serdar Alkanlı (İstanbul Üniversitesi)	42
Kırklareli İlinde Bir Özel Hemodiyaliz Merkezinde Tedavi Alan Hastaların Enerji ve Protein Alımlarının Değerlendirilmesi / Öğr. Gör. Gökçe Çakmak (Kırklareli Üniversitesi).....	44
Kolesistektomi Spesmenlerimizin Histopatolojik Sonuçları / Dr. Öğretim Üyesi <i>Gizem Akkaş Akgün (Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi)</i>	46

Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Diabetes Mellitus and Body Mass Index Are Associated With Stasis Dermatitis in Heart Failure Outpatients / <i>Exp. Özge Kaya - Assoc. Prof. Hakkı Kaya (Çanakkale Mehmet Akif Ersoy State Hospital)</i>	47
Kuzey Amerika Dispepsi Rehberlerinin Ülkemizde Uygulanabilirliğinin Değerlendirilmesi / Dr. Öğretim Üyesi Selami Ilgaz Kayılioğlu (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi).....	49
Lisansüstü Öğrencilerinin Teknoloji Bağımlılığına İlişkin Algıları: Bir Örnek Olay İncelemesi / Doç.Dr. Filiz Adana - Arş.Gör. Duygu Yeşilfidan - Merve Özkan (Adnan Menderes Üniversitesi)	50
Midgut Volvulus: Ne Yapılmalı? / Dr. Öğretim Üyesi İlhan Bali (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)	51
Multipl Sklerozlu Hastalarda Borrelia Burgdorferi Antikorlarının Araştırılması / Dr. Öğretim Üyesi Nilay Ildız - Prof.Dr. İbrahim H. Özerol - Prof.Dr. Abdulcemal Özcan - Uzman Halit Çelik (Erciyes Üniversitesi - İnönü Üniversitesi - İnönü Üniversitesi - İnönü Üniversitesi)	53
Okul Çağı Çocuklarının Göz Sağlığını Etkileyen Faktörler: Sistemik Derleme / Dr. Öğretim Üyesi Nükhet Kırış (Aydın Adnan Menderes Üniversitesi)	55
Okul Çocuklarında Görme Problemlerinin Önemi / Dr. Öğretim Üyesi Nükhet Kırış (Aydın Adnan Menderes Üniversitesi).....	56
Okullardaki Gürültünün Öğrenci Sağlığı Üzerine Etkileri / Dr. Öğretim Üyesi Belgin Yıldırım - Gülçin Denli (Adnan Menderes Üniversitesi).....	58
Ortodontide Debonding Yöntemleri: Derleme / Dr. Gökçenur Gökçe - Doç.Dr. İlknur Veli (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi).....	60
Osteosarkomlarda Ox40 Gen Ekspresyonu / Dr. Öğretim Üyesi Ayla Solmaz Avcıkurt (Balıkesir Üniversitesi).....	61

Periodontoloji Kliniğine Başvuran Bireylerin Sistemik Hastalık Durumlarının Belirlenmesi / Dr. Öğr. Üyesi Fatih Karaaslan (Uşak Üniversitesi)	63
Pilonidal Sinüs'ün Cerrahi Tedavisinde Menteş Modifikasyonlu Limberg Flep ve Karydakıs Tekniklerinin Karşılaştırılması / Dr. Öğr. Üyesi Ufuk Coşkun - Dr. Öğr. Üyesi İlhan Bali - Uzman Onur Sakallı (Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi - Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi - Şemdinli Devlet Hastanesi) ..	65
Plazma Total Homosistein Düzeyleri İle İlişkili Metilentetrahidrofolat Redüktaz Gen Varyasyonlarının İskemik İnme Hastalığı Gelişimindeki Rollerinin İncelenmesi / Dr. Öğr. Üyesi Nevra Alkanlı - Arş. Gör. Dr. Arzu Ay (Haliç Üniversitesi - Trakya Üniversitesi).....	67
Romatoid Artritin Moleküler Patogenezi / Prof.Dr. Sacide Pehlivan - Prof.Dr. Ayşe Gaye Tomatir (İstanbul Üniversitesi - Pamukkale Üniversitesi)	69
Sağlık Profesyonelleri ve Adaylarının Aile İçi Şiddete Yönelik Bilgi, Görüş ve Tutumları: Gözden Geçirme / Öner Altıntop - Doç. Dr. Filiz Adana (Aydın İl Sağlık Müdürlüğü - Adnan Menderes Üniversitesi)	70
Sağlıklı Beslenme Yolunda Anahtar Yöntem: Mindfulness Eating ve Diyetisyenin Rolü / Araştırmacı Büşra Dokuz Murat - Doç.Dr. Fatma Esra Güneş (Marmara Üniversitesi)	71
Sağlıklı Erişkinlerde Fiziksel Aktivite ve Postural Kontrol Arasındaki İlişki / Arş. Gör. Dr. Melda Soysal Tomruk - Arş. Gör. Dr. Murat Tomruk - Arş. Gör. Emrullah Alkan - Prof. Dr. Nihal Gelecek (Dokuz Eylül Üniversitesi- Dokuz Eylül Üniversitesi - Balıkesir Üniversitesi - Dokuz Eylül Üniversitesi)	73
Sarkoidoza Bağlı Bilateral Optik Perinörit / Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Ekizoğlu (Karabük Üniversitesi).....	75
Sistemik Sklerozis Hastalarında Gözetimli Egzersiz Programının Etkileri / Arş. Gör. Hazal Yakut - Prof. Dr. Sevgi Özalevli - Prof. Dr. Ahmet Merih Birlik (Dokuz Eylül Üniversitesi)	77

Şizofreni Hasta Yakınlarının Aile Yüğü, Sosyal Destek ve Ruhsal İyilik Hali Açısından Değerlendirilmesi / Dr. Öğr. Üyesi Burak Kulaksızoğlu - Dr. Öğr. Üyesi Buket Cinemre (Akdeniz Üniversitesi)	78
Staphylococcus Aureus İdentifikasyonu İçin Brassica Oleracea L. ve Salicornia Europaea Kullanarak Mannitol Tuzlu Agarın Modifikasyonu / Dr. Öğr. Üyesi Nilay Ildız - Melih Zeki Kaya - Doç.Dr. Ayşe Baldemir Kılıç - Doç.Dr. İsmail Öçsoy (Erciyes Üniversitesi - Hacettepe Üniversitesi - Erciyes Üniversitesi - Erciyes Üniversitesi)	80
The Frequency of Benign Endometrial Lesions in Patients With Postmenapausal Bleeding / Asst. Prof. Yelda Dere - Dr. Sezen Köseoğlu (Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi - Muğla Sıtkı Koçman Eğitim ve Araştırma Hastanesi)	82
Tip 2 Diyabetes Mellitus Hastalarında Diyabetik Retinopati Gelişimi ve Aldoz Redüktaz Gen Varyasyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi / Arş. Gör. Dr. Arzu Ay - Dr. Öğr. Üyesi Nevra Alkanlı (Trakya Üniversitesi - Haliç Üniversitesi)	83
Yaşlılarda Beden Kütle İndeksinin Denge ve Yürüme Parametrelerine Etkisi / Arş. Gör. Dr. Murat Tomruk - Arş. Gör. Ümit Yeşil - Prof. Dr. Nihal Gelecek - Dr. Esra Ateş Bulut - Prof. Dr. Ahmet Turan Işık (Dokuz Eylül Üniversitesi)	87
Yetişkinlerde Tip 2 Diyabet Riskinin Belirlenmesi Üzerine Kesitsel Bir Çalışma / Arş. Gör. Esra Tunçer - Doç. Dr. Alev Keser - Ayşe Markuş - Ezgi Çelik - Şeyma Memiş - Furkan Gökçurak (Ankara Üniversitesi)	88
Kedi ve Köpeklerde Deri Mantar Enfeksiyonlarının İnsanlarda Oluşturduğu Sağlık Riskleri, Kontrol ve Sağaltım Seçenekleri / Doç. Dr. Başak Hanedan - Prof.Dr. Ali Bilgili - Araştırmacı Muhammet Haydar Uysal (Atatürk Üniversitesi - Ankara Üniversitesi- Ankara Üniversitesi)	91
Nanoteknolojinin Veteriner İlaç Sektöründeki Yeri ve Önemi / Prof. Dr. Ali Bilgili - Araştırmacı Muhammet Haydar Uysal (Ankara Üniversitesi)	93
Viral Aşıların Üretiminde Biyoteknolojinin Kullanımı / Dr. Öğr. Üyesi Bilge Kaan Tekelioğlu (Çukurova Üniversitesi)	95

İzmir Balıkhova Mevkiinde Kefal Balıklarında Gözlenen Pastorellozis Salgını <i>/ Arş. Gör. Dr. Uğur Değirmenci (Ege Üniversitesi)</i>	97
Türkiye’de Hayvancılığa Uygulanan Desteklemelerin Değerlendirilmesi / Dr. <i>Öğr. Üyesi Bekir Demirtaş - Arş.Gör. Aybüke Kaya (Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)</i>	98
Bel Ağrısı Olan Kişilerde Ağrı, Ekstansör Endurans ve Fonksiyonel Yetersizlik Arasındaki İlişki / Dr. Öğretim Üyesi Sevtap Günay Uçurum (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)	99
Ortodontide Debonding Yöntemleri: Derleme / Dr. Gökçenur Gökçe - Doç.Dr. İlknur Veli (İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)	100
Application of the hard-soft acid base theory on prediction of bionorganic substitution reactions / Assoc. Prof. Ph.D. Tanja Soldatović (Keynote Speaker) (State University of Novi Pazar, Serbia)	101
The Effect of Smoking on the Clinical and Epidemiological Indicators of Major Dental Diseases / Mammadov F.Y., Safarov C.A., Orujov A.V. Shikhalieva FA (ATU Therapeutic Stomatology, Baku, Azerbaijan)	102

erasmus
symposium

BOARDS

Chairman of the Organizing Committee

Prof. Dr. Hasan BABACAN / Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Turkey

Organizing Committee

Prof. Dr. Svetlana KUZMINA / Tavriya National V.I. Vernadskiy University, Ukraine

Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN / Akdeniz University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Ayhan GÜLER, Hakkari University, Turkey

Science and Referee Board

Prof. Dr. A. Ahmet BAŞARAN / Hacettepe University, Turkey

Prof. Dr. Abdildacan AKMATALİEV / Kyrgyz National Academy, Kyrgyzstan

Prof. Dr. Akmaral İBRAYEVA / M. Kozybayev Northern Kazakhstan State University, Kazakhstan

Prof. Dr. Burhan ATEŞ / İnönü University, Turkey

Prof. Dr. Dana BABAU / Medicine and Pharmacy of Targu Mures University, Romania

Prof. Dr. Danny WYFFELS, KATHO University, Belgium

Prof. Dr. David BRIDGES, Cambridge University, U. K

Prof. Dr. Georgi GAGANİDZE / Ivane Javakhishvili Tbilisi State University, Georgia

Prof. Dr. Hacer SERT / Akdeniz University, Turkey

Prof. Dr. Hakan HARPUTLUOĞLU / İnönü University, Turkey

Prof. Dr. İbrahim İKİZCELİ / İstanbul University-Cerrhapaşa, Turkey

Prof. Dr. İbrahim KELEŞ / İstanbul University-Cerrhapaşa, Turkey

Prof. Dr. İkbâl ÇAVDAR / İstanbul University-Cerrhapaşa, Turkey

Prof. Dr. Nizami DURAN, Hatay Mustafa Kemal University, Turkey

Prof. Dr. Olga Nosova VALENTYNOVNA / Khrakov University, Ukraine

Prof. Dr. Recep KÜRKÇÜ / Amasya University, Turkey

Prof. Dr. Sayfulina FLERA / Kazan Federal University, Russia

Prof. Dr. Sıddık KESKİN, Van Yüzüncü Yıl University, Turkey

Prof. Dr. Svetlana KUZMİNA / Tavriya National V.I. Vernadskiy University, Ukraine

Assoc. Prof. Dr. Mana SEZDİ / İstanbul University-Cerrahpaşa, Turkey

Assoc. Prof. Dr. Meriç ERASLAN / Akdeniz University, Turkey

Asst. Prof. Dr.. Elif AŞIK / Kırıkkale University, Turkey

Assoc. Prof. Dr. Nazmiye Özlem ŞANLI / İstanbul University, Turkey

Asst. Prof. Dr. Ayhan GÜLER, Hakkari University, Turkey

Dr. Eyüp Eren GÜLTEPE / Afyon Kocatepe University, Turkey

Dr. Kadriye Özlem HAMALOĞLU / Hacettepe University, Turkey

Antibiotic Resistance and the Use of Biological agents in Dentistry

Alaskarova S.M., İsmailzade F.R., Mammadov F.Y.
(ATU Department of Therapeutic Dentistry, Baku, Azerbaijan)

Oral Presentation

Abstract

Relevance. Dental diseases as factors for the development of local infection can be the cause of the development of pathological processes in the oral cavity and in the body. Therefore, timely professional treatment and preventive measures are one of the important tasks of modern dentistry. But the drugs used, along with the bactericidal and fungicidal action, cause allergic reactions.

The purpose of research. Comparative evaluation of hygienic, antiseptic, anti-inflammatory measures for perimucositis and periimplantitis.

Material and research methods. For a retrospective analysis, the frequency of use of various antibacterial methods and agents for mucositis and periimplantitis and their comparative clinical and laboratory evaluation was studied by dentists.

Research results. According to the obtained results, the prevalence of mucositis and periimplantitis was on average 43% and 22%, and the role of subgingival dental plaque as an etiological factor in the development of inflammation in the soft and hard tissues of the periimplant zone was proved. The role of the microbial factor in the formation of a pathological periodontal pocket is indisputable, which was confirmed by our research. When using implants to maintain the effectiveness of prophylaxis, the important role of the correct choice of drugs was determined and the feasibility of introducing probiotics for therapeutic purposes was identified.

Conclusion The use of probiotics in the treatment and prevention of periodontal and peri-implant infections will be very useful.

Keywords: dental diseases, antibiotic, allergiya, prevention

erasmus
symposium

Manas Destanı'nda Yiyecek ve Gıda (Manas Destanı'nın Tematik Dizini Çalışması Tecrübesinden)

Dr. Öğretim Üyesi Kaliya Kulaliyeva

(Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi, Kırgızistan)

Oral Presentation

ÖZ

Bu çalışmada, Kırgız Türklerinin Manas Destanı'ndaki “yiyecek ve gıda” tematik konusu ve bu tematik konunun çalıştığımız “Manas Destanının Tematik Dizini I” dizin serisinin bir kitabında yer alan özellikleriyle ilgili bir inceleme yapılmıştır. İncelemede Manasçılığın Narın ekolü temsilcileri olan Sagımbay Orozbekov'un, Moldobasan Musulmankulov'un, Bağış Sazanov'un ve Şapak Rısmendeyev'in varyantları esas alınmıştır. Varyantların karşılaştırmalı incelemesi sonucunda bu tematik konudaki kavramları yansıtan kelimelerin hemen hepsi tespit edilerek, tematik dizinde yer alması önerilmiştir. İnceleme esnasında destan varyantlarında adı geçen yiyecek ve gıda adları tek tek incelenmiştir. Yemeklerin: etli yemekler, sütlü yemekler, tahıldan yapılan yemekler olarak tasnifi yapılmıştır. Esas yemeklerden başka İçecekler, Baharatlar ve Yemek ve Gıdayla ilgili başka kavramlar da ayrıca konu altında araştırılmıştır. Bu yemek ve gıda adlarının, yemekle ilgili başka kavramların hangi manasçının varyantında, kitabın kaçınıcı sayfasında yer aldığı belirtilmiştir. Çalışma, Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi ve Kırgızistan Cumhuriyeti Millî Bilimler Akademisinin ortak projesi olarak yürütülmekte olan “Manas Destanının Tematik Dizini I” projesi çerçevesinde hazırlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Manas Destanı, Yiyecek ve Gıda Ürünleri, Et, Süt Ürünleri, Tahıllar, Tematik Dizin.

Food in Manas Epic (Based on the Experience of Plot-Theme Index in Epic Manas)

Abstract

This paper researches the “Types of food” in famous Kyrgyz epic Manas, also the role of placing it in Plot-Theme Index I according to its peculiarities was investigated. The object of research was Naryn Manaschi School (Manas-tellers) represented by Sagymbai Orozbekov, Moldobasan Musulmankulov, Bagysh Sazanov and Shapak Rysmendeev. As a result, through comparative analysis of variants the related words identified and suggested to include into Plot-Theme Index I. Comparative analysis of various types of classified into food: made from meat, dairy products, grain foods; drinks and bavarages, spices and other concepts related to food. The research also included food found in different variants of Manas-tellers and pages of the books. The article is written in the frame of the project Plot-Theme Index I of epic Manas have implemented in colloboration between Kyrgyz-Turkish Manas University and National Academy of Science of the Kyrgyz Republic.

Keywords: Manas Epic, Food, Meat, Dairy Products, Grain Foods, Plot-Theme Index.

Intensive Study Programs and Joint Doctoral Programs in Erasmus and Ceeepus Framework As Generators of Teaching Innovations in Engineering Science

Prof.Dr Galia Marinova (Keynote Speaker)

(Technical University-Sofia, Bulgaria)

Oral Presentation

ÖZ

The rapid progress in technology requires a new approach to innovate teaching for keeping and increasing students' motivation, especially in engineering science. The paper deals with intensive study programs in ERASMUS projects and CEEPUS networks, and their impact on innovation in teaching. Intensive study programs as Summer schools, Academia, International weeks and elective courses are often organized in the framework of Erasmus and CEEPUS programs. Experience with Summer Schools on Modelling, Simulation and Computer-aided Design in Engineering and Management, on Autonomous cars, International weeks for teaching regular students, CEEPUS Leadership Academia for Students and the Flexible course on Modelling, Simulation and Computer-aided Design in Engineering and Management is considered and generation of innovations for regular courses in local universities is studied. A case study of Joint doctoral program "Thèse en cotutelle" in a CEEPUS network is illustrating the interdisciplinary approach and the challenges for partner universities. Students' feedback and surveys are analyzed for quantitative estimation of the impact and success of intensive study programs and joint doctoral programs.

Anahtar Kelimeler: Intensive Study Programs, Summer Schools, Erasmus, Ceeopus, Joint Doctoral Program, "thèse En Cotutelle"

erasmus
symposium

The comparison of 12 weeks selective endurance training and choline supplementation on plasma Alanine Amino Transferase enzyme level in patients with NAFLD

Reza Behdari - Elham Karami - Mahdi Rezagholizadeh

(Islamic Azad University, Tehran, Iran - Islamic Azad University, Zanzan , Iran)

Oral Presentation

Abstract

The aim of this study was to compare of the effect of 12 weeks of selective endurance training along with a choline supplementation on plasma ALT levels in patients with NAFLD. For this purpose, 30 patients with NAFLD (13 females and 17 males) randomly divided into 2 experiment groups and a control group with 10 members. The first experiment group participated in a 12 weeks endurance training which was performed 3 times a week, 40-60 minutes per each session and with 50-70% of maximum heart rate, second group consumed choline Bitartrate supplement at same time, while no training or nutritional intervention was done for control group. Blood samples were collected from participants before and after 12 weeks. Plasma ALT was measured via chromatography method. Data were analyzed with dependent-coupled T-test and one-way variance analyze test with the significant level of 0.05. The results have shown that 12 weeks endurance training has significantly decreased the levels of plasma ALT in the first experiment group and 12 weeks choline supplementation has decreased the enzyme levels in the second experiment group. But there was no significant difference between endurance training and choline supplementation in ALT levels in NAFLD patient. It was concluded that endurance training and choline supplementation have beneficial effects on ALT plasma level and NAFLD improvement.

Keywords: NAFLD, selective endurance training, choline supplementation, plasma Alanine Amino Transferase levels.

Bazal Hücreli Karsinomlarda 6 Yıllık Retrospektif Analiz

Dr. Öğretim Üyesi Figen Aslan

(Balıkesir Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Giriş: Bazal hücreli karsinom, derinin malign tümörlerinin %70'ini oluşturan en sık görülen kutanöz malign tümördür. Bu çalışmada amacımız bazal hücreli karsinomların histopatolojik ve klinikopatolojik özelliklerini retrospektif olarak araştırmak. Gereç-Yöntem: Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı'nda 2013-2018 yılları arasında eksizyonu yapılan ve bazal hücreli karsinom tanısı alan 302 olgu çalışmaya alındı. Olguların yaş, cinsiyet, tümörün lokalizasyonu, histolojik tipi, çapı, cerrahi sınırı ve multipl tümör varlığı sonuçları incelendi. Cerrahi sınır pozitifliği ile tümörün histolojik tipi ve lokalizasyonu arasındaki ilişki araştırıldı. Bulgular-Sonuç: Olgularımızın %66'sı erkek, %34'ü kadın olup yaş ortalamaları 55.93 (11-90) idi. Tümör en sık (% 91.4) baş-boyun bölgesinde görülürken ekstremitelerde %5.2, gövdede %3,3 sıklıkta görüldü. Baş-boyun yerleşimli tümörlerde burun en sık (%39.18) görülen lokalizasyondur. Histolojik tiplerine göre nodüler tip en fazla (%35,71) karşılaştığımız tümör tipiydi. Mikst tip 2. sıklıkta (%24.48) görülürken, infiltratif tip %17.85, mikronodüler tip % 8.92, yüzeysel multifokal tip %7.12, adenoid tip %5.92 sıklıkta görüldü. Tümör çapının ortalaması 1.43 cm (0,3-6 cm) olup tümör çapı büyük oranda (%90.10) ≤ 2 cm idi. Olgularımızın %3.57'sinde multipl tümör görüldü. Cerrahi sınır pozitif olgularımızın oranı %23.21 idi. Bu olgularda en sık (%60.24) infiltratif tipte tümör görüldü. Ayrıca burun çevresi en fazla (%17.85) cerrahi sınır pozitifliğinin görüldüğü bölgeydi. Bazal hücreli karsinom, en sık baş-boyun bölgesinde ve daha çok burun çevresinde görülür. Nodüler tip en fazla görülen tümör tipi olmakla beraber cerrahi sınır pozitifliği en fazla infiltratif tipte ve burun çevresindedir. Cerrahi sınır pozitifliği ile tümör tipi yanında tümörün lokalizasyonu arasında da ilişki vardır. Bu ilişki tümörün başlıca tedavi şekli olan cerrahi yaklaşımda öncelikle göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bazal Hücreli Karsinom, Histopatoloji, Retrospektif, Deri

Hemşirelik Bölümü Öğrencilerinin Eldiven Kullanma ve El Hijyeni Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Erhan Şensoy

(Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Bu araştırmanın amacı, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin, hastalık etmenleri hakkındaki bilgi düzeylerinin, eldiven kullanma ve el hijyeni sağlama alışkanlıklarının belirlenmesidir. Çalışma evreni; Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü öğrencileridir. Nicel araştırma yöntemlerinden anket tekniğinin kullanıldığı çalışmada; sistematize edilmiş evet-hayır, çoklu likert ve açık uçlu soruların olduğu anket formu uygulanmıştır. Katılımcılardan soruları içtenlikle yanıtlamaları istenmiştir. Elde edilen verilerin analizi; frekans ve betimsel istatistiksel analiz teknikleriyle, SPSS-21 programında gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya gönüllülük esasıyla; 116'sı kız (%82.3); 25'i erkek (%17.7) toplam 141 öğrenci katılmıştır. Katılımcıların yaş aralığı; 16 öğrenci 15-18 yaş, 111 öğrenci 19-21 yaş, 2 öğrenci 26 ve üzeri şeklindedir. Katılımcıların; %85.1'i bütün bakterilerin hastalık yapmadığını, %83'ü kaynatma yöntemiyle bütün bakterilerin yok olamayacağını, %87.9'u antibiyotiklerin bakterilerden kaynaklanan hastalıkların tedavisinde, %17'si virüslerden kaynaklanan hastalıkların tedavisinde kullanıldığını belirtmişlerdir. Eldiven takmadan önce ellerin yıkanma oranı; %86.5, eldiven çıkarıldıktan sonra ellerin yıkanma oranı %96.5'tir. Öğrencilerin %94.3'ü eldiven kullanarak hastalar arasında bulaşıcı hastalıkların engellenebileceğini, %37.6'sı eldiven kullanmanın yada değiştirmenin el yıkama gereksiniminin yerini tutacağını, %15.6'sı eldivenin yıkandıktan sonra tekrar kullanılabileceğini, %14.2'si eldiven üzerine antiseptik uygulanırsa hijyen sağlanacağını için eldiven değiştirmeye gerek olmadığını ifade etmişlerdir. Hem hastayı hem de kendimizi korumada güvenli yöntemler; el yıkama %56.7, eldiven kullanma %39, alkol bazlı el antiseptiği kullanma %4.3 olarak belirlenmiştir. Sonuç olarak; katılımcıların hastalıklara neden olan etmenler ve hijyen konusunda iyi düzeyde bilgiye sahip oldukları, eldiven kullanma ve el hijyeni alışkanlıklarının yeterli olduğu saptanmıştır. Buna rağmen; tek kullanımlık eldivenlerin tekrar kullanılabileceği, yıkanabileceği ve eldiven kullanmanın el yıkamanın yerini tutabileceği gibi hatalı uygulamaların olması dikkat çekiciydi. Katılımcıların yaklaşık %63'ünün el hijyeni konusunda eğitim almak istemesi dikkate alındığında, hijyen eğitimlerine aralıksız olarak devam edilmesi önerilir. Bu eğitimler, hijyenin öneminin kavratılmasında ve uygulamadaki hataların düzeltilmesinde olumlu katkılar sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Eldiven Kullanımı, Hastalık, Hastalık Etmenleri, El Hijyeni, Hijyen Eğitimi

2.5 Years Experience in Newly Established İkcü Thoracic Surgery on Colon Carcinomas With Isolated Lung Metastasis

Asst. Prof. Hasan Ersöz

(İzmir Katip Çelebi University)

Oral Presentation

ABSTRACT

In patients with colon carcinoma, resection of isolated lung metastases is the accepted approach. We aimed to share our 2.5-year metastasectomy experience at the newly established Thoracic Surgery Clinic at our university. Material & Method: Between October 2016 and February 2019, we retrospectively evaluated 14 cases of lung metastasectomy for metastatic colon carcinoma in terms of gender, age, hospital stay and recurrence. Results: Of 14 cases, 3 (21.43%) were female and 11 (78.57%) were male. The mean age was 57.6 (41-76). 7 (50.00%) cases had left lung in 6 (42.86%) patients and bilateral lung metastasis in 1 (7.14%) patients. No complication developed. In the early postoperative period, the rate of death was 0 and survival rate was 92.86%. The mean postoperative hospital stay was 3.72 days. Conclusion: In isolated lung metastases of colon carcinomas, metastasectomy is the accepted standard treatment. In one study, the median survival was found to be 16 months in 25 patients who underwent metastasectomy; however, it was only 6 months in 23 patients who did not undergo metastasectomy. (Robinson vd., 1999: 117) In the early period of 2.5 years, the complication rates in our newly established clinic and the high survival rate once again revealed the necessity of application of metastasectomy.

Anahtar Kelimeler: Kolon Karsinomu, Akciğer Metastazı, Metastazektomi

İzole Akciğer Metastazı Yapmış Kolon Karsinomlarında Yeni Kurulmuş Olan İkcü Göğüs Cerrahisi A.D.'nin 2.5 Yıllık Deneyimi

Öz

Kolon karsinomlu hastalarda izole akciğer metastazlarının rezeksiyonu kabul edilen yaklaşımdır. Biz de üniversitemizde yeni kurulmuş olan Göğüs Cerrahisi Kliniği'nde 2.5 yıllık metastazektomi deneyimimizi paylaşmayı amaçladık. Materyal-Metod: Ekim 2016 ila Şubat 2019 arasında metastatik kolon karsinomlarında akciğer metastazektomisi yapmış olduğumuz 14 olguyu cinsiyet, yaş, hastanede kalış süresi ve nüks açısından retrospektif olarak değerlendirdik. Bulgular: 14 olgunun 3 (%21.43)'ü kadın, 11 (%78.57)'i erkekti. Yaş ortalaması 57.6 (41-76) idi. 7 (%50.00) olguda sağ 6 (%42.86) olguda sol, 1 (%7.14) olguda ise bilateral akciğer metastazı mevcuttu. Hiçbir olguda komplikasyon gelişmedi. Postoperatif erken dönemde eksitus 0, takipte sağkalım oranı %92.86' dır. Ortalama postoperatif hastanede kalış süresi 3.72 gündür. Sonuç: Kolon karsinomlarının izole akciğer metastazlarında metastazektomi kabul edilmiş

standart tedavidir. Yapılmış olan bir çalışmada metastazektomi yapılan 25 olguda medyan sağkalımı 16 ay olarak saptamış iken metastazektomi uygulanmayan 23 hastada yalnızca 6 ay olarak belirtmiştir. (Robinson vd., 1999: 117) 2.5 yıl gibi erken bir dönemde yeni kurulmuş diyebileceğimiz kliniğimizdeki komplikasyon oranlarındaki düşüklük ve sağkalımdaki yükseklik metastazektominin uygulanması gerekliliğini bir kez daha ortaya koymuştur.

Keywords: Kolon Karsinomu, Akciğer Metastazı, Metastazektomi

Çocuk ve Adölesanlarda Kişisel Hijyen Davranışları: Türkiye (2010-2019)

Zeynep Türkal Gün - Doç.Dr. Filiz Adana

(Aydın Adnan Menderes Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Bu çalışma kapsamında Türkiye’de 2010-2019 tarihleri arasında okul çağı döneminde (6-24) hijyen alışkanlıklarına yönelik çalışma sonuçlarını belirlemek amacıyla, YÖK Tez Merkezi tarama sayfası, ULAKBİM, Türkiye Atıf Dizini, online ve basılı süreli yayınlar, ulusal veri tabanları taranmıştır. İnternet ortamında okul çağı döneminde (6-24) hijyen alışkanlıkları ile ilgili araştırmaları taranarak ülkemizde ergenlik döneminde hijyen araştırmalarına ilişkin durum değerlendirmesi yapmak amaçlanmıştır. Tarama için “Çocuk, Ergen, Öğrenci, Okul, Lise, Üniversite, Hijyen, Davranış, Tutum” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Ulaşılabilen çalışmaların kaynakçalarında yer alan diğer çalışmalara da ulaşılmaya çalışılmıştır. Konuya ilişkin araştırmacılar tarafından çeşitli anket formları kullanılmıştır. Ülkemizde kişisel hijyen davranışını ölçen bir ölçüm aracına rastlanmamıştır. Ancak araştırmacılar kişisel hijyen davranışlarını değerlendirirken Riskli Sağlık Davranışları Ölçeği, Öz Bakım Gücü Ölçeği, DMF İndeksi, Plak İndeksi kullanılmıştır. Ulaşılabilen ve araştırmaya dahil edilmek için uygun bulunan 18 araştırmanın sonuçları incelenmiş ve tartışılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre öğrencilerin kişisel hijyen ve temizlik alışkanlıklarının yeterli olmadığı söylenebilir. Kız öğrencilerin daha olumlu hijyen davranışlarına sahip olduğu, anne-baba eğitim düzeyinin ve gelir durumunun yüksek olması, özel okulda okuma, gündüzlü bir okulda okuma durumlarının kişisel hijyen davranışlarını olumlu etkilediği çalışmaların çoğunda ortak bulgu olarak bildirilmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda özellikle erkek, ekonomik düzeyi ve aile eğitim düzeyi düşük, devlet okulunda ve yatılı okullarda okuyan öğrencilerin öncelikle ele alınması ve hijyen davranışını geliştirici aktiviteler yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Ergen, Öğrenci, Okul, Lise, Üniversite, Hijyen, Davranış, Tutum

Alzheimer Hastalarında Kardiyovasküler Risk Faktörleri ve Metabolik Sendrom

Dr. Figen Varlıbaş

(Sağlık Bilimleri Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Giriş ve Amaç: Günümüz dünyasında ülkelerin gelişmişlik düzeyine paralel, ortalama yaşam süresi de uzamaktadır. Uzayan yaşam süresi ile insidans ve prevalansı artan demans ve en sık görülen tipi olarak Alzheimer Hastalığı (AH) sosyo-ekonomik anlamda ciddi bir yük getirmektedir. AH etyopatogenezi net olarak açıklanamamakla birlikte kardiyovasküler risk faktörlerinin rolü ile ilgili tartışmalar devam etmektedir. Metabolik sendrom (MS) insülin direnci temelinde, abdominal obezite, arter kan basıncı yüksekliği, aterojenik dislipidemi, glukoz intoleransı veya kan şekeri yüksekliği gibi bilinen kardiyovasküler hastalıklar risk faktörleri topluluğunu tanımlamak için ileri sürülmüş bir kavramdır. Bu çalışmada AH demansı hastalarında MS varlığı araştırılmış, etyopatogeneze katkısı tartışılmıştır. **Metod:** Bireysel başvuru yada aile bireyleri tarafından unutkanlık şikâyetiyle polikliniğimize getirilen, DSM-IV (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders), NINCDS-ADRDA (National Institute of Neurologic Communicative Disorders and Stroke-AD and Related Disorders Association) kriterlerine göre muhtemel Alzheimer Hastalığı, Hafif Kognitif Yetmezlik (HKY) tanısı alan hastalar, tanı aldığı dönem için incelenmiştir. MS tanısı "National Cholesterol Education Program Adult Treatment Panel III (NCEP-ATP III)" tanı kriterlerine göre belirlenmiştir. İstatistiksel analizler için SPSS (Statistical Package for Social Sciences) programı, veriler değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metodların (ortalama, standart sapma) yanı sıra, niceliksel verilerin karşılaştırılmasında t student testi, niteliksel verilerin karşılaştırılmasında ise ki-kare testi kullanılmıştır. **Bulgular ve Sonuç:** Muhtemel Alzheimer Hastalığı 213 (Erkek:99, Kadın:114, ortalama yaş:73,24±7,81) ve HKY 109 (Erkek:42, Kadın :67 ortalama yaş: 67,29±8,49) tanılı hastalarda kardiyovasküler risk faktörleri ve MS varlığı araştırıldı. Alzheimer Hasta grubundaki MS varlığı (%37,1), HKY grubundaki MS oranı (%45,9) ile benzerdi. AH da MS oranı toplumumuz 30 yaş üstü MS oranı (%37) ile yakın, beyin damar hastalıkları tanılı hasta grubumuzun MS oranından (% 67.2) anlamlı olarak düşüktü. Alzheimer hastalarında, AH tanısı aldığı dönemde; kardiyovasküler risk faktörleri varlığının beyin damar hastalıklarındaki gibi yüksek olmadığı ve normal toplum değerlerine yakın olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Demans, Alzheimer Hastalığı, Kardiyovasküler Risk Faktörleri, Metabolik Sendrom

Ciguatera Toksinleri ve Ciguatera Balık Zehirlenmesi

*Prof.Dr. Belgin Sırıken - Dr. Ceren Yavuz - Dr. Öğretim Üyesi Ayhan Güler
(Ondokuz Mayıs Üniversitesi - Amasya Üniversitesi - Hakkari Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

Ciguatera balık zehirlenmesi (Ciguatera fish poisoning –CFP), dünyada birçok tropikal ve subtropikal mercan kayalığı bölgelerinde endemik olarak görülen bir hastalıktır. Tropikal ve subtropikal bölgeleri ziyaret eden 10.000 ila 50.000 insan bu toksin tipi zehirlenmeden etkilenir. Bu zehirlenme, yağda çözünebilir ciguatoksinlerin yüzgeçli balıklarda akümüasyonu ve bu balıkların insanlar tarafından tüketilmesi sonucu görülür. Mercan kayalıkları ekosisteminden alg türleri sekonder metabolit olarak bir takım ara ürünler üretirler. Ciguatoxin de bir alg türü olan belirli dinoflagellate türlerinde özellikle de Gambierdiscus genusu içinde yer alan Gambierdiscus toxicus türünde sekonder metabolit olarak üretilir. Bu toksin insanlarda ciguatera balık zehirlenmesinden sorumludur. Çeşitli ciguatoksin Multiple ciguatoksin tipi bulunur. Daha yüksek sıcaklıklarda (28 °C gibi) Gambierdiscus türlerindeki toksin düzeyinde artış görülür. Bu tip toksin zehirlenmesinde gastrointestinal, nörolojik ve kardiyolojik belirtiler görülür. Toksik balıkların yenmesini takiben 12 saat içinde bulantı, kusma, ishal ve abdominal ağrılar görülür ve 24 saat içinde çoğunlukla geçer. Kardiyovasküler problemler (genellikle bradikardi ve hipotansiyon) bu akut periyod sırasında görülür. Ancak, solunum güçlüğü, koma ve nadiren ölümle de sonuçlanabilir. Nörolojik belirtiler ise birkaç saat içinde veya 2 haftalık sürede de görülebilir. Ciguatera balık zehirlenmesinin başlıca tipik belirtileri parestezi ve sıcaklık algılama bozuklukları yani his kaybı ve yoğun kaşınma hissidir. Balıklarda ise bu toksinler balığın dengesini, avcılardan balığın kaçma yeteneğinin bozulması ve kolaylıkla avlanması, balıkların embriyonik ve larval aşamalarında gelişmelerini olumsuz etkilemeleri, larvaların hayatta kalabilme kabiliyetinin azalması gibi olumsuz etkilere neden olur. Balıklar ayrıca Gambierdiscus spp. 'den daha yüksek tropik düzeylere toksin transferini de hızlandırır.

Anahtar Kelimeler: Ciguatera, Toksin, Balık

Çocuk Gelişimci ve Sınıf Öğretmeni Adaylarının Obeziteye İlişkin Algıları: Niteliksel Bir Araştırma

*Arş. Gör. Duygu Yeşilfidan - Doç.Dr. Filiz Adana
(Adnan Menderes Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada çocuk gelişimci ve sınıf öğretmeni adaylarının obeziteye ilişkin algılarını incelemek amaçlanmıştır. **Yöntem:** Nitel araştırma desenlerinden örnek olay çalışması yöntemiyle gerçekleştirilen araştırmanın çalışma grubunu, bir üniversitenin sınıf öğretmenliği ve çocuk gelişimci bölümünde okuyan üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerinden 19 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmanın verileri "yarı-yapılandırılmış görüşme tekniği" kullanılarak katılımcılar ile yüz-yüze bireysel görüşmeler yapılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, tümevarımsal içerik analizi tekniğinden yararlanılmıştır. **Bulgular:** Araştırmaya katılan öğrencilerin yarısı obeziteyi kilolu insan ya da kilo fazlalığı olarak algıladıklarını, tamamına yakını ülkemizde çocuklarda obezitenin arttığını, yarıya yakını derslerinde obezite konusu olmadığını ancak olması gerektiğini, yarıya yakınının çevresinde obez bir çocuk ya da birey olduğunu, yaridan fazlası çocuğun beslenme düzeninde değişim olması gerektiğini, bunun içinde en başta uzman desteği ve aile iş birliğinin olması gerektiğini, yarıya yakını çocukları fiziksel aktiviteye yönlendirmenin gerekli olduğunu belirtmişlerdir. **Sonuç:** Bu bulgulardan yola çıkılarak çocukları obeziteden koruma yaklaşımında; çocuğun beslenme düzeninde değişim yapılması, bunun içinde en başta uzman desteği ve aile iş birliğinin olması ve aynı zamanda mutlaka fiziksel aktiviteye de yönlendirilmesinin gerekli olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Obezite, Öğretmen, Çocuk Gelişimci, Algı, Çocuk

Cyp2a13 Polimorfizmleri ve Nikotin Bağımlılığına Duyarlılığı: Genetik Bir İlişkilendirme ve Bir Siliko Analizi¹ /

*Prof.Dr. Sacide Pehlivan - Doç.Dr. Mehmet Atilla Uysal - Prof.Dr. Tulin Cagatay - Dr. Hayriye Şentürk Çiftçi - Prof.Dr. Mustafa Pehlivan - Prof.Dr. Sadrettin Pence
(Istanbul University - Health Sciences University - Istanbul University - Istanbul University - Gaziantep University - Istanbul University)*

Oral Presentation

ÖZ

Sitokrom P450 proteinleri, ilaç metabolizması ve kolesterol, steroid ve diğer lipidlerin sentezi ile ilgili birçok reaksiyonu katalize eden monooksijenazlardır. Sitokrom P450 Ailesi 2 Alt Ailesi Bir Üye 13 (CYP2A13), enzimlerin sitokrom P450 süper familyasının bir üyesini kodlar. Sitokrom P450 2A13 (CYP2A13), nikotin, kumarin ve tütüne özgü nitrozamin gibi kimyasal bileşiklerin metabolizmasından sorumludur. Tütündeki başlıca bağımlılık yapıcı madde olan nikotin, öncelikle sitokrom P450 aracılı oksidasyonla metabolize edilir. Nikotin bağımlılığı (ND), birey ve toplum sağlığı üzerinde yıkıcı etkileri olan kronik bir hastalıktır. Bu çalışmanın amacı, CYP2A13 geninin polimorfizmlerinin nikotin bağımlılığı riski ile olası ilişkisini araştırmak ve siliko analizinde bazı gerekçeler sunmaktır. Nikotin bağımlılığı olan 60 hasta (ND) ve sigara içmeyen 36 sağlıklı kontrol (NS) olgu kontrol çalışmasına dahil edildi. Ortalama yaş ND için 47 ± 13 , NS için 34 ± 12 idi. Çalışılan polimorfizmler, NGS kullanılarak genotiplendirildi. CYP2A13 geni için 11 farklı gen varyantı bulundu. Bu varyantlar 5 farklı varyant grubuydu (synonim variant /13 different missense /15 different intronic variant /14 different 3'-UTR variant /8 different and 1 stop-gained mutation). İki değişken intronik bölgede iken, 9 değişken ekzon bölgesidir. ND grubunda, 10 gen varyantı vardı. NS grubunda 3 gen varyantı vardı. CYP2A13'ün genotip ve alel sıklığı ND ve NS grubu ile karşılaştırılırken, ND grubunda tüm değişkenlerin arttığı bulundu. CYP2A13 gen varyantları ND ve NS grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı değildi. Sonuçlara göre, CYP2A13'ün belirlenmiş polimorfizmleri bir Türk popülasyonunda ND için genetik risk faktörleri olamaz. Bununla birlikte, daha kapsamlı sonuçlar elde etmek için daha büyük örneklem büyüklüğü ve farklı etnik kökenlerle ilgili daha fazla çalışmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Nicotin Bağımlılığı, Cyp2a13, Ngs, in Silico Analiz

Cyp2a13 Polymorphisms and Susceptibility to Nicotine Dependence: A Genetic Association and An in Silico Analysis

Abstract

The cytochrome P450 proteins are monooxygenases which catalyze many reactions involved in drug metabolism and synthesis of cholesterol, steroids and

¹ This study was supported by Istanbul University BAP-ONAP (47815) program.

other lipids. Cytochrome P450 Family 2 Subfamily A Member 13 (CYP2A13) encodes a member of the cytochrome P450 superfamily of enzymes. CYP2A13 is responsible for the metabolism of chemical compounds such as nicotine, coumarin, and tobacco-specific nitrosamine. Nicotine, the major addictive agent in tobacco, is metabolized primarily by cytochrome P450-mediated oxidation. Nicotine dependence (ND) is a chronic disease with catastrophic effects on individual and public health. The aim of this study was to investigate the possible association of polymorphisms of CYP2A13 gene with nicotine dependence risk and provide some justification using in silico analysis. The 60 patients with nicotine dependence (ND) and 36 non-smoker healthy controls (NS) were included in a case control study. Mean age was 47 ± 13 for ND, and 34 ± 12 for NS. The studied polymorphisms were genotyped using NGS. . For CYP2A13 gene, 11 different gene variants was found. These variants were 5 different variant group (synonym variant /13 different missense /15 different intronic variant /14 different 3'-UTR variant /8 different and 1 stop-gained mutation). Two variants is in intronic region, while 9 variant is exonic region. In ND group, there were 10 gene variants. In NS group, there was 3 gene variants. While genotype and allele frequency of CYP2A13 was compared to between ND and NS group, it was found that all variants were increased in ND group. CYP2A13 gene variants were not statistically significant between ND and NS group. According to the results, the determined polymorphisms of CYP2A13 could not be genetic risk factors for ND in an Turkish population. However, further studies with larger sample size and different ethnicities are required to obtain more comprehensive results. • This study was supported by Istanbul University BAP-ONAP (47815) program.

Keywords: Nicotine Dependence, Cyp2a13, Ngs, in Silico Analysis

erasmus
symposium

D Vitamini ve Depresyon

Öğr. Gör. Gökçe Çakmak - Araştırmacı Hatice Merve Yavuz

(Kırklareli Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Dünyada yetersizliği yaygın olarak görülen D vitaminin kemik sağlığı üzerine etkileri bilinmektedir ancak diğer fizyolojik fonksiyonları ve depresif bozukluklarla olan ilişkisi halen araştırılmaktadır. D vitaminin çeşitli kronik hastalıkların patofizyolojisi ve ilerlemesinde rolü olduğunun bilinmesinin yanında D vitamini yetersizliği özellikle güneş ışığına yeterince maruz kalamayan bireyler, yaşlılar, gebe ve çocuklar gibi bazı risk gruplarında yaygındır. Serum D vitaminin düşük olması depresyon, anksiyete ve sters ile ilişkili olabileceği belirtilmektedir. Buna gösterilen en büyük kanıtlardan biri de beynin birçok alanında D vitamini reseptörlerine rastlanması ve 25(OH)D'yi 1.25(OH)2D'ye metabolize eden 1- α hidroksilaz enziminin önemli immüno reaktivite göstermesidir. Serum D vitamini düzeyinin düşük olması ve depresyon patofizyolojisi üzerine birçok araştırma bulunmasına karşın, görüş ayrılıkları devam etmektedir ve kesin sonuçlar elde edilememiştir. Bir diğer araştırma konusu depresyon tedavisinde D vitamini suplementasyonunun yeridir ve bu konuda yeterince çalışma bulunmamaktadır. D vitamini yetersizliğinin ülkemiz içinde halen bir halk sağlığı sorunu olduğu unutulmamalıdır. Depresyon ile düşük serum D vitamini düzeyleri arasında ilişki nedeniyle, özellikle depresyon hikâyesi olan kişilerde serum D vitamini düzeylerinin saptanması önerilebilir. Bu araştırmanın amacı; güncel çalışmalar ışığında D vitamini eksikliğinin ya da yetersizliğinin depresyonla ilişkili olup olmadığını tartışmaktır.

Anahtar Kelimeler: D Vitamini, Depresyon, D Vitamini ve Depresyon Patofizyolojisi

Vitamin D and Depression

Abstract

The effects of vitamin D which deficiency is commonly seen in the world on bone health is known, but its relationship with other physiological functions and depressive disorders is still under investigation. Besides the knowledge that vitamin D has a role in the pathophysiology and progression of various chronic diseases, vitamin D deficiency is common in some risk groups such as individuals who are not adequately exposed to sunlight, elderly, pregnant and children. It is reported that low serum vitamin D may be associated with depression, anxiety and stress. One of the greatest evidence is that vitamin D receptors are found in many areas of the brain and 1- α hydroxylase enzyme metabolizing 25 (OH) D to 1,25(OH)2 shows significant immunoreactivity. Although there are many studies on the low

level of vitamin D and the pathophysiology of depression, differences of opinion persist and definitive results have not been obtained. In another research topic is the site of vitamin D supplementation in the treatment of depression and there are not enough studies in this regard. It should be kept in mind that vitamin D deficiency is still a public health problem in our country. Because of the relationship between depression and low serum vitamin D levels, it is advisable to determine the serum levels of vitamin D in people with a history of depression. The purpose of this research; In the light of recent studies, we discuss whether vitamin D deficiency or deficiency is associated with depression.

Keywords: Vitamin D, Depression, Vitamin D and Pathophysiology of Depression

Dış Kulak Yolunda Polipoid Kutanöz Meningotelyal Meningiyom

Dr. Taşkın Erkinüresin

(Sağlık Bilimleri Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Kutanöz meningiyomlar nadir olgulardır. En sık saçlı deride oluşurlar. Konjenital ve akiz şekilleri vardır. Kutanöz meningiyomların 3 tipi vardır. Tip 1 konjenital tiptir ve doğumda bulunur. Genelde saçlı deri ve paravertebral bölgede oluşur. Gelişim sırasında dermis veya subkutise giren ektopik araknoid hücrelerden kaynaklanırlar. Tip 2 deriye yayılan ektopik yumuşak doku meningiyomlarıdır. Genellikle göz, kulak, burun ve ağız çevresinde oluşurlar. Nöroaksis meningiyomları ile ilişkili değildirler. Kranial sinirler boyunca yayılan araknoid hücre kalıntılarından kaynaklandığı düşünülmektedir. Tip 3 bir nöroaksis meningiyomunun deriye yayılması sonucu oluşur. Primer meningeal tümörlerdir. Altta yatan tümörün kemik, travmatik veya cerrahi defektler aracılığıyla direk olarak yayılımı sonucu sekonder deri tutulumudur. Bu nedenle erişkinlerde çok daha yaygın olarak görülür. 65 yaşında kadın hasta hastanemizin KBB polikliniğine sol dış kulak yolunu tamamen kaplayan polipoid kitleyle başvurdu. Temporal BT sonucu hiperostozisle uyumlu olarak raporlanan hastanın MR sonucu abse, infektif süreç, kolesteatom, osteom lehine raporlandı. Klinik ön tanı ise papillom, granülasyon dokusu, kolesteatom olarak düşünülmüştü. Makroskopik olarak lezyon en büyüğü 1x1x0,3 cm ölçüsünde kirli beyaz renkli deri ile kaplı polipoid tümöral kitle ve diğerleri topluca 0,8x0,8x0,2 cm ölçüsünde kirli beyaz renkli doku parçalarından oluşmaktaydı. Mikroskopik incelemede deriyle kaplı fibröz stroma içerisinde hipokromatik nukleolü olmayan oval veya yuvarlak iri nuleusları olan geniş, hafif derecede eozinofilik sitoplazmalı hücre sınırları belirsiz, iri poligonal veya yuvarlak hücrelerden oluşan sinsityal paternde hücre nestlerinden oluşan subkutan yerleşimli tümöral proliferasyon izlenmekteydi. Nestler içerisinde bir adet psammom cisimciği dikkati çekmekteydi. Bu histopatolojik bulgularla glomus tümörü, granüler hücreli tümör, ksantelezma, karsinoid tümör, clear cell karsinom metastazı, miyelomonositik neoplazm infiltrasyonu, meningiyom ayırıcı tanıya alındı. Yapılan immunohistokimyasal inceleme sonucunda neoplastik hücrelerin vimentin, EMA, PR ile boyanma görülürken PanCK, S100, LCA, NSE, CD68, CD10, Sinaptofizin, CD56, CD31, CD34, SMA, Desmin, MSA ile boyanmadığı görüldü. Bu bulgular ışığında olgu polipoid kutanöz meningotelyal meningiyom olarak raporlandı.

Anahtar Kelimeler: Dış Kulak Yolu, Kutanöz Lezyon, İmmunohistokimya, Meningiyom

Diyabetik Maküler Ödemde İntravitreal Ranibizumab ve Afliberceptin Kornea Endoteli Üzerine Etkisi

*Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Ekizoğlu - Dr. Öğr. Üyesi Murat Çakmaklıoğulları
(Karabük Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

Amaç Diyabetik maküler ödemli hastalarda tedavi amacıyla kullanılan intravitreal ranibizumab ve afliberceptin kornea endoteli üzerine etkilerini incelemek. Gereç ve Yöntem Daha önce herhangi bir göz cerrahisi geçirmemiş diyabetik maküler ödem nedeniyle 0,5 mg/0,05 ml intravitreal ranibizumab (IVR) ya da 2mg/0,05 ml intravitreal aflibercept (IVA) tedavisi alan 37 göz retrospektif olarak incelendi. Enjeksiyon öncesi, postoperatif 1.ay ve 3.ayda santral korneal kalınlık (CCT), hücre yoğunluğu (CD), Varyasyon katsayısı (CV) ve Hegzagonalite (HEX) ölçüm kayıtları incelendi. Bulgular IVR ve IVA grubunda CCT sırasıyla enjeksiyondan önce $533,1 \pm 29,9$ ve $524,7 \pm 38,3$, 1. enjeksiyondan sonra $533,5 \pm 30$ ve $524,2 \pm 36,3$, 3. enjeksiyondan sonra $533,2 \pm 28,2$ ve $523,5 \pm 40,4$ idi. Enjeksiyon öncesi ile 1 .ay ve 3. ay enjeksiyonundan sonra santral korneal kalınlık değişimi her iki grupta da anlamlı bulunmadı (Sırasıyla $p=0,820$ ve $p=0,316$). IVR ve IVA grubunda CD sırasıyla enjeksiyondan önce $2541,6 \pm 467,2$ ve $2561,3 \pm 456,3$, 1. enjeksiyondan sonra $2520,1 \pm 471,3$ ve $2563,1 \pm 447,8$, 3. enjeksiyondan sonra $2498,4 \pm 437,3$ ve $2536,4 \pm 441$ idi. IVA grubunda bu süreçte endotel yoğunluğunda anlamlı bir değişiklik gözükmez iken ($p=0,330$), IVL grubunda anlamlı bir azalma tespit edilmiştir ($p=0.038$). IVR ve IVA grubunda CV sırasıyla enjeksiyondan önce $35,8 \pm 4$ ve $33,6 \pm 4,8$, 1. enjeksiyondan sonra $37,1 \pm 4,7$ ve $34 \pm 5,8$, 3. enjeksiyondan sonra $36,2 \pm 4,7$ ve $33,9 \pm 5,5$ idi. Enjeksiyon öncesi ile 1 .ay ve 3. ay enjeksiyonundan sonra varyasyon katsayısı (polimegatizm) değişim her iki grupta da anlamlı bulunmadı (Sırasıyla $p=0,090$ ve $p=0,729$). IVR ve IVA grubunda HEX sırasıyla enjeksiyondan önce $50,6 \pm 4,4$ ve $51,1 \pm 8,5$, 1. enjeksiyondan sonra $48,1 \pm 6$ ve $50,7 \pm 5,5$, 3. enjeksiyondan sonra $49,1 \pm 3,1$ ve $50,7 \pm 6,8$ idi. Enjeksiyon öncesi ile 1 .ay ve 3. ay enjeksiyonundan sonra hegzagonalite (polimorfizm) değişimi her iki grupta da anlamlı bulunmadı (Sırasıyla $p=0.097$ ve $p=0,055$). Sonuçlar Diyabetik maküler ödemde uygulanan IVR ya da IVA'nın kornea morfolojisine ve santral kornea kalınlığına etkileri yoktur. IVA enjeksiyonu korneal endotel yoğunluğunu değiştirmez iken IVR enjeksiyonu kornea endotel yoğunluğunu azaltabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ranibizumab, Aflibercept, Kornea Endoteli

Düşme Öyküsü Olan ve Olmayan Yaşlıların Alt Ekstremitte Kas Kuvveti ve Yürüme Parametrelerinin Karşılaştırılması

Arş. Gör. Ümit Yeşil - Arş. Gör. Dr. Murat Tomruk - Prof. Dr. Nihal Gelecek - Dr. Esra Ateş Bulut - Prof. Dr. Ahmet Turan Işık

(Dokuz Eylül Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Giriş: Çalışmalarda yaşlılardaki düşmelerin çoğunun yürüme sırasında gerçekleştiği belirtilmiştir. Bu nedenle düşmenin önlenmesinde yürüme parametrelerinin ve alt ekstremitte kas kuvvetlerinin değerlendirilmesi, önleyici tedbirlerin alınmasında önemli olacaktır. Çalışmamızın amacı düşme öyküsü olan ve olmayan yaşlı bireylerin yürüme özellikleri ile alt ekstremitte kas kuvvetlerini karşılaştırmaktır. Gereç Yöntem: Çalışmaya bağımsız yürüyebilen ve yaş ortalaması 73,29±6,69 yıl olan 58 yaşlı birey dahil edildi. Bireyler düşme öyküsü olmayan (n=30) ve düşme öyküsü olan (son 6 ayda en az bir kez düşen, n=28) olarak iki gruba ayrıldı. Katılımcıların bilateral alt ekstremitte de kuadriseps femoris ve tibialis anterior kas kuvvetleri handheld dinamometre ile, yürüme parametreleri (yürüme hızı, adım uzunluğu, kadans) 4 m yürüme testi ile değerlendirildi. Demografik özellikleri kaydedildi. Gruplar arası farkların analizi için Mann-Whitney U testi (p<0.05) kullanıldı. Bulgular: Düşme öyküsü olan yaşlıların sol tibialis anterior kas kuvveti ve sağ tibialis anterior kas kuvveti düşme öyküsü olan gruba göre anlamlı olarak daha düşüktü (sırasıyla; p=0.029, p=0.034). Bunun dışında her iki grup arasında herhangi bir anlamlı fark gözlenmedi. Sonuçlar: Sonuçlarımız düşme öyküsü olan yaşlı bireylerde tibialis anterior kas kuvvetinin daha düşük, kuadriseps kas kuvvetlerinin ise düşme öyküsü olmayan yaşlı bireylerle benzer olduğunu göstermiştir. Daha kesin sonuçlar için ayrıntılı ve farklı dekatlardaki yaşlılarda yapılan çalışmalara ihtiyaç bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, Düşme Öyküsü, Kas Kuvveti

Fluoksetin, Sertralin ve Paroksetin İlaç Moleküllerinin Antimikrobiyal Aktivitelerinin Değerlendirilmesi

Arş.Gör. Aybala Temel - Arş. Gör. Dr. Yamaç Tekintaş - Doç. Dr. Bayrı Eraç - Prof. Dr. Mine Hoşgör Limoncu

(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi- İzmir Katip Çelebi Üniversitesi- Ege Üniversitesi - Ege Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Giriş: Son yıllarda hızla artan antibiyotik direnç oranları enfeksiyon hastalıklarının tedavisinde ciddi endişeler yaratmaktadır. Dirençli izolatların insidansında artış ve direncin hızla yayılımı dünya genelinde rapor edilmektedir. Enfeksiyonların kontrolünü zorlaştıran bu durum morbidite ve mortalite oranlarını yükseltmektedir. Enfeksiyonlarda etkenin çoklu ilaç dirençli (ÇİD) kökenler olması tedaviyi daha da güçleştirmektedir. Yeni antibiyotik keşfinin az oluşu, bilinen etken maddelerin antimikrobiyal aktiviteleri üzerine araştırmaları hızlandırmıştır. Antidepresan, antipsikotik, antihipertansif çeşitli ilaç moleküllerinin antimikrobiyal etkinlikleri araştırılmaktadır. Depresyon tedavisinde kullanılan selektif serotonin geri alım inhibitörleri (SSRI); potansiyel antibakteriyal etkinlikleri, sinerjistik etkileşimleri, ÇİD bakterilerin fenotipine etkileri araştırılan moleküllerdendir. Çalışmamızda sertralin, paroksetin ve fluoksetinin, farklı mikroorganizma türlerine karşı antibakteriyel etkinlikleri, kontrol kökenleri kullanılarak araştırılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Fluoksetin (Abdi İbrahim), paroksetin (ARIS), ve sertralin (Sanovel,) toz formda temin edildi. SSRI 'ların belirli konsantrasyonda çözeltileri hazırlanarak -20 °C'de stoklandı. Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesi, Farmasötik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı Araştırma laboratuvarında *Pseudomonas aeruginosa* 27853 ATCC (American Type Culture Collection), *Escherichia coli* 25922, *Staphylococcus aureus* 29213, *Enterococcus faecalis* 29212, *Bacillus subtilis* RSKK 02021 kontrol kökenleriyle çalışıldı. Etken maddelerin minimum inhibitör konsantrasyon değerleri (MİK); EUCAST kriterlerine göre sıvı mikrodilüsyon yöntemiyle belirlendi.

Bulgular: Çalışmamızda *E.coli* 25922 ve *S.aureus* 29213 kökenleri için fluoksetin ve paroksetin MİK değeri 32 µg/mL ve sertralin MİK değeri 8µg/mL olarak tespit edilmiştir. *P.aeruginosa* ATCC 27853 için fluoksetin, paroksetin ve sertralin MİK değerleri sırasıyla 128µg/mL, 256µg/mL ve 128µg/mL olarak gözlenmiştir. *E.faecalis* ATCC 29212 kökeni için sertralin MİK değeri 8µg/mL iken fluoksetin ve paroksetin için sırasıyla 16µg/mL ve 32 µg/mL olduğu belirlenmiştir. *B.subtilis* RSKK 02021 kökeni içinse fluoksetin, paroksetin ve sertralin MİK değerleri sırasıyla 32µg/mL, 32µg/mL ve 16µg/mL olarak tespit edilmiştir.

Sonuç: Farklı terapötik amaçlarla kullanılan ilaçların antimikrobiyal etkinliklerine ilişkin araştırmalar dirençle mücadelede büyük önem taşımaktadır. SSRI'ların antibakteriyal etkinliklerini araştırdığımız çalışmamızda sertralin, düşük MİK

değerleriyle dikkat çekmektedir. Bu moleküllerin gram pozitif mikroorganizma türleri başta olmak üzere farklı bakterilere karşı antibakteriyel etki potansiyeli olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sertralin, Fluoksetin, Paroksetin, EUCAST, Antimikrobiyal Aktivite

Hatalı Yüksek Ca 19-9 Test Sonucu Olan Bir Olguya Bakış

Dr. Öğr. Üyesi Soycan Mizrak - Dr. Ali Volkan Özdemir

(Uşak Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Giriş: Bir analitik sistemde, ölçülen değerin doğru değerden sapmasına neden olan olaya analitik interferans denir. İmmunokimya testlerinde hatalı yüksek veya düşük sonuçlar oluşturarak analitik interferans yapan nedenlerden birisi heterofilik antikorlardır. Sık olarak karşılaşılan klinik bir problem olmamasına rağmen gereksiz uygulanan tanı ve tedavi yöntemleri açısından olumsuz sonuçlar oluşturabilmektedir. Bu çalışmada interferans kaynaklı CA 19-9 testi yüksekliği ile gelen bir olguyu sunmayı amaçladık. **Yöntem:** Hastanemiz Kadın Hastalıkları polikliniğine pelvik ağrı şikayetiyle başvuran 48 yaşında bayan hasta değerlendirildi. Hastanın Ca 19-9 testi Advia Centaur XP (Bayer Diagnostics, Tarrytown, NY) cihazı kullanılarak sandwich immunoassay yöntemiyle çalışıldı ve >700 U/mL sonuç vererek onaylandı. **Bulgular:** Ca 19-9'un laboratuvarımızda ölçülen değeri >700 U/mL (Referans aralık:0-33U/mL) idi. Bunun üzerine sevkedilen ve CA 19.9 yüksekliğine dair bir çok tanı testi yapılan ve sonunda hemanjiom nedeniyle opere olan hastanın 3 ay sonra onkolog cerrah tarafından tekrar istenen CA 19.9 testi 607 U/mL sonuç vererek onaylandı. Ancak hasta aynı testi başka bir laboratuvar da çalıştırır ve dış laboratuvar da yaptırdığı sonuç ile laboratuvarımızdaki sonucun uyumsuzluğu nedeniyle bir gün sonra laboratuvarımıza şikayette bulunur. Bunun üzerine aynı numune aynı cihazda tekrar çalışıldı. Tekrar 600 U/mL sonucu vermesi üzerine kademeli dilüsyon uygulandı. Tüm sonuçlar 400 U/mL'nin üzerinde olup dilüsyon oranlarına göre sonuçlar arasında uyumsuzluk bulunuyordu. Bu nedenle biz de bireye özgü interferans nedeni olabilecek heterofilik antikor varlığını ortadan kaldırmak amacıyla numuneye Polietilen glikol (PEG) ile çöktürme işlemi uyguladık. Bağlanma eğilimli interferans oluşturan antikorların çökmesi üzerine sonuç 1,9 U/mL olarak hastaya rapor edildi. **Sonuç:** Heterofilik antikorlar immunoassaylerin tipine bağlı olarak farklı sonuçlar doğurabilmektedir. Kemilüminometrik teknolojiyle çift basamak sandwich immunoassay yöntem kullanarak yapılan ölçümlerde reaktif içeriğindeki monoklonal hayvan antikorlarına bağlanmaya eğilim gösteren bir serum antikoru olduğunda hatalı yüksek test sonuçları elde edilebilmektedir. Farkındalığın artırılması için klinisyen laboratuvar iletişimi en önemli unsurdur. Rapor edilen sonucu açıklayan klinik veri bulunmadığı zaman heterofil antikor varlığı mutlaka akla getirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ca 19-9, Heterofilik Antikor, İmmunoassay

An Overview of a Case With a Faulty High Ca 19-9 Test Result

Abstract

Introduction: The event that causes the measured value deviates from the correct value is called analytical interference. One of the reasons for analytical interference by generating false high results in immunochemistry tests is heterophilic antibodies. Although it isn't a frequently encountered clinical problem, it may cause negative results because of unnecessary diagnostic and treatment methods. The aim of this study to present a case with interference-induced CA 19-9 test height. **Materials-Methods:** A 48-year-old female patient admitted to the gynecology clinic with pelvic pain. The patients Ca 19-9 test was tested by sandwich immunoassay method, using the Advia Centaur XP (Bayer Diagnostics, Tarrytown, NY), confirmed as > 700 U/mL. **Results:** The measured value of Ca 19-9 in our laboratory was >700 U/mL (Reference range:0-33 U/mL). Several diagnostic tests performed to the patient because of this result. Then the patient was operated due to hemangioma. After 3 months, the CA 19.9 test requested from the patient. The result was confirmed as 607 U/mL. However, the patient runs the same test in an external laboratory and complains to our laboratory the incompatibility of the result between the laboratories. We repeated the analyses upon this. Gradual dilution applied to the sample. However, the inter dilutional results were incompatible and we applied precipitation with Polyethyleneglycol to the sample in order to eliminate the presence of heterophilic antibodies. Then, the result reported as 1,9 U/mL. **Conclusion:** Heterophilic antibodies may have different results depending on the type of immunoassays. False positive can occurs from the interferences caused by heterophilic antibodies (antibodies that are able to bind to animal antibodies used in immunochemistry assays) present in patient samples. Clinician laboratory communication is the most important factor to increase awareness. When there is no clinical data explaining the reported result, you should consider the presence of heterophile antibodies.

Keywords: Ca 19-9, Heterophilic Antibody, Immunoassay

Hemşirelik Öğrencilerinde Akıllı Telefon Bağımlılığı ve İlişkili Faktörler

Doç. Dr. Filiz Adana - Arş. Gör. Duygu Yeşilfidan - Melek Yasemin Sevimoglu

(Adnan Menderes Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Tüm dünyada akıllı telefon kullanım yaygınlığı artmakta ve kullanım süresinin uzunluğu nedeni ile özellikle genç popülasyonda olumsuz etkileri sorun olmaktadır. Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığı düzeyi ve ilişkili faktörleri belirlemek amacıyla kesitsel olarak yapılmıştır. Yapılan araştırmanın hemşirelik öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığı düzeylerinin yanı sıra ilişkili faktörleri de belirlediği; daha sonra planlanacak olan girişimsel çalışmalara rehberlik edeceği düşünülmektedir. Araştırma Aydın Adnan Menderes Üniversitesine bağlı hemşirelik öğrencileri ile Eylül-Ekim 2018 arasında yapılmıştır. Anket uygulaması sırasında 395 öğrenci ile sınıf ortamında ve gözlem altında gönüllülük esasına göre yapılmıştır. Ölçümlerde öğrencilerin kişisel özelliklerini içeren anket formu ve Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeği-Kısa Form kullanılmıştır. Anket formu toplam 7 sorudan oluşmaktadır. Hemşirelik öğrencisi olmak ve araştırmaya katılmaya gönüllü olmak araştırmaya katılma kriteri olarak belirlenmiştir. Elde edilen veriler SPSS 21.0 programında değerlendirilmiştir. Katılımcıların %72.4'ü kadın, %27.6'sı erkek olup yaş ortalaması 19.93 ± 1.65 'tir. Katılımcıların % 37.5'i birinci sınıf öğrencisi ve %32.7'si özel yurdunda kalmakta, % 71.9'u orta gelir düzeyine sahiptir. Katılımcıların tamamının akıllı telefonu bulunmakta; %46.6'sı günde 3-4 saat telefonunu kullanmakta ve %47.1'i telefonuna bağımlı hissetmemektedir. Birinci sınıfların, devlet yurdunda ve aile ile evde yaşayanların Akıllı Telefon Bağımlılığı- Kısa Form Puanları daha düşüktür. Akıllı telefonda geçirilen süre ve bağımlı hissetme düzeyi arttıkça Akıllı Telefon Bağımlılığı- Kısa Form Puanları anlamlı düzeyde yükselmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Gençlik, Akıllı Telefon, Bağımlılık

Hemşirelik Öğrencilerinin Servikal Kansere İlişkin Tutumları

Merve Özkan - Doç. Dr. Filiz Adana - Arş. Gör. Duygu Yeşilfidan

(Adnan Menderes Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Bu çalışmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin servikal kansere ilişkin tutumlarını belirlemektir. Kesitsel olarak yapılan çalışmanın evrenini Aydın ilinde öğrenim görmekte olan 686 kız hemşirelik öğrencisi, örneklemi ise (G-Power analizi ile %80 Güç, %95 güven aralığı, 0.25 etki boyu alınarak) 207 kız öğrenci oluşturmuştur. Çalışma verilerinin toplanmasında kişisel bilgilere yönelik 10 sorudan oluşan anket formu ve Servikal Kanserin Erken Tanısına İlişkin Tutum Ölçeği (SKETTÖ) kullanılmıştır. Elde edilen veriler SSPS paket programında (Version 21, 00 Chicago IL, USA) değerlendirilmiştir. Anket uygulaması öğrenci ile sınıf ortamında ve gözlem altında gönüllülük esasına göre yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; tanımlayıcı istatistiksel analizler (Ortalama, standart sapma, frekans, yüzdelik), normal dağılım gösteren karşılaştırmalarda OneWay ANOVA; normal dağılım dışı karşılaştırmalarda Mann Whitney U ve Kruskal Wallis H testleri kullanılmıştır. Normal dağılım analizi kapsamında; Gauss eğrisi değerlendirilmiş ve ortalama puan, minimum ve maksimum puan genişliği, Kolmogorov-Simironov testi anlamlılık düzeyi hesaplanmıştır. Yapılan analiz sonuçlarına göre; Araştırmaya katılan öğrencilerin %90,8'i (n=217) çekirdek aileye sahip olduğunu, %79,5'i (n=190) gelir durumlarını gelir gidere denk olduğunu, %50,6'sının (n=121) babasının eğitim düzeyinin ilköğretim olduğunu, %57,7'sinin (n=138) annesinin eğitim düzeyinin ilköğretim olduğunu, %65,3'ü (n=156) yurttan kaldığını, %97,9'u (n=232) ailede servikal kanser tanısı alan birey bulunmadığını, %95,4'ü (n=228) düzenli olarak jinekolojik muayene olmadığını ve %99,2'si (n=237) şimdiye kadar papsmear yaptırmadığını bildirmiştir. Ailesinde servikal kanser tanısı almayan öğrencilerin SKETTÖ toplam, Algılanan Duyarlılık ve Algılanan Engel Alt Faktör puanları; düzenli jinekolojik muayene olanların Algılanan Ciddiyet Alt Faktör puanları yüksek bulunmuştur. Aile tipi, gelir durumu, anne-baba eğitim seviyesi, kalınan yer ve daha önce papsmear yaptırma durumu ile SKETTÖ toplam ve Alt Faktör puanları arasında anlamlılık bulunmamıştır. Tüm sonuçlar genel olarak değerlendirildiğinde, daha önceden düzenli muayene yaptırmanın servikal kanserin erken tanısına ilişkin tutumlarını arttırdığından dolayı toplumdaki bireylere farkındalık oluşturacak eğitimler ve çalışmaların yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, öğrenci, servikal kanser, tutum

Hemşirelik Öğrencilerinin Empati Düzeyleri

Nazife Koç - Doç.Dr. Filiz Adana - Arş. Gör. Duygu Yeşilfidan

(Adnan Menderes Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Bu çalışmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin empati düzeylerini belirlemektir. Kesitsel olarak yapılan çalışmanın evrenini Aydın ilinde öğrenim görmekte olan 1078 hemşirelik öğrencisi, örneklemini ise (G-Power analizi ile %80 Güç, %95, güven aralığı, 0.25 etki boyu alınarak) 180 öğrenci oluşturmuştur. Çalışma verilerinin toplanmasında kişisel bilgilere yönelik 12 soruluk anket formu ve Toronto Empati Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler SSPS paket programında (Version 21, 00 Chicago IL, USA) değerlendirilmiştir. Anket uygulaması öğrenci ile sınıf ortamında, gözlem altında ve gönüllülük esasına göre yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; tanımlayıcı istatistiksel analizler, t testi, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis H testleri kullanılmıştır. Çalışmada normal dağılım Gauss eğrisi ve ortalama puan, minimum ve maksimum puan genişliği, Kolmogorov-Smirnov testi ile değerlendirilmiştir. Yapılan analiz sonuçlarına göre; araştırmaya katılan öğrencilerin %82,8'i (n=149) kız, %17,2'si (n=31) erkek olup yaş ortalamaları $21\pm 1,17$, sosyallik düzeyleri ortalamaları $5,95\pm 1,85$ 'tir. Araştırmaya katılanların %60,9'unun (n=109) annesinin eğitimi ilkokul ve altı, %63,3'ünün (n=114) babasının eğitimi ilkokul ve üstü olup, %84,4'ü (n=152) çekirdek aileye sahiptir. Öğrencilerin %73,9'unun (n=133) ekonomik durumu gelir giderine denk, %85'inin (n=153) tanı konulmuş bir hastalığı yok, %96,7'sinin (n=174) kardeşi var ve %68,3'ünün (n=123) ailelerinin tutumu olumludur. Öğrenciler kendileri ile ilgili karar verirken; %81,1'i (n=146) bazen bağımsız, %78,3'ü (n=141) bazen ailesine danışarak, %85'i (n=153) bazen arkadaşlarına danışarak karar verdiğini belirtmiştir. Öğrencilerin %68,3'ü (n=123) ailelerinin kendilerine karşı tutumunun olumlu olduğunu bildirmiştir. Kız öğrencilerin erkek öğrencilere, tanı konulmuş hastalığı olanların olmayanlara, aile tutumu olumlu olanların olumsuz olanlara göre Toronto empati ölçeği puanları yüksek bulunmuştur. Öğrencilerin yaşı ile Toronto Empati Ölçeği puanları arasında negatif yönlü düşük düzeyli bir ilişki bulunmuştur. Anne-baba eğitim durumu, aile tipi, ekonomik durum, kardeş sayısı, bağımsız karar verme, aileye danışarak karar verme, arkadaşlarına danışarak karar verme ve sosyallik düzeyi ile Toronto Empati Ölçeği puanları arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Tüm sonuçlar değerlendirildiğinde; yaş, cinsiyet, kronik hastalık ve aile tutumunun empati düzeyini etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Bireylerin empati düzeyini geliştirmeye yönelik girişimsel çalışmaların artırılması önerilebilir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik, Öğrenci, Empati

Hemşirelik Öğrencilerinin Saldırganlık ve Problem Çözme Beceri Düzeyleri ve İlişkili Faktörler

Dr. Öğretim Üyesi Nükhet Kırığ - Yusuf Güver

(Aydın Adnan Menderes Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Amaç: Hemşirelik bölümünde öğrenim gören öğrencilerin saldırganlık eğilimlerini, problem çözme beceri düzeylerini ve bununla ilişkili olan faktörleri belirlemeyi amaçlamaktadır. **Yöntem:** Bu araştırma 2018-2019 öğretim yılında Adnan Menderes Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi'nde öğrenim gören ve araştırmaya katılmayı kabul eden toplam 314 hemşirelik öğrencisi ile yürütülmüştür. Araştırma verilerinin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan sosyodemografik özellikler formu ve öğrencilerinin saldırganlık düzeylerine ilişkin veriler Buss Perry Saldırganlık Ölçeği, problem çözme becerilerine ilişkin veriler ise Problem Çözme Envanteri ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 20 programı ile yüzde, bağımsız gruplarda t testi ve Anova testleri kullanılmıştır. **Bulgular:** Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.0 ± 2.36 , %80.6'sı kız, %35.4'ü 1. sınıfta, %81.5'ine bebekliğinde anne ve babası bakmış, %44.6'sının annesi, %32.5'inin babası ilköğretim mezunu, %94.6'sının hem annesi hem de babası hayatta, %78.7'sinin ekonomik durumu orta, %63.1'i günlük 4 saatten fazla internette vakit geçiriyor, %96.5'i bağımlılık yapıcı başka bir madde kullanmıyor, %78.7'si kendisini başarılı buluyor, %77.4'ü şiddete maruz kalmadığını bildirmiştir. Buss Perry Saldırganlık Ölçeği ve alt ölçek puanları incelendiğinde; ölçeğin genel toplam puan ortalaması 82.54 ± 14.34 , fiziksel saldırganlık alt ölçek puanı 19.51 ± 5.43 , düşmanlık alt ölçek puanı 24.50 ± 5.17 , öfke alt ölçek puanı 20.81 ± 5.03 , sözel saldırganlık alt ölçek puanı 14.46 ± 3.04 olduğu belirlenmiştir. Problem çözme toplam puan ortalaması 132.96 ± 15.52 Bebekliğinde bakım veren bireyler, anne öğrenim durumu, anne ve babanın hayatta olma durumu, bağımlılık yapıcı madde kullanımı, saldırganlık toplam puan ortalaması ile ilişkili bulundu ($p < .05$). Problem çözme envanteri genel puan ortalaması ile kişisel kontrol, yaklaşma kaçınma ve problem çözme yeteneğine güven arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu görüldü ($p < .05$). Saldırganlık ölçeği genel puan ortalaması ile öfke, düşmanlık, fiziksel saldırganlık, sözel saldırganlık ve kişisel kontrol arasında pozitif yönde istatistiksel düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu saptandı ($p < .05$). **Sonuç:** Hemşirelik öğrencilerinin saldırganlık düzeyinin bebekliğinde bakım veren kişiden, annenin öğrenim durumundan, anne ve babanın hayatta olmasından, bağımlılık yapıcı madde kullanmasından etkilendiği ve problem çözme davranışının saldırganlık davranışı ile ilişkili olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Saldırganlık, Problem Çözme, Hemşirelik, Öğrenci

Aggression and Problem Solving Skill Levels of Nursing Students and Related Factors

Abstract

Objective: The aim of this study is to determine the aggression trends, problem solving skill levels and related factors of nursing students. **Method:** This research was carried out with 314 nursing students attending Adnan Menderes University School of Nursing in 2018-2019 academic year. Data were collected by using the sociodemographic characteristics form prepared by the researchers and Buss Perry Aggression Scale, and the problem solving skills were collected using the Problem Solving Inventory. In the evaluation of the data, SPSS 20 program and percentage, independent samples t test and Anova tests were used. **Results:** The mean age of the students participating in the study was 20.0 ± 2.36 , 80.6% were girls, 35.4% were in the first year, 81.5% were parents in infancy, 44.6% were mother, 32.5% were father, 94.6% of the mothers and their fathers were alive, 78.7% of them had economic conditions, 63.1% had more than 4 hours of internet time, 96.5% did not use any addictive substances, 78.7% found themselves successful, 77.4 reported no violence. When the Buss Perry Aggression Scale and subscale scores were examined; The mean total score of the scale was 82.54 ± 14.34 , physical aggression subscale score was 19.51 ± 5.43 , hostile subscale score was 24.50 ± 5.17 , anger subscale score was 20.81 ± 5.03 , verbal aggression subscale score was 14.46 ± 3.04 . The mean total score of probing with probe was 132.96 ± 15.52 . In infants, caregivers were found to be associated with maternal education, parental status, addictive substance use, and mean total score of aggression. There was a positive correlation between the mean score of the problem solving inventory and personal control, approach avoidance and confidence in problem solving ability. There was a statistically significant correlation between the mean score of aggression scale and anger, hostility, physical aggression, verbal aggression and personal control ($p < .05$). **Conclusion:** It was observed that the level of aggression of nursing students was influenced by the caregiver in infancy, the mother's education level, the survival of the mother and father, the use of addictive substance and the problem solving behavior was related to the aggression behavior.

Keywords: Aggression, Problem Solving, Nursing, Student

Hipertansiyonda Üzün Çekirdeği Ekstresinin Antihipertansif Etkisi

Araştırmacı Dyt. Meltem Baykan - Dr. Öğretim Üyesi Şule Aktaş

(Marmara Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Giriş: Hipertansiyon (HT), sistemik arteriyel kan basıncının devamlı yükselmesi ile kendini gösteren bir kalp-damar hastalığıdır. Yüksek tansiyon, kardiyovasküler hastalıklar için başlıca risk faktörüdür ve hipertansiyonunun artan prevalansı, sağlıklı yaşlanmanın küresel bir salgına doğru olan eğiliminin göstergelerinden biridir. Pre-hipertansiyon evresinin ilaç ile tedavisi mümkün değildir. Hipertansiyon tedavisi için kullanılan ilaçların çeşitli yan etkileri mevcuttur. Bu nedenlerden ötürü hem hipertansiyon hemde pre-hipertansiyon için alternatif tedaviler araştırılmaktadır. Bunlar yaşam tarzı değişiklikleri ile birlikte polifenol ve flavonoidlerin hipertansiyon üzerine etkileri olarak gruplandırılabilir. Amaç: Varolan veriler, flavonoller, antosiyanidinler, proantosiyanidinler, flavonlar, flavanonlar, izoflavonlar ve flavan-3-ol'lar dahil olmak üzere polifenol bakımından zengin gıdaların, bitkilerin ve içeceklerin diyet ile alımlarının vasküler sağlığı geliştirdiğini ve böylece hipertansiyon ve CVD (kardiyovasküler hastalık) riskini önemli ölçüde azalttığını göstermektedir. Artmış NO biyoyararlanımı vasodilasyonu ve kan dolaşımını iyileştirir, protein kinazları, iyon kanallarını ve fosfodiesterazları etkiler, vasküler inflamasyona ve LDL oksidatif stresine karşı koyar. Önemli olarak, bazı polifenoller matriks metalloproteinazların aktivitesini, anjiyotensin dönüştürücü enzim aktivitesini inhibe eder ve böylece SBP (sistolik kan basıncı) ve DBP'yi (diastolik kan basıncı) iyileştirir. Bir bilgiler göz önünde bulundurularak bu derlemenin amacı; hipertansiyonun tedavisi için polifenol ve flavonoid alımının kan basıncı ve endotelial fonksiyon üzerindeki etkisini gözden geçirmektir. Sonuç: Vasküler gevşeme ile endotel fonksiyonunu korumak ve geliştirmek için polifenol açısından zengin gıdaların antihipertansif etkisi ile NO üretimi artırılır, NO'ya ek olarak başka vazodilatör ajan olan prostaglandin I₂ (PGI₂) salgılanır ve ACE inhibisyonu gerçekleşir, vazokonstriktör ET-1 sentezi baskılanır. Bu sayede damarlarda vazodilatasyon sağlanarak antihipertansif etki yaratılmış olur. Ayrıca Ox-LDL'de düşüş sağlayarak oksidatif strese karşı olumlu yanıt oluşturabildiği gösterilmiştir. Hipertansiyonun sebepleri arasında oksidatif stresin varlığı göz önünde bulundurulursa bu sonuçlar antihipertansif etkiyi desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: Hipertansiyon, Antihipertansiyon, Antihipertansif Etki, Üzüm Çekirdeği, Üzüm Çekirdeği Ektresi

Interactions Between Endothelial Nitric Oxide Synthetase Gene Variants and Substance Use Disorders

Prof. Dr. Sacide Pehlivan – Assoc. Prof. Pınar Çetinay Aydın – Asst. Prof. Ayşe Feyda Nursal - Prof. Dr. Mustafa Pehlivan – Res. Yasemin Oyacı – Asst. Prof. Ahmet Bülent Yazıcı

(Istanbul University - Bakırköy Prof Dr. Mazhar Osman Mental Health and Neurological Disorders Education and Research Hospital- Hitit University - Gaziantep University - Istanbul University - Sakarya University)

Oral Presentation

ABSTRACT

Substance use disorders (SUD) are the one of the most important public health problem in our country as well as all over the world. Nitric oxide (NO), synthesized from L-arginine, is a free radical and nitric oxide synthase catalyzes it. NO has three isoforms: neuronal NOS (nNOS), endothelial NOS (eNOS or NOS3) and inductive NOS (iNOS). We aimed to compare functional variants of endothelial Nitric Oxide Synthetase (eNOS) which are possible candidate genes in SUD. 140 control (75 M-Male / 65 F-Female) group and 216 (216 M) group has SUD were included in the study. The variants (intron 4 VNTR and 894G>T) were investigated by PCR-RFLP method. For the internal quality control, twenty percent of the samples were duplicated in order to prevent sample or reading errors. SPSS version 14.0 for Windows (SPSS Inc., Chicago, IL; USA) has been used for the analysis of all data. Mean age was $22,17 \pm 7,99$ for group has SUD and $34,01 \pm 10,77$ for control group. Mean age to start using substance was $43,95 \pm 6,7$ for the group has SUD and it was associated with having psychosis. eNOS (894G>T) variant TT genotype frequency was significantly higher in group has SUD than controls (both M/F and M groups) (0.006 and 0.004 respectively). However eNOS (inton 4 VNTR) variant AA genotype and A allele frequency were significantly higher in group has SUD than controls (both M/F and M groups) (0.000 and 0.000 respectively). In conclusion, this study suggested that variants of eNOS may be associated with susceptibility to substance uses.

Anahtar Kelimeler: Endothelial Nitric Oxide Synthetase Gene, Functional Variants, Substance Use Disorders, Pcr-Rflp

Kanser Hücre Reseptörlerine Karşı Geliştirilen Moleküler Baskılanmış Polimerler İle Terapötik Ajanların Taşınması

*Dr. Süleyman Serdar Alkanlı
(İstanbul Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

Moleküler baskılanmış polimerler (MIP) fonksiyonel monomerler ve çapraz bağlayıcı varlığında üretilen biyo-uyumlu malzemelerdir. Bu nedenle biyolojik uygulamalarla uyumludurlar. Günümüzde MIP'ler; ilaç dağıtımı, kimyasal analiz, ayırma ve saflaştırma, biyosensör ve biyomedikal çalışmaları ile terapötik ajanların taşınmasında etkin şekilde kullanılmaktadırlar. Bununla birlikte, istenilen kalıp moleküle karşı üretilirler ve sentetik olduklarından geniş fiziksel ve kimyasal koşullar altında etkinliklerini sürdürebilirler. Ayrıca, tekrar kullanılabilir olmaları ve düşük maliyetleri de temel faydaları arasındadır. Son yıllarda, klinik tanıda kullanılan pahalı ve kolay bozulan biyolojik ajanların yerine MIP'lerin kullanılmasını amaçlayan tedavilerin ortaya çıkmasıyla MIP'lere olan ilgi önemli ölçüde artmıştır. Biyolojik uygulamalarla uyumlu olan MIP'ler, nanopartikül şeklinde üretildiklerinde, özgün hücre yapılarını hedeflemek amacıyla kullanılabilirler. Nanopartikül şeklinde üretilen bu MIP'ler (nanoMIP), hücre içi proteinleri olduğu gibi hücre dışı proteinleri de etkin bir şekilde hedefleyebilen yeni bir terapötik madde sınıfı olma potansiyeli taşımaktadırlar. Bu çalışmada, kanser hücre reseptörlerinin hücre dışında kalan bölgesinin lineer bir epitopunu tanıyacak ve terapötik ajanların hücre içine taşınmasını sağlayacak nanoMIP'lerin geliştirilme sürecinin açıklanması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Moleküler Baskılanmış Polimer, Terapötik Ajanlar, Hücre Kültürü

Transportation of Therapeutic Agents With Molecular Printed Polymers Developed Against Cancer Cell Receptors

Abstract

Molecularly imprinted polymers (MIPs) are biocompatible materials produced in the presence of functional monomers and cross-linkers. Therefore, they are compatible with biological applications. Today, MIPs are used effectively in drug delivery, chemical analysis, separation and purification, biosensors and biomedical studies, and the transport of therapeutic agents. They can also be produced against the desired template molecule. Since they are synthetic, they can continue their activities under wide physical and chemical conditions. In addition, the main benefits are their reusability and low costs. In recent years, interest in MIPs has increased significantly with the emergence of treatments aimed at the use of MIPs instead of expensive and easily degrading biological agents used in clinical diagnosis. MIPs compatible with biological applications can be used to target

specific cell structures when produced in the form of nanoparticles. These MIPs, which are produced in the form of nanoparticles (nanoMIPs), have the potential to be a new class of therapeutic agents that can effectively target intracellular proteins as well as extracellular proteins. In this study, it is aimed to explain the development process of nanoMIPs that will recognize a linear epitope of the cell outside of the cancer cell receptors and carry the therapeutic agents into the cell.

Keywords: Molecular Imprinted Polymer, Therapeutic Agents, Cell Culture

Kırklareli İlinde Bir Özel Hemodiyaliz Merkezinde Tedavi Alan Hastaların Enerji ve Protein Alımlarının Değerlendirilmesi

Öğr. Gör. Gökçe Çakmak
(Kırklareli Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Kronik böbrek yetmezliğinde renal fonksiyonların geri dönüşsüz olarak bozulmasıyla hastaların yaşam kalitesini ve süresini olumsuz etkilenmektedir. Bu hastalık ülke ve dünya ekonomisine büyük bir ekonomik yüküdür. Dünyada hemodiyaliz hastalarındaki artış %6-7 iken, Türkiye’de bu oran %10-12’dir. 2010 yılı itibarı ile dünyada 1.815.000 hemodiyaliz hastası bulunmaktadır. Türkiye’de ortalama bir milyon kişiden 853’ü hemodiyaliz hastasıdır. Diyaliz hastalarında diyetle alınan yeterli enerji ve protein alımı vücut besin depolarının korunması, malnütrisyon oluşumunun engellenmesi bakımından önemlidir. Bu çalışma yaşları 18-75 arasında olan, Kırklareli’nde özel bir diyaliz merkezine başvurup haftada 2 veya 3 kez diyalize girerek tedavi olan toplam 30 gönüllü hasta üzerinde gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya katılan bireylerin besin tüketimleri alınmış ve almaları gereken enerji ve protein miktarını karşılama durumları incelenmiştir. Çalışmaya katılan 30 kişinin 15’i kadın 15’i erkektir ve grupların yaş, BKİ sınıflamaları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamaktadır. Hemodiyaliz hastalarında enerji metabolizması bozulmakta ve negatif enerji dengesi oluşmaktadır. Hemodiyaliz hastalarında yapılan çalışmalar sonucunda protein yıkımını önlemek ve nitrojen dengesini korumak amacıyla 30-35 kkal/kg/gün kalori ve 1.2 g/kg/gün protein almaları önerilmektedir. Bu çalışmada hastaların aldığı enerji ortalamaları incelendiğinde 19.8 ± 4.3 kkal/kg olarak belirlenmiştir. Hastalarda kilogram başına alınan protein değeri ortalaması 0.8 ± 0.2 g/kg olarak belirlenmiştir. Bu sonuçlara göre diyaliz merkezinde tedavi gören hastaların yeterli enerji ve protein alımı gerçekleştiremediği ve malnütrisyon riski altında olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemodiyaliz, Diyet Enerji ve Protein Alımı, Malnütrisyon

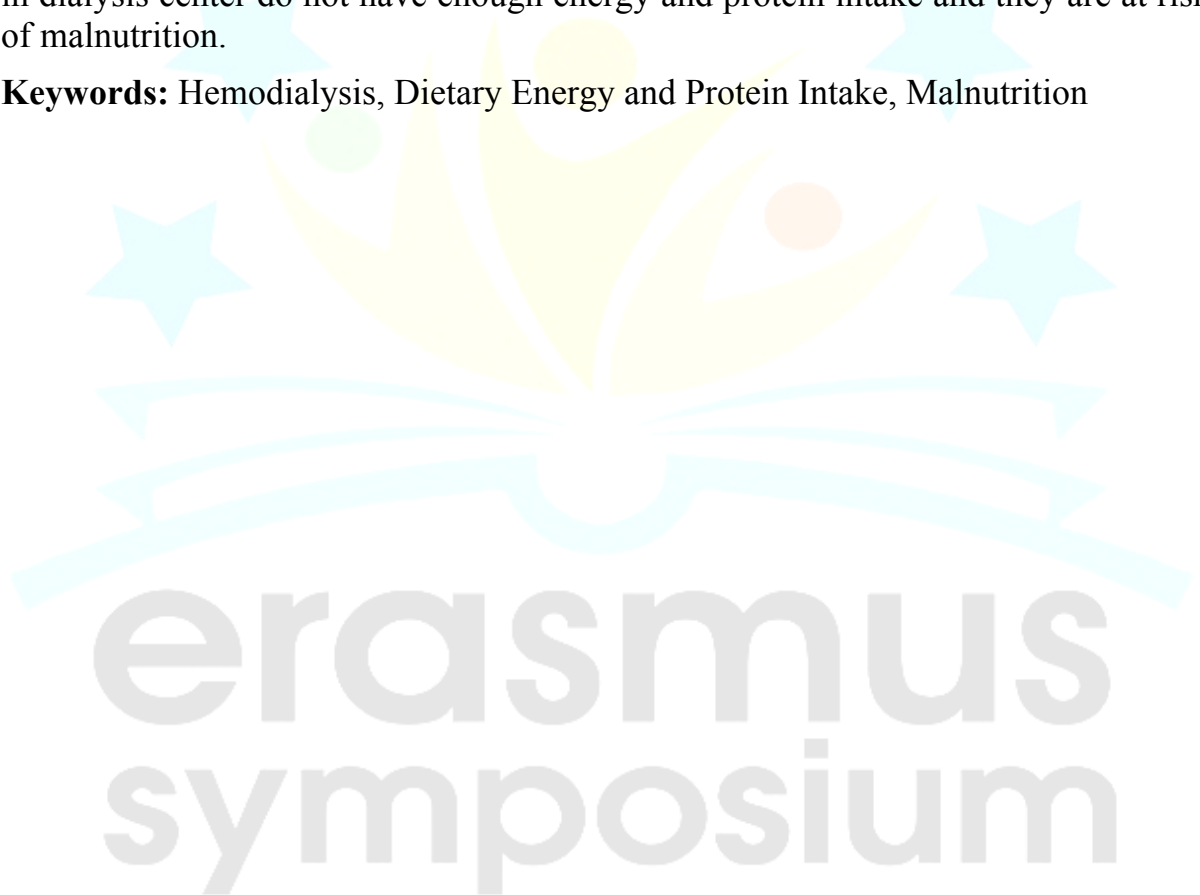
Evaluation of Dietary Energy and Protein Intake of Patients Who Have Treated in a Special Hemodialysis Center in Kırklareli Province

Abstract

In patients with chronic renal failure, the quality and duration of life are negatively affected by irreversible impairment of renal function. This disease is a major economic burden for the country and the world economy. While the increase in hemodialysis patients in the world 6-7%, this rate is 10-12% in Turkey. As of 2010, there are 1.815.000 hemodialysis patients in the world. The average eight hundred and fifty-three out of every one million people in Turkey are hemodialysis patients. Adequate energy and protein intake in diarrheal patients are important in

terms of protection of body food stores and prevention of malnutrition. This study was conducted on a total of 30 volunteer patients, aged 18-75 years, who were treated at a dialysis center in Kırklareli and received treatment 2 or 3 times a week. Nutritional consumption records of the participants were taken and the energy and protein status that they should take with diet were examined. There were 30 participants in the study and of these, 15 were female and 15 were male. There was no significant difference between the age and BMI classification of the groups. In hemodialysis patients, energy metabolism is disrupted and negative energy balance is formed. As a result of studies performed in hemodialysis patients, it is recommended to take 30-35 kcal / kg / day calories and 1.2 g / kg / day protein to prevent protein degradation and to maintain nitrogen balance. In this study, the mean energy and protein of the patients was respectively 19.8 ± 4.3 kcal / kg and 0.8 ± 0.2 g/kg. According to these results, it is seen that patients receiving treatment in dialysis center do not have enough energy and protein intake and they are at risk of malnutrition.

Keywords: Hemodialysis, Dietary Energy and Protein Intake, Malnutrition

Kolesistektomi Spesmenlerimizin Histopatolojik Sonuçları

Dr. Öğretim Üyesi Gizem Akkaş Akgün

(Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Amaç: Kolesistektomi uygulanan olgularda safra kesesi hastalıklarının dağılımını belirlemek amaçlanmıştır. Yöntem: Kolesistektomi uygulanan 320 hastada safra kesesi lezyonları yeniden değerlendirildi. Ortalama yaş 50,56 (22-86) olup 243 hasta kadın (%75,9) , 77 hasta erkekti (%24,06). Hastaların 200 tanesinde taş, 298 hastada kronik kolesistit, 168 hastada kolesterolozis, 15 olguda safra kesesi polibi, 10 hastada akut kolesistit, 6 hasta ülserohemorjik kolesistit, 4 hasta folliküler kolesistit, 27 hastada metaplazi, 4 hasta adenomyozis, 3 hastada düşük dereceli displazi, 1 hasta düşük dereceli displazili intrakolesistit papiller tubuler neoplazi, 1 olguda safra kesesi kanseri tanısı almıştır. Sonuç: Çalışmamızda safra kesesinde malignite insidansı 0,31'dir. Klinik olarak bulgu göstermeyen malignitelerin saptanabilmesi için kolesistektomi spesimenlerinin rutin olarak, yeterli sayıda örnekleme yapılarak histopatolojik incelemeye alınması gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Yöntem: Safra Kesesi, Kolesistit, Taş

erasmus
symposium

Chronic Obstructive Pulmonary Disease, Diabetes Mellitus and Body Mass Index Are Associated With Stasis Dermatitis in Heart Failure Outpatients

Exp. Özge Kaya - Assoc. Prof. Hakkı Kaya

(Çanakkale Mehmet Akif Ersoy State Hospital)

Oral Presentation

ABSTRACT

Stasis dermatitis (SD) is characterized by poorly demarcated erythematous and eczematous patches and plaques of the lower legs, classically involving the medial malleolus. SD is caused by venous hypertension that can be associated with only venous insufficiency or concomitant peripheral congestion due to heart failure (HF). In this study we aim to investigate the clinical factors associated with stasis dermatitis in heart failure outpatients. As far as we know, this subject has never been studied until now. The study was a retrospective cohort study including 418 stable HF patients who were selected during out patient clinic visits had SD diagnosis within the last three months admitted to cardiology clinic. Demographic and clinical data including age, body mass index (BMI), sex, and laboratory data were assessed by review of hospital medical records. Parametric data are expressed as mean $\pm$ standard deviation or median (min-max), and categorical data as percentages. Independent parameters were compared via an independent sample t test, and if there was no normal distribution, via Mann–Whitney U test with median. Correlation was evaluated by Spearman correlation test. Categorical data were evaluated by the chi square test as appropriate. All statistical procedures were performed using SPSS software version 14.0 (SPSS Inc., Chicago, IL). A p value of 0.05 was considered as statistically significant. The mean age was 65 ± 11 (range: 22 to 88) years. Of the patients, 33% were females and 67% were males. The patients were divided into two groups; Group 1 (n=68, 16%) included HF patients who had SD diagnosis and Group 2 (n=350, 84%) included HF patients without SD diagnosis within three months. Patients in group 1 were older than the patients in group 2 (68 ± 10 vs 64 ± 11 , $p=0.004$) There were no statistically significant differences in gender (female; 32% vs 34%, $p=0.269$), hypertension (57% vs 63%, $p=0.332$), coronary artery disease (49% vs 51%, $p=0.741$), NYHA classes ($p=0.203$) between the two groups. Furthermore, no statistically significant difference was found between the two groups in terms of HF medication and laboratory parameters except NT ProBNP levels. Median NT ProBNP level (2543pg/ml vs 938 pg/ml, $p=0.016$) and mean BMI (29 ± 5 kg/m² vs 27 ± 4 kg/m², $p=0.005$) were significantly higher in Group I than Group II. Also, the ratio of patients with Diabetes mellitus (DM) (44% vs 27%, $p=0.004$) and the ratio of patients with Chronic obstructive pulmonary disease (COPD) (31% vs 17%, $p=0.007$) were significantly higher in Group 1 than Group 2. Furthermore, presence of SD were positively correlated with presence of COPD ($p=0.007$, $r=0.132$), presence of DM ($p=0.004$, $r=0.147$), age ($p=0.006$, $r=0.135$) BMI ($p=0.007$,

$r=0.132$), glucose ($p=0.005$, $r=0.142$), BUN ($p=0.001$, $r=0.162$), creatinin ($p=0.022$, $r=0.114$) and NT ProBNP ($p=0.016$, $r=0.162$) levels. SD is associated with presence of DM, presence of COPD, higher BMI and older age in HF outpatients. These results should be further supported by extensive prospective studies.

Keywords: Heart Failure, Stasis Dermatitis, Diabetes Mellitus, Chronic Obstructive Pulmonary Disease

Kuzey Amerika Dispepsi Rehberlerinin Ülkemizde Uygulanabilirliğinin Değerlendirilmesi

*Dr. Öğretim Üyesi Selami Ilgaz Kayılioğlu
(Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

Üst gastrointestinal sistem endoskopisi, organik dispepsi nedenlerini %95'e yakın hassasiyetle ortaya koyabilen oldukça faydalı bir araçtır. Buna karşın toplumdaki dispepsi vakalarının tamamına üst GİS endoskopisi yapılması pratik olarak mümkün değildir. Diğer yandan hastaların yaklaşık yarısında yapısal anormallik bulunamayacağı da unutulmamalıdır. Bunun yanında belirtmek gerekir ki, organik dispepsi nedenleri içinde maligniteler oldukça az yer kaplasa da tespit edilmeleri hayati önem taşımaktadır. Bu durumda dispepsi yakınmalarıyla başvuran hastalara algoritmik bir yaklaşımın geliştirilmesi gereği doğmuştur. Elbette en kısa zamanda kendi bölgemize özgü rehberlerin oluşturulmasına yönelik geniş çalışmalara ihtiyaç vardır. Fakat günümüzde bu çalışmaların yetersizliği nedeniyle Kuzey Amerika kaynaklı rehberler sıklıkla kullanılmaktadır. Amerika Gastroenteroloji Koleji (American College of Gastroenterology - ACG) ve Kanada Gastroenteroloji Derneği (Canadian Association of Gastroenterology - CAG) tarafından ortaya konan "Dispepsiye Yaklaşım" rehberi mevcut verilere ve maliyet-etkinlik prensibine dayalı olarak bir yaklaşım önerisi sunmaktadır. Bilindiği gibi özellikle Amerika Birleşik Devletleri'nde sağlık politikalarında maliyet-fayda analizleri temel belirleyici rolü oynamaktadır ve bu özelliğiyle bizim yaklaşımımızdan oldukça uzakta kalmaktadır. Ayrıca Kuzey Amerika ülkeleri ile ülkemiz arasındaki epidemiyolojik farklılıklar da göz önünde bulundurulmalıdır. 2017 yılında yayınlanan son ACG-CAG rehberinin kendinden önceki rehberlere göre en önemli iki farkı risk yaş grubunun 60 yaşa çekilmesi ve alarm semptomlarının algoritmadan çıkarılmasıdır. Bu iki farkı ayrı ayrı mercek altına almak gerekir. ACG-CAG Rehberi'ne göre risk grubu için altmış yaş sınırı önerilmektedir. Kuzey Amerika ülkelerinde 60 yaş üstü nüfus, toplam nüfusun beşte birinden fazlasını oluşturmaktadır. Oysa ülkemizde 60 yaş üstü nüfus ancak %10 dolaylarındadır. Ülkemizde 50 yaş üzeri nüfus, toplam nüfusun yaklaşık beşte biridir. Bunun yanında günümüzde ülkemizde üst GİS endoskopisinin maliyeti Amerika Birleşik Devletleri'ndekinin 15'te biri kadardır. Bu çerçevede ülkemiz için mide kanserinin erken tanısının etkili bir şekilde sağlanması için risk grubunun en fazla 50 yaş olarak belirlenmesi ve alarm semptomu olan dispepsi hastalarının risk grubuna dahil edilmesi akla yatkın görünmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dispepsi, Mide Kanseri, Tanı, Algoritma

Lisansüstü Öğrencilerinin Teknoloji Bağımlılığına İlişkin Algıları: Bir Örnek Olay İncelemesi

Doç.Dr. Filiz Adana - Arş.Gör. Duygu Yeşilfidan - Merve Özkan

(Adnan Menderes Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Amaç: Bu çalışmada hemşirelik programlarında öğrenim gören lisansüstü öğrencilerinin teknoloji bağımlılığına ilişkin algılarını incelemek amaçlanmıştır. **Yöntem:** Nitel araştırma desenlerinden örnek olay çalışması yöntemiyle gerçekleştirilen araştırmanın çalışma grubunu, bir üniversitenin sağlık bilimleri enstitüsü hemşirelik alanında öğrenim gören 10 öğrenci oluşturmuştur. Çalışmanın verileri "yarı-yapılandırılmış görüşme tekniği" kullanılarak katılımcılar ile yüz-yüze bireysel görüşmeler yapılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, tümevarımsal içerik analizi tekniğinden yararlanılmıştır. **Bulgular:** Araştırmaya katılan öğrencilerin yarısı teknoloji bağımlılığını telefon, bilgisayar ve tablette fazla zaman geçirme ve sosyal medyayı çok fazla kullanma olarak algıladıklarını, tamamı teknoloji bağımlılığının ülkemizde gittikçe arttığını ve özellikle de çocuk ve ergenlerde daha yaygın olduğunu, yarıya yakını çevresinde teknoloji bağımlısı tanısı almamış ancak araştırılsa tanı alacak olan bireylerin bulunduğunu ifade etmişlerdir. Öğrencilerin yarısı bağımlı olmadıklarını ancak bağımlılığa yakın olabileceklerini, kullanım sürelerinin fazla olduğunu ve bu durumdan şikayetçi olduklarını, büyük çoğunluğu teknolojiyi bilgi aramak ve sosyal medyayı takip etmek amacı ile kullandıklarını, yarısı teknoloji bağımlılığından uzak durmada kitap okuma ve telefonu yanından uzak tutmanın etkili olabileceğini belirtmişlerdir. **Sonuç:** Bu bulgulardan yola çıkılarak teknoloji bağımlılığına sebep olacak nedenler arasında sosyal medyanın fazla kullanımının etkili olabileceği dikkat çekmektedir. Teknoloji bağımlılığından korunmaya yönelik olarak kitap okumanın ve telefonu yanından uzak tutmanın etkili olabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji, Bağımlılık, Öğrenci, Algı

Midgut Volvulus: Ne Yapılmalı?

Dr. Öğretim Üyesi İlhan Bali

(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Giriş Bağırsaktaki malrotasyon, bağırsak gelişimi ve fiksasyonunun normal embriyolojik sekansı kesintiye uğradığında ortaya çıkar. Malrotasyon kendi içinde genellikle semptomatik değildir. Bununla birlikte asıl komplikasyonu, bağırsak ve mezenterik damarların, mezenterik pedikül etrafında torsiyone olmasıyla ortaya çıkan bağırsak tıkanıklığı ve iskeminin görüldüğü midgut volvulusudur. Olgu Sunumları Olgu 1: 25 yaşında kadın hasta genel cerrahi polikliniğine bulantı, kusma ve karın ağrısı şikayeti ile başvurdu. Fizik muayenede sağ alt kadranda hassasiyet, defans ve rebound mevcuttu. Abdominal BT’de Midgut Volvulus tanısı kondu. Hasta ameliyata alınarak Ladd’s prosedürü uygulandı. Hasta ameliyat sonrası 7. Günde taburcu edildi. Olgu 2: 31 yaşında erkek hasta acil servise 3 gündür devam eden karın ağrısı ve kusma şikayeti ile başvurdu. Fizik muayenede karında yaygın hassasiyet, defans ve rebound mevcuttu. Abdominal BT görüntüleme yapıldı ve Midgut Volvulus tanısı kondu. Hasta ameliyata alınarak Ladd’s prosedürü uygulandı. Hasta ameliyat sonrası 11. Günde taburcu edildi. Tartışma Primer midgut volvulus erişkin hastada oldukça nadir görülen bir durumdur. Birçok hasta hastaneye akut veya kronik volvulus gerçekleştiğinde başvurur. Kronik prezentasyon tanınması daha güçtür. Kronik karın ağrısı, şişkinlik, kusma, kabızlık ve diyare gibi semptomlarla ortaya çıkabilir. Bizim olgularımızda akut karın bulguları ve kusma mevcuttu. Spesifik anatomik özellikleri sayesinde preoperatif BT görüntüleme ile tanı konulabilir. Bizim olgularımızın ikisinde de BT görüntülemeye mezenterik damarları birbiri etrafında torsiyone olduğu görüldü. Midgut volvulus olgularında ilk kez 1932 yılında Ladd tarafınca tanımlanan duodenum ve jejunuma baskı uygulayan bantların serbestleştirilmesi ve ince bağırsakların detorsiyonunu içeren Ladd's prosedürü uygulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Midgut Volvulus, Ladd's Prosedürü, Acil Cerrahi

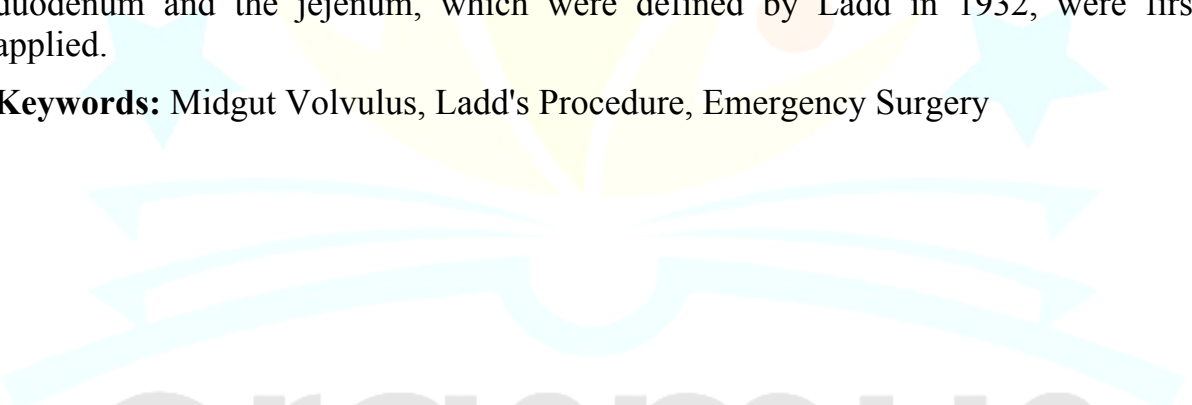
Midgut Volvulus: What to Do?

Abstract

Introduction Malrotation of the intestine results when the normal embryologic sequence of bowel development and fixation is interrupted. Malrotation in itself is not usually symptomatic. However, its principal complication is midgut volvulus, in which the bowel and mesenteric vessels twist around the short mesenteric pedicle with resultant bowel obstruction and ischemia. Case Reports Case 1: A 25-year-old female patient presented to the general surgery outpatient clinic because of

nausea, vomiting and abdominal pain. Physical examination revealed tenderness, defense and rebound in the right lower quadrant. Abdominal tomography was performed and midgut volvulus was diagnosed. The patient was operated and ladd's procedure was performed. The patient was discharged on the postoperative 7th day. Case 2: A 31-year-old male patient presented to the emergency room with abdominal pain and vomiting for 3 days. Physical examination revealed tenderness, defense and rebound in the abdomen. Abdominal tomography was performed and midgut volvulus was diagnosed. The patient was operated and ladd's procedure was performed. The patient was discharged on the postoperative 11th day. Discussion Primary midgut volvulus is a rare condition in an adult patient. Most patients visit the hospital only when acute or chronic volvulus occurs. The chronic presentation is more challenging, with symptoms including chronic abdominal pain, bloating, vomiting, constipation, and diarrhea all being reported. In our cases, acute abdominal findings and vomiting were present. It can be possible to diagnose this entity preoperatively by using CT scans due to the presence of specific anatomic features. In our cases, CT scans showed mesenteric vessels torsion around each other. In the cases of Midgut volvulus, the Ladd's procedure, which involves the detorsion of the small intestines and the release of the bands that pressurize the duodenum and the jejunum, which were defined by Ladd in 1932, were first applied.

Keywords: Midgut Volvulus, Ladd's Procedure, Emergency Surgery

The logo features a stylized sun with rays in yellow and orange, and two light blue stars on either side. Below the sun are two light blue curved lines.

erasmus
symposium

Multipl Sklerozlu Hastalarda *Borrelia Burgdorferi* Antikorlarının Araştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Nilay Ildız - Prof.Dr. İbrahim H. Özerol - Prof.Dr. Abdulcemal Özcan - Uzman Halit Çelik

(Erciyes Üniversitesi - İnönü Üniversitesi - İnönü Üniversitesi - İnönü Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Lyme hastalığı ülkemizde bildirimi zorunlu olmayan ve seroprevalansına yönelik çok az sayıda veri bulunan bir hastalıktır. Bu çalışma ile multipl skleroz (MS) hastalarında Lyme seroprevalansının belirlenmesi amaçlanmıştır. MS'lu 100 hasta serumunda ELISA yöntemi ile *Borrelia burgdorferi* IgM ve IgG pozitifliği araştırıldı ve sonuçlar Western Blot (WB) yöntemi ile doğrulandı. ELISA yönteminde sırası ile B. burgdorferi IgM antikor %8 ve IgG antikor %2 oranında pozitif saptandı. WB yönteminde ELISA yöntemi ile pozitif hasta serumlarının üçünde IgM ve ikisinde IgG antikorlarının Lyme yönünden pozitif olduğu tespit edildi. ELISA testinde IgM antikor pozitif olan serumlardan 5'i WB yönteminde negatif sonuç verdi. İstatistiksel analizler SPSS v.16.0 programı ile yapıldı. WB ile ELISA yöntemi karşılaştırıldığında tüm elde edilen sonuçlar arasında anlamlı bir fark görülmedi ($p>0,05$). ELISA testinde IgM antikorları pozitif çıkan serumlar WB yöntemi ile doğrulandığında ortaya çıkan 5 adet yanlış pozitiflik mevcuttu. Fakat bu durum çalışmanın değişkenleri ile kıyaslandığında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığa yol açmamıştır ($p>0,05$). IgM pozitifliği açısından bu parametreler arasında anlamlı bir farklılık saptanmadı ($p>0,05$). B. burgdorferi IgG antikor pozitifliği ile MS hastalığı süresi arasında anlamlı bir ilişki saptandı ($p=0.03$). MS hastalığı tanısı 10 yıldan az olan grupta B. burgdorferi IgG antikorlarının titresi daha yüksekti. Sonuç olarak; bu çalışmada her ne kadar az sayıda hastada pozitiflik saptansa da Lyme hastalığının tedavi edilebilir bir hastalık olması nedeni ile klinisyen tarafından MS'lu hastalarda ayırıcı tanıda özellikle etkenin endemik olarak görüldüğü bölgelerde göz önünde bulundurulması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: *Borrelia Burgdorferi*, Multipl Skleroz, Elisa, Western Blot

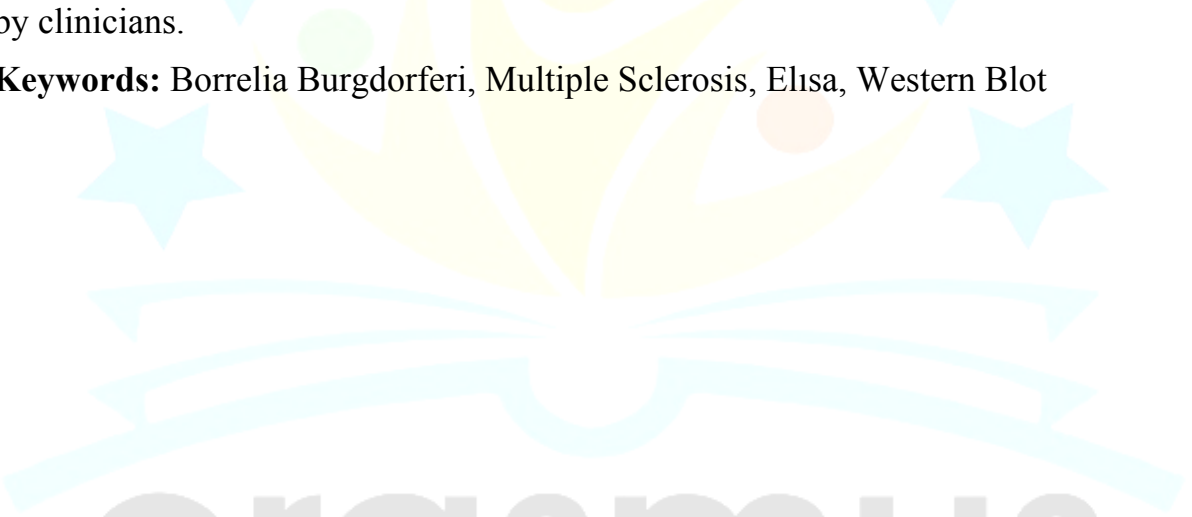
Investigation of *Borrelia Burgdorferi* Antibodies in Patients With Multiple Sclerosis

Abstract

Lyme is a non-compulsory disease in our country and contained few data about its seroprevalence. It was aimed to determine Lyme seroprevalence in multiple sclerosis (MS) patients. *Borrelia burgdorferi* IgG and IgM positivity was investigated in serum of patients by ELISA and results were confirmed by the Western blot (WB) method. B. burgdorferi IgG, IgM antibodies were positive in proportion as 8% and 2 % by ELISA tests. ELISA positive patients were

determined to be positive in the three IgM and two IgG antibodies by WB method in terms of Lyme. The five positive IgM antibodies with ELISA test were negative by WB method. Statistical analysis was performed with SPSS v.16.0 program. WB and ELISA methods were compared each other and a significant difference was not observed ($p > 0.05$). When ELISA test results confirmed by WB method, IgM antibodies positive 5 samples in the sera were resulted false-positive. But compared this state with variables of the study did not result in a statistically significant difference ($p > 0.05$). The study variables of normality between the groups according to age and gender distribution of the findings were analyzed according to the Kolmogorov-Smirnov and Kruskal-Wallis tests. A significant difference between these parameters in terms of IgM was not detected ($p > 0.05$). B. burgdorferi IgG antibody positivity was significantly associated with MS disease duration ($p=0.03$). B. burgdorferi IgG antibody titers were higher in the group with less than 10 years that had been diagnosed MS. As a result; although a small number of patients positive determine if Lyme disease due to be a treatable disease in MS patients, in the differential diagnosis seen as endemic should be considered by clinicians.

Keywords: Borrelia Burgdorferi, Multiple Sclerosis, Elisa, Western Blot

The logo for the Erasmus Symposium features a stylized sun with rays in yellow and orange, flanked by two light blue stars. Below the sun are two light blue curved lines. The text "erasmus symposium" is written in a large, light gray, sans-serif font.

erasmus
symposium

Okul Çağı Çocuklarının Göz Sağlığını Etkileyen Faktörler: Sistematiik Derleme

Dr. Öğretim Üyesi Nükhet Kırığ
(Aydın Adnan Menderes Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Amaç: Bu sistematiik derleme, okul çağı çocuklarının göz sağlığını etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır. **Yöntem:** Çocuk göz sağlığına ilişkin yapılmış çalışmaları belirlemek için Pubmed, Scopus, Wiley Blackwell ve Cochrane veri tabanları kullanılmıştır. Tarama İngilizce dilinde 5 anahtar sözcük kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Tarama sonucunda araştırma kapsamına 14 çalışma alınmıştır. **Bulgular:** Okul çağı çocuklarının göz sağlığını etkileyen faktörlerin incelendiği çalışmalar miyop göz sorunu üzerine odaklanmıştır. Miyop göz sorununun gelişiminde ve ilerlemesinde ailesel öykü, cinsiyet, açık hava aktivitesi, yakın çalışma davranışlarının etkili olduğu görülmüştür. **Sonuç:** İncelenen çalışmalarda okul çağı çocuklarının göz sağlığını etkileyen faktörlerin benzer olduğu dikkati çekmiştir. Ülkemizde konuya ilişkin araştırmaların ve eğitimlerin yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Göz Sağlığı, Miyop, Okul Çağı Çocuk

School Age Factors Affecting Children's Eye Health: A Systematic Review

Abstract

Aim: This systematic review aims to analyze the eye health of school-aged children was conducted to determine the factors influencing. **Method:** The eye health of school aged children and influencing factors described by articles in Pubmed, Scopus, Wiley Blackwell ve Cochrane databases were reviewed. The database research was conducted in English using 5 keywords. Fourteen studies were identified using this approach and are included in this review. **Findings:** School-age children's eye health studies that examine the factors influencing myopically focused on the problem. In the development and progression of myopia in the family history of eye problems, sex, outdoor activities, close study of the behavior has been shown to be effective **Results:** School-age children in the studies examined the factors affecting the health of the eye was noted to be similar. On the subject of research and education in our country is advisable.

Keywords: Eye Health, Miyopia, the School Aged Children

Okul Çocuklarında Görme Problemlerinin Önemi

Dr. Öğretim Üyesi Nükhet Kırığ

(Aydın Adnan Menderes Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Dünya’da yaklaşık 285 milyon insan görme engellidir. Bu engelli bireylerin 39 milyonu kör ve 246 milyonu ise düşük görme derecesine sahiptir. Görme engellilerin yaklaşık %90’ı gelişmekte olan ülkelerde yaşamını sürdürmektedir. Küresel olarak düzeltilmemiş kırma kusurları görme bozukluklarının temel nedenidir, katarakt ise orta ve düşük gelirli ülkelerde körlüğün en başlıca nedenidir. Küresel çapta görme bozukluğunun başlıca nedenleri sırasıyla; miyop, hipermetrop, astigmatizm gibi düzeltilmemiş kırma kusurları (%43), katarakt (%33) ve %2 oranla glokom hastalıklarıdır. Yaklaşık olarak dünyada 19 milyon çocuk görme engellidir. Bu çocuklardan 12 milyonu kolayca teşhis ve tedavi edilebilir kırma kusurları nedeniyle görme engelli hale gelmiştir. Dünya’da 1.4 milyon çocuk hayatlarının geri kalanını geri dönüşümü olmayan körlükle yaşamak zorundadır. Ülkemizde yapılan bir çalışmanın sonuçlarına göre, çocukluk çağındaki körlüğün %69.6’sının engellenebilir bir durumdan kaynaklandığı bildirilmiştir. Ülkemizde yürütülmüş diğer çalışma sonuçlarına göre okul dönemi çocuklarının %17.4’ünde görme keskinliğinde azalma, %2.5’inde şaşılık sorunu olduğu belirlenmiştir. Kırma kusurları, ambliyopi, şaşılık ve oküler hastalıklar gibi tespit edilmemiş ve düzeltilmemiş görme bozuklukları erken çocukluk döneminde görme sisteminin gelişimini engelleyebilir, yaşam boyu görme bozukluğu riskini arttırabilir, akademik başarının düşüşüne ve okulu terk etmeye sebep olabilir. Görsel, eğitimsel ve sosyal olarak en çok risk altında bulunan çocuklar için koruyucu göz sağlığı programlarının olmaması, görme problemlerinin erken tanı ve tedavisinde kaçırılmış bir fırsat olarak görülmektedir. Okul çağı çocuklarının göz sağlığının korunmasında çocuklara, ebeveynlere, öğretmenlere ve okul yönetimine önemli sorumluluklar düşmektedir. Çocukların göz sağlığının korunması için ebeveynlerin; çocuklarının açık havada geçirdikleri zamanı arttırması, televizyon izleme, bilgisayar kullanımı ve okuma saatlerini azaltması, görme problemlerine karşı farkındalığını arttırarak çocuğunu göz muayenesi için hekime götürmesi gerekmektedir. Öğretmenlerden ise; okulda okul hemşiresinin olmadığı durumlarda öğrencilerin görme problemlerinin erken tanılanmasında görme taramaları yapabilmeleri, gözlük kullanan öğrencilerin gözlük kullanımını izlemeleri ve göz sağlığını koruma davranışları konusunda öğrencileri bilinçlendirmeleri beklenmektedir.

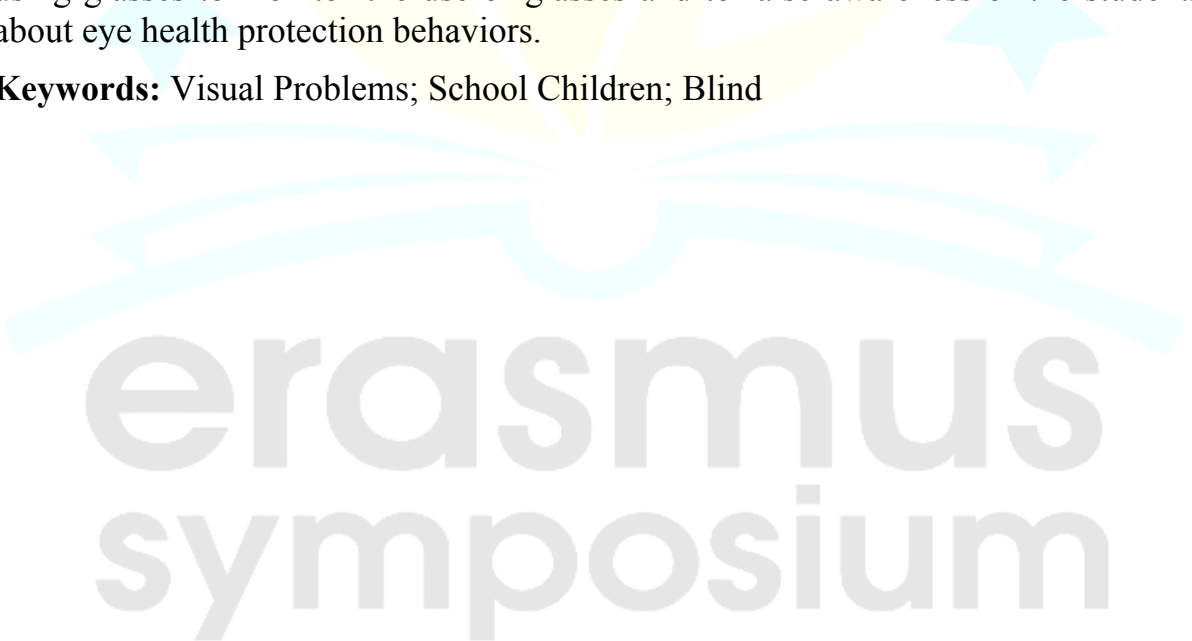
Anahtar Kelimeler: Görme Sorunları; Okul Çocuğu; Görme Engelli

The Importance of Visual Problems in School Children

Abstract

1.4 million children in the world must live with the blindness of the rest of their lives. According to the results of a study conducted in our country, it has been reported that 69.6% of childhood blindness is caused by a preventable situation. According to other studies conducted in our country, 17.4% of school-age children had decreased visual acuity and 2.5% had strabismus problems. Unrecognized and uncorrected visual disturbances, such as refractive errors, amblyopia, strabismus and ocular diseases, may prevent the development of the visual system in early childhood, increase the risk of lifelong visual impairment, and may lead to a decrease in academic success and abandonment of school. The lack of protective eye health programs for children who are most at risk of visual, educational and social risk is seen as a missed opportunity in the early diagnosis and treatment of visual problems. Children, parents, teachers and school management have important responsibilities in the protection of the eye health of school age children. Parents for the protection of children's eye health; children should increase the time spent in the open air, watch television, reduce computer use and reading hours, raise awareness of visual problems and take the child to the doctor for an eye examination. Teachers; In schools where there is no school nurse, students are expected to make visual scans in the early diagnosis of vision problems, students using glasses to monitor the use of glasses and to raise awareness of the students about eye health protection behaviors.

Keywords: Visual Problems; School Children; Blind

The logo for the Erasmus Symposium features a stylized sun with rays in the background. In the foreground, the words "erasmus" and "symposium" are written in a large, lowercase, sans-serif font, with "erasmus" on the top line and "symposium" on the bottom line.

erasmus
symposium

Okullardaki Gürültünün Öğrenci Sağlığı Üzerine Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Belgin Yıldırım - Gülçin Denli

Adnan Menderes Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Gürültü duymak istenilen seslere karışan istenmeyen seslerdir. Gürültü kirliliği ise; duyulmasını istediğimiz iletilerin işitilmesini ve algılanmasını engelleyerek kişide rahatsızlık duygusu uyandıran ve konsantrasyonunu bozan fiziksel ve ruhsal sağlığa olumsuz etkileri olan ortamda bulunan şiddet ve frekansı çok fazla olan seslerdir. Yapılan araştırmalarda gürültünün insanlar üzerinde fiziksel, fizyolojik, performans ve psikolojik yönden olumsuz etkileri olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Gürültünün insanlar üzerindeki fiziksel etkilerine bakıldığında, gürültüden etkilenme derecesine bağlı olarak insan vücudunda çeşitli değişimler gözlenmektedir. Aynı zamanda gürültü, dikkat gerektiren konularda, hafıza ve öğrenmeyi olumsuz etkileyen etmendir. Bu yüzden çocuklar yetişkin ve yaşlılara göre gürültüden daha çok etkilenmektedirler. Çocukların yaşamlarının büyük bir bölümünün geçtiği okullar ise eğitim öğretim amacıyla kurulmuş ve ülkelerin kalkınması ve toplumsal gelişimi açısından önemli konuma sahip özel ortamlardır. Verilen eğitimin kalitesi ise bazı konfor parametrelerine bağlıdır. Bu parametrelerden biride işitsel konforun sağlanmasıdır. Özellikle çocuklar gürültüden kaynaklı tehlikeleri bilemeyebilirler. Bu nedenle, gürültünün olumsuz etkilerine karşı daha açıktırlar. Çocuklar bu etkilerle başetme ve gerekli önlemleri alabilme konusunda daha savunmasızdırlar. Etkili bir öğretim ve öğrenme için okul çevrelerinin ses düzey desibelleri Türkiye'deki yönetmeliklerde 45 dB olarak öngörülmektedir. Çocukların gürültüye maruziyet durumunun artması onların zihinsel aktivite gelişimlerini, uzun süreli bellekte tutma, akademik anlamda başarısını ve sosyal ve okuldaki öğrenmesini fonksiyonlarını olumsuz yönde etkilemektedir. Bunun yanı sıra derslere adapte olma, ilgi ve alaka, anlama ve sağlıklı iletişim oluşturulmasında güçlükler neden olmaktadır. Bütün bu nedenler göz önüne alındığında; çocukları gürültü sonucu oluşan olumsuz etkilere karşı koruma sorumluluğu okul müdürlerine, öğretmenlere, okul sağlığı hemşirelerine, ebeveynlerine ve okulda çalışan diğer görevlilere düşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gürültü, Okul Çocuğu, Dinleme, Sağlık

The Effects of School Noise on Student Health

Abstract

Noise is the unwanted noises that are involved in the desired sounds to hear. Noise pollution is a sound that it's intensity and frequency are very loud in the environment which arouses sense of discomfort on the person by preventing hearing and perception of the messages that we want to be heard and which has

negative effects on the physical and mental health that disturb the concentration. According to the researches, it was concluded that noise has negative effects on people aspects of physical, physiological, performance and psychological. Looking at the physical effects of noise on people, there are observed various changes in the human body depending on the degree of influence from noise. At the same time, noise is a factor that affects learning and memory negatively in the subjects which needs attention. Therefore, children are more affected by noise than adults and the elderly. A large part of the children's lives takes place at school. Schools are established for educational purposes. They are special environments which have an important position in terms of development and social development of countries. The quality of the training provided depends on some parameters. One of these parameters is to provide auditory comfort. Children in particular may not be aware of the hazards of noise. Therefore, they are more open to the negative effects of noise. Children are more vulnerable to coping with these effects and taking necessary measures. For effective teaching and learning, the schools' environment sound decibel levels estimated as 45 dB according to the regulations in Turkey. Increased exposure of children to noise, affects their development of mental activity, long-term retention, academic success and sociability levels negatively. In addition to this, it causes difficulties on adaptation to the courses, interest and relevance, understanding and creating healthy communication. Considering all these reasons; school principals, teachers, school health nurses, childrens'parents and other staff working responsible for school have responsibility on protecting children against the negative effects of noise.

Keywords: Noise, Schoolboy, Understanding, Health

The logo for the Erasmus Symposium features a stylized, light blue graphic of a building or bridge above the word "erasmus" in a large, lowercase, sans-serif font. Below "erasmus" is the word "symposium" in a smaller, lowercase, sans-serif font. The entire logo is rendered in a light gray color.

Ortodontide Debonding Yöntemleri: Derleme

Dr. Gökçenur Gökçe - Doç.Dr. İlknur Veli

(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Debonding, sabit ortodontik tedavi sonunda braketlerin ve adeziv rezinin diş yüzeyinden uzaklaştırılma işlemidir. Debonding işlemi; braketlerin ve diğer ortodontik ataçmanların sökülmesi, diş yüzeyinin temizlenmesi ve cilalanması olmak üzere iki aşamadan oluşmaktadır. Braketlerde meydana gelen deformasyonun önlenmesi ve mine yüzeyine gelen travmanın azaltılabilmesi amacıyla literatürde farklı debonding teknikleri bildirilmiştir. Bunlar; mekanik debonding, elektrotermal debonding, ultrasonik debonding ve lazer debonding yöntemleridir. Bu yöntemler metal ve seramik braketler arasında uygulama açısından bazı farklılıklar göstermektedir. Debonding işlemi sırasında uygulanan kuvvete bağlı olarak pulpa dokusunda da bazı değişiklikler meydana gelmektedir. Bu derlemede, farklı debonding yöntemleri tartışılmış ve hekim ve hasta açısından dikkat edilmesi gereken hususlar incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sabit Ortodontik Tedavi, Debonding, Lazer Debonding

Debonding Techniques in Orthodontics: A Review

Abstract

Debonding is the removal procedure of brackets and adhesive resin from the tooth surface at the end of the fixed orthodontic treatment. Debonding procedure consists of two stages: removal of brackets and other orthodontic attachments and cleaning and polishing of tooth surface. Different debonding techniques have been reported in the literature in order to prevent deformation in the brackets and to reduce the trauma to the enamel surface. These are mechanical debonding, electrothermal debonding, ultrasonic debonding and laser debonding. These methods indicate some differences between metal and ceramic brackets in terms of application. Depending on the force applied during debonding, some changes occur in pulp tissue. In the present review, different debonding methods have been discussed and considerations in terms of physician and patient were examined.

Keywords: Fixed Orthodontic Treatment, Debonding, Laser Debonding

Osteosarkomlarda OX40 Gen Ekspresyonu

Dr. Öğretim Üyesi Ayla Solmaz Avcıkurt

(Balıkesir Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Kanser çağımızın en önemli sağlık sorunlarından biridir. Kanser tedavisi cerrahi ve kemoterapi olarak iki basamakta yapılmakta iken son yıllarda immünoterapi önem kazanmıştır. Kanser dokusuna karşı immün yanıtın derecesi, kanserin davranışı hakkında önemli bilgiler vermektedir. OX40 gen ifadesinde bunlardan birisidir. OX40 molekülü, OX40L olarak adlandırılan T lenfositlerdeki ligantı ile etkileşime girerek tümörün immün sistem tarafından tanınmasını ve immün yanıt gelişmesini sağlamaktadır. Bu etkileşim, CD4, CD8 T lenfositler ve NK(Doğal Öldürücü) hücrelerini stimule ederek immün sistemin kanser dokusuna karşı hareket etmesine neden olmaktadır. Literatürde insan kolorektal karsinomu, melanoma, boyun ve göğüs kanserlerinde OX40 gen ifadesine ait çalışmalar mevcut olup, osteosarkomlar da yapılan çalışmalar kısıtlıdır. Biz bu çalışmada osteosarkomlar da OX40 gen ifadesini incelemeyi amaçladık. İnsan osteosarkoma hücre hattı olan SaoS-2 ile çalışma düzenlendi. SaoS-2 hücre hattı etüvde uygun sıcaklık ve karbondioksit oranı ile büyütüldü. Plastik kaplarda büyütülen hücreler yeterli sayıya ulaştığında Tripsin EDTA ile yüzeyden kaldırıldı. Hücre pelletinden RNA izolasyonu Qiagen RNeasy mini kit ile gerçekleştirildi. RNA konsantrasyonu ölçüldü ve cDNA sentezi yapıldı. OX40 gen ifadesi çalışması Applied Biosystem 7500 Fast Real Time PCR cihazı ile gerçekleştirildi. Saos-2 hücre hattında OX40 ifadesi 1,12 katı artmış olarak bulundu. Bu artış istatistiksel olarak anlamlı değildi(p=0,67). OX40 gen ifadesini göstermek amacıyla yaptığımız bu çalışma hasta grupları ile genişletilmelidir. Bu çalışmalar sayesinde tedavisi oldukça zor olan osteosarkomlarda immün yanıtın güçlendirilmesini sağlayacak tedavi alternatifleri cerrahi ve kemoterapiye alternatif olarak kullanılabilecektir.

Anahtar Kelimeler: SaoS-2, Osteosarkom, OX40 , Real Time PCR, Ekspresyon

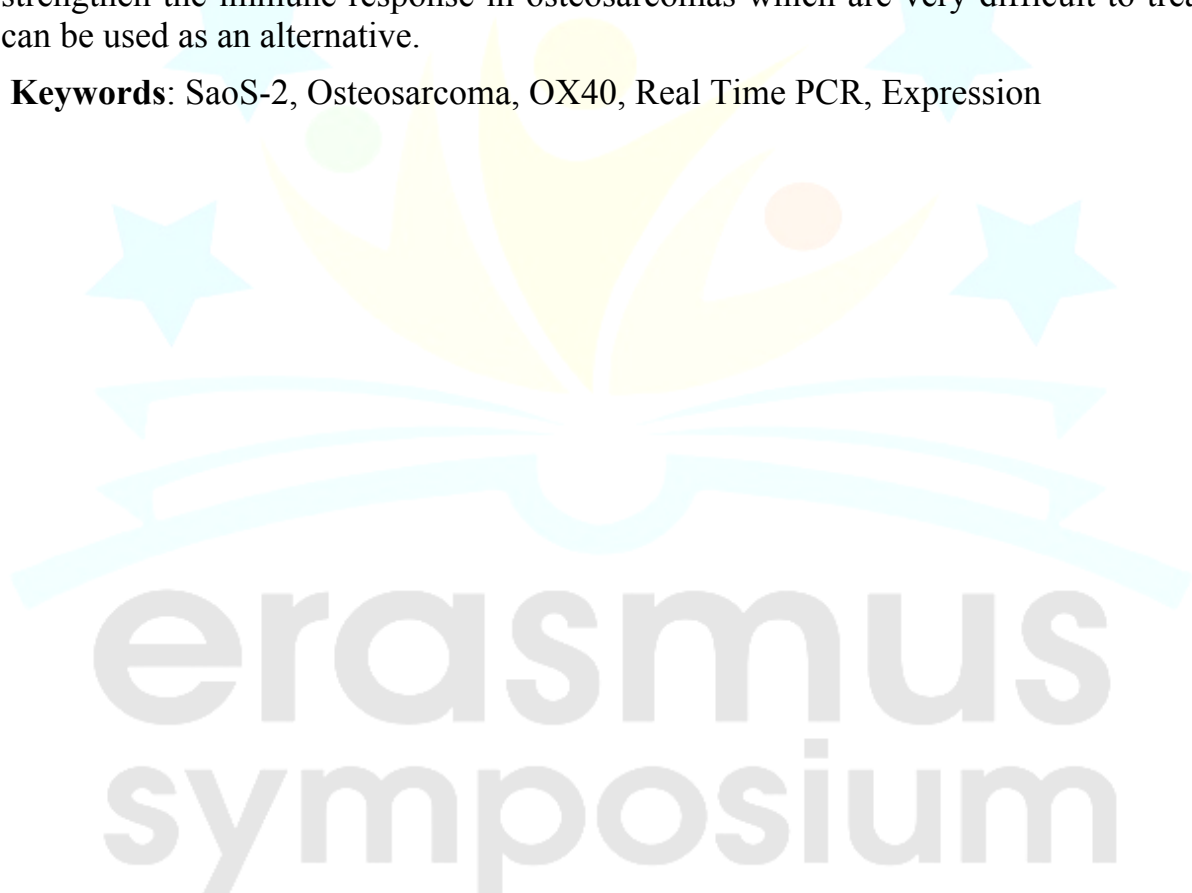
OX40 Gene Expression in Osteosarcomas

Abstract

Cancer is one of the most important health problems of our age. While cancer treatment has been performed in two steps as surgery and chemotherapy, immunotherapy has gained importance in recent years. The degree of immune response to cancer tissue provides important information about the behavior of cancer. OX40 gene expression is one of them. The OX40 molecule interacts with the ligand on T lymphocytes called OX40L, allowing the immune system to recognize the immune system and to develop an immune response. This interaction stimulates CD4, CD8 T lymphocytes and NK (Natural Killer) cells and causes the immune system to act against the cancer tissue. There are studies on OX40 gene

expression in human colorectal carcinoma, melanoma, neck and breast cancers in the literature and studies on osteosarcomas are limited. In this study, we aimed to investigate OX40 gene expression in osteosarcomas. The study was conducted with the human osteosarcoma cell line SaoS-2. SaoS-2 cell line was grown in the oven with the appropriate temperature and carbon dioxide ratio. The trypsin was removed from the surface by EDTA when the cells grown in plastic containers reached a sufficient number. RNA isolation from the cell pellet was performed with the Qiagen RNeasy mini kit. RNA concentration was measured and cDNA synthesis was performed. OX40 gene expression study was performed with Applied Biosystem 7500 Fast Real Time PCR. In Saos-2 cell line, OX40 expression was found to be 1.12 fold increased. This increase was not statistically significant ($p = 0.67$). This study should be extended with patient groups to show OX40 gene expression. Thanks to these studies, treatment alternatives that can strengthen the immune response in osteosarcomas which are very difficult to treat can be used as an alternative.

Keywords: SaoS-2, Osteosarcoma, OX40, Real Time PCR, Expression

Periodontoloji Kliniğine Başvuran Bireylerin Sistemik Hastalık Durumlarının Belirlenmesi

*Dr. Öğr. Üyesi Fatih Karaaslan
(Uşak Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

Amaç: Periodontal hastalıklar toplumlarda yaygın olarak görülmekte olup diş kayıplarının yaklaşık %70'ine sebebiyet vermektedir. Periodontal hastalıkların başlamasında ve ilerlemesinde dental plağın yanında etkili olan sistemik hastalıkların belirlenmesi doğru ve başarılı tedavi için gereklidir. Bu çalışmanın amacı; Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Periodontoloji kliniğine başvuran bireylerin periodontal durumlarının tesbiti ve karşılaşılan sistemik hastalıkların varlığının belirlenmesidir. **Yöntem:** Çalışmaya Periodontoloji Kliniğine başvuran yaşları 18-75 arasında değişen 2429 kadın ve 1759 erkek olmak üzere 4188 birey dahil edildi. Periodontal durumun değerlendirilmesinde kanama indeksi, plak indeksi, klinik ataşman kaybı ve cep derinliği verileri kullanılarak; hastalar sağlıklı, gingivitis ve periodontitis olarak sınıflandırıldı. Tüm hastaların tıbbi öyküleri standart sorular aracılığı ile sözlü olarak alındı. Tıbbi hastalıklar şu şekilde gruplandırıldı: Diyabet, Kardiyovasküler Sistem hastalıkları (hipertansiyon, iskemik kalp hastalığı, aritmi, konjestif kalp hastalığı), Romatizmal hastalıklar, Gastrointestinal Sistem hastalıkları, Üriner Sistem hastalıkları, Karaciğer hastalıkları, Kan hastalıkları, Tiroid hastalıkları, Solunum yolu hastalıkları ve diğer hastalıklar (psikolojik ve nörolojik hastalıklar). **Bulgular:** Periodontal durum değerlendirildiğinde; bireylerin %11,53'ü (n=483) periodontal yönden sağlıklı, %49,28'inin (n=2064) gingivitis ve %39,19'unun (n=1641) periodontitis hastası olduğu belirlendi. Kliniğimize başvuran hastaların %41,9'unda herhangi bir sistemik hastalık varlığı belirlendi. En çok görülen hastalıklar %11,72 ile diyabet ve %10,50 ile kardiyovasküler sistem hastalıkları olarak saptandı (Tablo 1). **Sonuç:** Uşak ilinde gerçekleştirdiğimiz çalışmamız, bu bölgede yaşayan bireylerin periodontal hastalık ve sistemik hastalık oranlarının oldukça yüksek olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sistemik Hastalık, Gingivitis, Periodontitis

Determination of Systemic Disease Status of Individuals Who Admitted to Periodontology Clinic

Abstract

Objectives: Periodontal diseases are commonly seen in community and cause about 70% of tooth loss. Determination of systemic diseases which have an effect in the initiation and progression of periodontal diseases is necessary for correct and successful treatment. The aim of this study was to determine periodontal status and

presence of systemic diseases of individuals who admitted to Usak University Faculty of Dentistry Department of Periodontology. Methods: 4188 patients (2429 female, 1759 male) whose age ranging from 18-75 years old were included in the study. Gingival bleeding index, plaque index, clinical attachment loss and pocket depth were used in the evaluation of periodontal status. The patients were classified as healthy, gingivitis and periodontitis. Medical history of all patients were taken by standard questions. Medical diseases are grouped as follows: Diabetes, Cardiovascular System diseases (hypertension, ischemic heart disease, arrhythmia, congestive heart disease), Rheumatic diseases, Gastrointestinal system diseases, Urinary system diseases, Liver diseases, Blood diseases, Thyroid diseases, Respiratory tract diseases and other diseases (psychological and neurological diseases) Results: 11.53% (n = 483) of the individuals were found to be periodontally healthy, 49.28% (n = 2064) of patients had gingivitis and 39.19% (n = 1641) of participants had periodontitis. 41.9% of patients had systemic disease. The most common diseases were diabetes with %11.72 and cardiovascular system diseases with 10.50%. Conclusions: This study indicates that rates of periodontal diseases and systemic diseases are quite high in Usak province.

Keywords: Systemic Disease, Gingivitis, Periodontitis

erasmus
symposium

Pilonidal Sinüs'ün Cerrahi Tedavisinde Menteş Modifikasyonlu Limberg Flep ve Karydakis Tekniklerinin Karşılaştırılması

*Dr. Öğr. Üyesi Ufuk Coşkun - Dr. Öğr. Üyesi İlhan Bali - Uzman Onur Sakallı
(Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi - Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi -
Şemdinli Devlet Hastanesi)*

Oral Presentation

ÖZ

GİRİŞ: Pilonidal sinus genellikle genç bireylerde ve oldukça sık görülen bir hastalıktır. Pilonidal sinüsün cerrahi tedavisinde literatürde çok sayıda teknik tanımlanmış olmakla beraber ideal cerrahi tekniğin hangisi olduğu konusunda henüz konsensus oluşmamıştır. Bu çalışmada pilonidal sinus tedavisinde kullandığımız Menteş modifikasyonlu limberg flep ve karydakis ameliyat tekniklerinin erken dönem sonuçlarını değerlendirdik. **MATERYAL VE METOD:** Pilonidal sinus sebebiyle Menteş modifikasyonlu limberg flep ve karydakis ameliyatı yapılan toplam 30 hasta retrospektif olarak değerlendirildi. **BULGULAR:** 15 hastaya Menteş modifikasyonlu limberg flep (grup 1), 15 hastaya karydakis ameliyatı (grup 2) uygulanmıştı. Grup 1'deki hastaların 1'inde yara yerinde erken dönem kısmi yara ayrışması görüldü. 1 hastada postop 3. Günde kanama görüldü. Kısmi yara ayrışması sekonder iyileşmeye bırakıldı ve 3 haftada yara iyileşmesi tamamlandı. Grup 2'deki hastaların 2'sinde erken dönem kısmi yara ayrışması görüldü. Yara ayrışması görülen hastaların 1'i 3 haftada, diğeri 8 haftada sekonder olarak kapandı. 2 aylık takipte iki grupta da nüks görülmedi. **TARTIŞMA:** Pilonidal sinusun cerrahi tedavisinde çok sayıda cerrahi teknik tanımlanmış olmakla birlikte çalışmamızda karşılaştırdığımız teknikler günümüzde genel cerrahlar tarafınca en sık kullanılan teknikler arasındadır. Cerrahi tekniğin başarısı hastanın günlük yaşantısına dönüş süresi ve olası iş gücü kaybının önlenmesi açısından oldukça önemlidir. Literatürde yer alan çalışmalarda farklı sonuçlar görülmektedir. Bizim çalışmamızda nüks görülmemiştir. Her iki teknik de pilonidal sinus tedavisinde başarılı olarak değerlendirilmiştir. Grup 1'de 1 hastada (%6,67), grup 2'de 2 hastada (%13,3) kısmi yara ayrışması görülerek sekonder iyileşmeye bırakılmıştır. İki grup arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı olmamakla birlikte tekniklerin daha verimli karşılaştırılması için daha geniş vaka serilerine ve daha uzun takip sürecine ihtiyaç vardır. **SONUÇ:** Menteş modifikasyonlu limberg flep ve karydakis teknikleri günümüzde pilonidal sinus tedavisinde sıklıkla kullanılan tekniklerdir. İki teknik de nüks görülmemesi sebebiyle başarılı olarak değerlendirilmiştir. Daha geniş çaplı çalışmalar ile daha objektif değerlendirme sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Pilonidal Sinus, Limberg Flep, Karydakis

Comparison of Mentes Modification Limberg Flep and Karydakís Techniques in the Surgical Treatment of Pilonidal Sinus

Abstract

INTRODUCTION: Pilonidal sinus is a common disease in young people. Although a number of techniques have been described in the literature for the surgical treatment of pilonidal sinus, there is no consensus about the ideal surgical technique. In this study, we evaluated the early results of the mentes modified limberg flap and karydakís surgical techniques used in the treatment of pilonidal sinus. **MATERIAL AND METHOD:** A total of 30 patients who underwent mentes modified limberg flap and karydakís surgery due to pilonidal sinus were evaluated retrospectively. **RESULTS:** 15 patients underwent a mentes modified limberg flap (group 1) and 15 patients underwent karydakís surgery (group 2). In one patient in Group 1, an early partial wound dehiscence was observed at the site of the wound. Bleeding was observed in 1 patient on postoperative 3th day. Partial wound dehiscence was allowed to recover secondary and wound healing was completed in 3 weeks. Two of the patients in Group 2 had early partial wound dehiscence. 1 of the patients with wound dehiscence was closed in 3 weeks and the other was closed secondary in 8 weeks. No recurrence was observed in both groups at 2-month follow-up. **DISCUSSION:** Although surgical techniques of the pilonidal sinus have been described in many surgical techniques, the techniques we compared in our study are among the most commonly used techniques by general surgeons. The success of the surgical technique is very important in terms of preventing patient return to daily life and preventing possible loss of labor. Different results are observed in the studies in the literature. There was no recurrence in our study. Both techniques were successful in the treatment of pilonidal sinus. In Group 1, 1 patient (6,67%) and 2 patients (13,3%) had partial wound dehiscence in group 2 and were left to secondary healing. Although the difference between the two groups is not statistically significant, a larger case series and a longer follow-up period are needed to more efficiently compare the techniques. **CONCLUSION:** Mentes modified limberg flap and karydakís techniques are frequently used in the treatment of pilonidal sinus. Both techniques were considered successful because of the lack of recurrence. More objective evaluation can be achieved with larger studies.

Keywords: Pilonidal Sinus, Limberg Flap, Karydakís

Plazma Total Homosistein Düzeyleri İle İlişkili Metilentetrahidrofolat Redüktaz Gen Varyasyonlarının İskemik İnme Hastalığı Gelişimindeki Rollerinin İncelenmesi

*Dr. Öğr. Üyesi Nevra Alkanlı - Arş. Gör. Dr. Arzu Ay
(Haliç Üniversitesi - Trakya Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

Serebrovasküler Hastalıklar (SVH), çeşitli patolojik süreçlerin sonunda ortaya çıkan, genellikle ani başlangıçlı olan focal veya global nörolojik semptomlardır. SVH'lerden biri olan inme, beyinde kan akımının kesilmesi ile karakterizedir. Bu klinik tablo, serebral fonksiyon bozukluğu ile ortaya çıkmaktadır. Lezyon patolojisine göre inmeler; iskemik inme ve hemorajik inme olmak üzere iki grupta sınıflandırılmaktadır. İnme çeşitlerinden biri olan ve beyin kan akımının engellenmesi sonucunda ortaya çıkan iskemik inme, hücre hasarı ile karakterize bir durumdur. TOAST (Trial of Org 10172 in Acute Stroke Treatment) sınıflamasına göre iskemik inme; büyük arter hastalığı, küçük arter hastalığı, kardiyemboli, kriptojenik ve diğer sınıflandırılmayan olmak üzere beş alt gruba ayrılmaktadır. Metilentetrahidrofolat Redüktaz (MTHFR), folat metabolizmasında önemli rol oynayan sitoplazmik bir enzimdir. Pürin, pirimidin ve metiyonin sentezi için folat koenziminin paylaşılmasını sağlayan MTHFR, organizmanın fizyolojik fonksiyonlarında düzenleyici bir rol oynamaktadır. MTHFR 5, 10-metilentetrahidrofolatı 5-metiltetrahidrofolata dönüştürmektedir. 5-metiltetrahidrofolat DNA metilasyonunda dolaylı olarak yer almakta ve metiyonin sentezi için gerekli olan metil grubunu sağlamaktadır. İnsan MTHFR geni, kromozom 1 (1p36.3) üzerinde lokalizedir ve 11 ekzon içermektedir. Sülfür içeren bir aminoasit olan homosistein ise plazmada değişik tiplerde bulunmaktadır ve kanda plazma total homosistein düzeyleri dört grupta sınıflandırılmaktadır. MTHFR geninde ortaya çıkan genetik varyasyonlar sonucunda folat metabolizmasının düzenlenmesi etkilenmektedir. MTHFR C677T ve A1298C genetik varyasyonları, enzim aktivitesini etkileyen en önemli varyasyonlardır. Bu genetik varyasyonlar sonucunda enzim aktivitesinde azalma gerçekleşmekte ve plazma total homosistein düzeyleri artmaktadır. Bu çalışmanın amacı; plazma total homosistein düzeyleri ile ilişkili olan MTHFR gen varyasyonlarının iskemik inme hastalığı gelişimindeki etkilerinin incelenmesidir.

Anahtar Kelimeler: Serebrovasküler Hastalıklar, İskemik İnme, MTHFR Enzimi, MTHFR C677T Gen Varyasyonu, MTHFR A1298C Gen Varyasyonu, Plazma Total Homosistein Düzeyleri

Investigation of the Role of Methylenetetrahydrofolate Reductase Gene Variations Associated with Plasma Total Homocysteine Levels in Ischemic Stroke Disease Development

Abstract

Cerebrovascular Diseases (CVD), are focal or global neurological symptoms that occur at the end of various pathological processes, usually with sudden onset. Stroke, which is one of the CVDs, is characterized by the inhibition of blood flow in the brain. This clinical picture occurs with cerebral dysfunction. According to lesion pathology strokes are classified as ischemic stroke and hemorrhagic stroke. Ischemic stroke, which is one of the types of stroke and is the result of inhibition of brain blood flow, is characterized by cell damage. According to the TOAST (Trial of Org 10172 in Acute Stroke Treatment) classification, ischemic stroke is separated into large arterial disease, small arterial disease, cardioembolism, cryptogenic and other non-classified subgroups. Methylenetetrahydrofolate Reductase (MTHFR) is a cytoplasmic enzyme which plays an important role in folate metabolism. MTHFR, which provides sharing the folate coenzyme for purine, pyrimidine and methionine synthesis, plays a regulatory role in the physiological functions of the organism. MTHFR converts 5,10-methylenetetrahydrofolate to 5-methyltetrahydrofolate. 5-methyltetrahydrofolate is indirectly involved in DNA methylation and provides the methyl group required for methionine synthesis. The human MTHFR gene is localized on chromosome 1 (1p36.3) and contains 11 exons. Homocysteine, a sulfur-containing amino acid, is present in different types in plasma and plasma total homocysteine levels in blood are classified into four groups. As a result of genetic variations in the MTHFR gene, the regulation of folate metabolism is affected. Genetic variations of MTHFR C677T and A1298C are the most important variations affecting enzyme activity. As a result of these genetic variations, enzyme activity decrease and plasma total homocysteine levels increase. The purpose of this study is to investigate the effects of MTHFR gene variations associated with plasma total homocysteine levels on the development of ischemic stroke disease.

Keywords: Cerebrovascular Diseases, Ischemic Stroke, MTHFR Enzyme, MTHFR C677T Gene Variation, MTHFR A1298C Gene Variation, Plasma Total Homocysteine Levels

Romatoid Artrit Moleküler Patogenezi

Prof.Dr. Sacide Pehlivan - Prof.Dr. Ayşe Gaye Tomatir

(İstanbul Üniversitesi - Pamukkale Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Romatoid artrit genetik ve çevresel faktörlerden etkilenen kompleks sistemik otoimmün hastalıktır. Etiyolojisi hala tam olarak bilinmemektedir. Birkaç mekanizma tek başına yada birlikte etiyolojide rol alabilir. Genetik olarak yatkın bireylerde bilinmeyen bir antijen immün yanıtı başlatabilir. HLA lokus genetik riskin yaklaşık %30'dan sorumludur. Son yıllarda MHC bölgesi içinde HLA geni dışında belirgin oranda genler çalışılmıştır. Hastalık ACPA(+) ve ACPA(-) olarak heterojen karakter göstermektedir. Çalışmaların çoğu ortak DNA varyantlarındaki GWAS çalışmalarından oluşur. Sigara içme ve periodontal hastalıklar gibi çevresel etmenler patojenetik yollarda suçlanmıştır. Hastalığın genetik ve çevresel altyapısının ortaya konması hastalığa yatkın bireylerin belirlenmesi ve önleyici ve tedavi edici yöntemlerin geliştirilmesinde önemli olduğuna inanmaktayız.

Anahtar Kelimeler: Romatoid Artrit, Patogenez, Gen Varyant

Molecular Pathogenesis of Rheumatoid Arthritis

Abstract

Rheumatoid arthritis is a complex systematic autoimmune disease which is usually influenced by both genetic and environmental factors. The etiology of RA is still unknown. There are several mechanisms that play a role alone or collectively in the etiology of RA. An unknown antigen in genetically predisposed individual may initiate an immun response. HLA locus account nearly 30% of overall genetic risk. A considerable amount of non-HLA genes within MHC region is interpreted. The disease have a heterogenous character consist of ACPA(+) and ACPA(-) disease. Most studies comes from GWAS of common DNA variants. Also environmental factors as smoking and periodontal diseases are attributed in several pathogenetic pathways. We believe that highlighted the genetic and environmental background of disease might help who may predispose the disease and establish preventive and treatable methods properly.

Keywords: Rheumatoid Arthritis, Pathogenesis, Gene Variants

Sağlık Profesyonelleri ve Adaylarının Aile İçi Şiddete Yönelik Bilgi, Görüş ve Tutumları: Gözden Geçirme

Öner Altıntop - Doç. Dr. Filiz Adana

(Aydın İl Sağlık Müdürlüğü - Adnan Menderes Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Türkiye’de her geçen gün artan kadına yönelik şiddet olayları sosyal, psikolojik, sağlık, ekonomik ve toplumsal zararları beraberinde getirmektedir. Şiddet, yaralanma ve ölüm gibi ciddi zararlara da neden olabilen büyük bir halk sağlığı problemidir. Bu çerçevede şiddetin sağlık profesyonellerince algılanma durumunun daha iyi anlaşılması, onların bilgi, görüş ve tutumlarının değerlendirilmesi; öncelikleri belirlenme ve şiddeti önlemeye yönelik çalışmaları planlanma açısından önemlidir. Sağlık çalışanları, etik ve mesleki kodlar doğrultusunda şiddet mağdurunu tanıma, onun güvenliğini sağlama, uygun şekilde veri toplama, ilgili birimlere sevk etme görevlerini yerine getirmelidir. Bu araştırmanın amacı; sağlık profesyonelleri ve adaylarının aile içi şiddete yönelik bilgi, görüş ve tutumlarını belirlemektir. Bu amaçla, YÖK Tez Merkezi tarama sayfası, ULAKBİM, Türkiye Atıf Dizini, online ve basılı süreli yayınlar, Sosyal ve Beşeri Bilimler Veri Tabanı, Yaşam Bilimleri Veri Tabanı, Türk Tıp Veri Tabanı taranmıştır. İnternet ortamında tarama sırasında “Şiddet, Aile, Hemşire, Ebe, Sağlık Profesyoneli” anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Ulaşılabilen Ulusal Araştırma Sayısı 15’tir. Araştırma sonuçlarına göre sağlık profesyonellerinin büyük çoğunluğunun şiddete uğramış kadınla karşılaştığı, şiddeti tanımlamak için yeterli bilgiye sahip olmadıklarını ifade etikleri ve önemli olmadığını düşündükleri için bildirimde bulunmadıklarını söyledikleri saptanmıştır. Öğrencilerinin ise şiddete yönelik modern bir tutuma sahip oldukları ve bilgi düzeylerinin de iyi düzeyde olduğu saptanmıştır. Ayrıca bazı çalışmalarda bildirildiğine göre kadın sağlık profesyonellerinin dörtte birinin şiddet mağduru olması da önemli bir bulgudur. Bu sonuçlar doğrultusunda hem lisans programları kapsamında hem de hizmet içi eğitimlerle konuya ilişkin bilgi ve duyarlılığın artırılmasının gerektiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Şiddet, Aile, Hemşire, Ebe, Sağlık Profesyoneli

Sağlıklı Beslenme Yolunda Anahtar Yöntem: Mindfulness Eating ve Diyetisyenin Rolü

*Araştırmacı Büşra Dokuz Murat - Doç.Dr. Fatma Esra Güneş
(Marmara Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

Doğum ve ölüm arasında hayatta kalmanın yanı sıra kaliteli yaşamak içinde yaptığımız, hayati öneme sahip bir alışkanlık olan beslenme, açlık dürtüsü ve enerji ihtiyacı ile ortaya çıkan varoluş mücadelesinde ana hedef olmuştur. Vücut ağırlığı; bu mücadele sonunda alınan besin ve harcanan enerji karmaşasındaki dengeye dayanır. Yeme bozukluklarına ve özellikle obeziteye enerji alım-harcanım dengesizliğinin yanı sıra emosyonel açlığında neden olduğu bilinmektedir. Yeme davranışlarını hedef alan farkındalık temelli beslenme müdahaleleri son yıllarda popüler olmuştur. Bu müdahaleler; yeme bozukluklarının tedavisinde uygulanan cerrahi ya da diyet tedavisi gibi yöntemlerin başarı şansını arttırmakta ve devamlılığını sağlamaktadır. Bunun yanı sıra farkındalık temelli beslenme müdahaleleri; kanserli hastalarda yutma güçlüğü, çocuklarda doğru beslenme alışkanlıklarının oluşması, meme kanseri sonrası kilo kontrolü, gebelikte kilo kontrolü ve gestasyonel diyabet riskinin azaltılması, Tip2 diyabette kan şekeri kontrolü gibi birçok alanda fayda sağladığı görülmektedir. Bu derleme; farkındalık temelli beslenme müdahalesinin (mindfulness eating) yeme bozukluğu tedavisindeki rolünü, diyetisyenlerin bu uygulamaya bakışını ve diğer kullanım alanlarını incelemek amacıyla yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Mindfulness, Obezite, Yeme Bozukluğu, Doygunluk Hissi,

Key Method in Healthy Nutrition: Mindfulness Eating and the Role of Dietician

Abstract

In struggle for existence which emerged with the need for hunger and energy, the vital feeding habit which make for quality life as well as survival has been the main target. Body weight; at the end of this struggle is based on the balance between the nutrients and energy consumed. Eating disorders and especially obesity are known to be caused by emotional hunger as well as the imbalance of energy intake. In recent years, awareness-based nutrition interventions targeting eating behaviors have become popular. These interventions; which increases the chances of success and provides continuity in treatment of eating disorders such as surgery or diet therapy. Furthermore awareness-based nutrition interventions help in many areas such as swallowing difficulties in cancer patients, “proper” nutrition habits in children, weight control during pregnancy, weight control after “breast cancer”, reducing the risk of gestational diabetes, blood sugar control in Type 2 diabetes. This review has been written to examine effect of awareness-based nutrition on

eating disorders, to examine the attitude of dietitians on this approach and to examine other areas of use.

Keywords: Mindfulness, Obesity, Eating Disorder, Feeling of Saturation

Sağlıklı Erişkinlerde Fiziksel Aktivite ve Postural Kontrol Arasındaki İlişki

Arş. Gör. Dr. Melda Soysal Tomruk - Arş. Gör. Dr. Murat Tomruk - Arş. Gör.

Emrullah Alkan - Prof. Dr. Nihal Gelecek

(Dokuz Eylül Üniversitesi- Dokuz Eylül Üniversitesi - Balıkesir Üniversitesi -
Dokuz Eylül Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Giriş: Günlük yaşam aktivitelerinin gerçekleştirilmesi için fiziksel aktivite ve postüral kontrol önemlidir. Kas iskelet sistemi veya nörolojik rahatsızlığı olan birçok vakada fiziksel aktivite ile postüral kontrol arasındaki ilişkiyi belirleyen pek çok çalışma vardır. Ancak, bilgimize göre, sağlıklı yetişkinlerde fiziksel aktivite düzeyi ile postüral kontrol arasındaki ilişkiyi araştıran bilinen bir çalışma yoktur. Amaç: Bu çalışmanın amacı sağlıklı erişkinlerde fiziksel aktivite düzeyi ile postüral kontrol arasında bir ilişki olup olmadığını belirlemektir. Metod: Seksen sağlıklı erişkin (ortalama yaş: 22.35 ± 1.52 yıl ve ortalama BKİ: 22.96 ± 2.82 kg / m²) çalışmaya alındı. Fiziksel aktivite seviyesi ve postüral kontrol sırasıyla Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi ve Biodex Denge Sistemi'nin kararlılık sınırları (LoS) testi ile değerlendirildi. Bulgular: Fiziksel aktivite düzeyi ile LoS test süresi ($p=0.51$), LoS genel puanı ($p=0.87$), ön ($p=0.52$), arka ($p=0.24$), sağ ($p=0.48$), sol ($p=0.15$), ön sağ ($p=0.55$), ön sol ($p=0.85$), arka sağ ($p=0.43$), arka sol ($p=0.97$) yöndeki LoS testinin puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunmadı. Sonuç: Sonuçlarımız sağlıklı yetişkinlerde fiziksel aktivite düzeyi ile postüral kontrol arasında bir ilişki olmadığını göstermiştir. Bu sonuçlar postüral kontrolün kas kuvveti, esneklik veya diğer faktörlerden etkilenebileceğini düşündürmüştür. İleride yapılacak çalışmalarda, diğer kas-iskelet sistemi değerlendirmelerinin de dahil edilerek, daha geniş örneklemle ayrıntılı olarak bu ilişkiyi araştırması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Postüral Kontrol, Fiziksel Aktivite, Sağlıklı Erişkin

Relationship Between Physical Activity Level and Postural Control in Healthy Adults

Abstract

Introduction: Physical activity and postural control are important to perform daily living activities. There are so many studies that determine the relationship between physical activity and postural control in many cases who have musculoskeletal or neurologic disorders. However, to our knowledge, there is no known study that investigates the relationship between physical activity level and postural control in healthy adults. Purpose: The purpose of this study was to identify if there was a correlation between physical activity level and postural control in healthy adults. Methods: Eighty healthy adults (mean age: 22.35 ± 1.52

years and mean BMI: 22.96 ± 2.82 kg/m²) were enrolled to the study. Physical activity level and postural control were assessed by International Physical Activity Questionnaire and Biodex Balance Systems' Limits of Stability (LoS) test, respectively. Results: No significant correlations were found between physical activity level and LoS test time ($p=0.51$), LoS overall score ($p=0.87$), front ($p=0.52$), back ($p=0.24$), right ($p=0.48$), left ($p=0.15$), front right ($p=0.55$), front left ($p=0.85$), back right ($p=0.43$), back left ($p=0.97$) side scores of LoS test. Conclusion: Our results showed that there was no correlation between physical activity level and postural control in healthy adults. This results showed that postural control could be effected by muscle strength, flexibility or other factors. Further studies should investigate this relationship by performing other musculoskeletal assessments with larger samples in details.

Keywords: Postural Control, Physical Activity, Healthy Adults

Sarkoidoza Bağlı Bilateral Optik Perinörit

Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Ekizoğlu (Karabük Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Amaç Sarkoidoz etiyolojisi bilinmeyen multisistem granümatöz bir hastalıktır. Optik perinörit (OPN) spesifik hedef dokusu optik sinir kılıfı olan orbital inflamatuvar hastalığın bir tipidir. Bu bildiride sarkoidoza bağlı bilateral optik perinöritli bir olguyu sundum. Bulgular 52 yaşında bayan hasta sarkoidoz tanısı konulduktan sonra göğüs hastalıklarından rutin göz muayenesi için kliniğimize sevk edildi. Herhangi bir şikayeti olmayan hastanın görme keskinliği bilateral 20/20 idi. Renkli görme testinde herhangi bir anormallik gözlenmedi. Rölatif afferent pupil defekti, proptosis ve enoftalmus yoktu. Göz hareketleri her yöne doğal ve ağrısızdı. Slit lamba muayenesinde ön kamarada inflamasyon ya da konjonktival hiperemi yoktu. Göz içi basıncı sağ gözde 18 mmHg, sol gözde 17 mmHg idi. Göz dilate edildikten sonra yapılan fundus muayenesinde sağ göz normal iken sol gözde optik disk sınırları silik ve kabarıktı. Kontrastlı MR incelemesinde beyin ve anterior görme yollarında anormal bir tutulum izlenmedi. Bu bulgularla hastaya sarkoidoza bağlı optik perinörit tanısı konulduktan sonra günde 60 mg oral prednizon tedavisi başlandı. Prednizona cevap alındıktan sonra prednizon tedavisi 2 ay içinde azaltılarak kesildi. Ancak, tedavi kesildikten 15 gün sonra hastanın sağ gözünde optik disk ödemi gelişti. Bu sefer günde 15 mg prednizon ve haftalık 7,5 mg metotreksat ile tekrar tedaviye başlandı. 2 hafta sonra yapılan muayenesinde optik disk ödemi düzelmişti. Daha sonra prednizon dozu günlük 10 mg'a azaltıldı ve metotreksat dozu haftalık 12,5 mg'a artırıldı. Prednizon dozu 4 ay içinde azaltılarak kesildi. Hasta haftalık 12,5 mg metotreksatı 2 yıl boyunca kullandı. Bu sürede rekürrens görülmediği için 3 ay içinde metotreksat azaltılarak kesildi. Tedavisiz geçen 2 yıl içinde de hastada rekürrens izlenmedi. Sonuç OPN nörosarkoidozun nadir bir formudur. OPN'li hastalarda MR görüntülemeye optik sinir çevresinde tutulum görülmesine rağmen bizim olgumuzda olduğu gibi normal de görülebilir. Sarkoidoza bağlı OPN sadece tek taraflı değil bilateral de görülebilmektedir. Kortikosteroidler sarkoidoza bağlı OPNlerde etkilidir, ancak azaltıldığına relapslar görülebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kortikosteroid, Optik Perinörit, Sarkoidoz

Bilateral Optic Perineuritis Due to Sarcoidosis

Abstract

Purpose Sarcoidosis is a multisystem granulomatous disorder of unknown etiology. Optic perineuritis (OPN) is a type of orbital inflammatory disease, in

which the specific target tissue is the optic nerve sheath. I report a case of bilateral optic perineuritis due to sarcoidosis. Results A 52-year-old woman with sarcoidosis was referred to us by department of chest diseases for routine ophthalmologic examination. Visual acuity was 20/20 in both eyes of the patient who had no complaints. There was no relative afferent pupillary defect (RAPD), proptosis or enophthalmus. Ocular motility was normal and painless in all directions. The results of fundus examination after pupillary dilation were normal in the right eye, but the left eye had a swollen optic nerve head. An MRI scan with contrast of the brain and anterior visual pathways revealed no abnormal enhancement. With these findings, the patient was diagnosed with OPN due to sarcoidosis and treatment was started with oral prednisone 60 mg daily. Once response to prednisone was obtained, the medication was gradually tapered off over 2 months. However, optic nerve edema developed in the right eye of the patient after a period of 15 days without treatment. Treatment was started once again with oral prednisone 15 mg daily in addition to methotrexate 7.5 mg weekly. Fundus examination 2 weeks later revealed a normal optic disc with no edema. No recurrence was observed during the 2-years follow-up of the patient with systemic methotrexate treatment. Conclusions OPN is a rare form of neurosarcoidosis. MRI in patient with OPN may show enhancement around the optic nerve but may also be normal, as in our case. OPN due to sarcoidosis may be seen not only unilateral, but also bilateral. Corticosteroid treatment is effective for OPN due to sarcoidosis, although tapering of treatment may cause relapse.

Keywords: Corticosteroids, Optic Perineuritis, Sarcoidosis

The logo for the Erasmus Symposium features a stylized, light blue graphic of a building or bridge above the text "erasmus symposium" in a large, grey, sans-serif font.

erasmus
symposium

Sistemik Sklerozis Hastalarında Gözetimli Egzersiz Programının Etkileri

*Arş. Gör. Hazal Yakut - Prof. Dr. Sevgi Özalevli - Prof. Dr. Ahmet Merih Birlik
(Dokuz Eylül Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

Giriş: Sistemik Sklerozis (SS), yaygın mikrovasküler hasarla birlikte deride ve iç organlarda hücre dışı matriks bileşenlerinin üretimi ve birikiminin artmasıyla karakterize, nadir görülen sistemik bir bağ dokusu hastalığıdır. **Amaç:** Çalışmamızın amacı SS hastalarında gözetimli egzersiz programının pulmoner semptomlar (öksürük, balgam ve nefes darlığı) fonksiyonel kapasite, solunum fonksiyonları ve solunum kas kuvveti, yorgunluk düzeyi ve yaşam kalitesi üzerine olan etkilerini incelemektir. **Gereç-Yöntem:** Çalışmada 10 SS hastası (yaş ortalaması=51.0±11.26, ortalama vücut kütle indeksi=25.04±4.18 ve hastalık süresi=8.70±5.70 olan 9 kadın/1 erkek) değerlendirildi. Hastaların öksürük, balgam ve nefes darlığı gibi pulmoner semptom varlığı sorgulandı. Hastaların fonksiyonel kapasiteleri; 6 Dakika Yürüme Testi (6DYT) ile, solunum fonksiyonları; solunum fonksiyon testi-spirometre (FEV1, FEV1/FVC, FVC ve DLCO) ile ve solunum kas kuvveti; inspiratuar kas basıncı (MIP) – ekspiratuar kas basıncı(MEP) modüllü spirometre ile değerlendirildi. Hastaların yorgunluk düzeyleri; Yorgunluk Etki Ölçeği (YEÖ) ile, yaşam kaliteleri Kısa Form 36(sf-36) Yaşam kalitesi Anketi ile, dispne düzeyleri; Modifiye Borg Skalası (MBS) ile değerlendirildi. Ölçümler tedavi öncesi ve sonrası yapıldı. Hastalara haftada 2 gün, 12 hafta boyunca solunum egzersizleri(büyük dudak solunum egz, diyafragmatik, torakal ekspansiyon egzersizleri), kuvvetlendirme (elastik band ile alt-üst ekstremiteler ve gövde egzersizleri) ve aerobik egzersizleri (treadmill ve bisiklet ergometresi) verildi. **Bulgular:** Hastaların gözetimli egzersiz programı öncesi-sonrası 6DYT mesafeleri (p=0.005), bilişsel, fiziksel ve psikososyal YEÖ sonuçları (p=0.005), MIP (p=0.008), MEP (p=0.007), DLCO (p=0.011), sf-36 fiziksel ve sf-36 mental yaşam kaliteleri anketi (p=0.005) ve MBS (p=0.005) arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı. Solunum semptomları (öksürük ve balgam) egzersiz öncesi ve sonrasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde değişti(p=0.033). **Sonuç:** SS hastalarında solunum, kuvvetlendirme ve aerobik egzersizlerden oluşan gözetimli egzersiz programı hastaların fonksiyonel kapasitesini, inspiratuar-ekspiratuar solunum kas kuvvetini ve diffüzyon kapasitesini geliştirip, yorgunluk ve dispne düzeylerini düşürerek genel sağlıkla ilişkili yaşam kalitesini arttırmaktadır. Bu nedenle; SS hastalarının değerlendirme-tedavi yaklaşımlarında medikal tedavileri ile birlikte hastaya uygun şiddet, tip ve durasyonda egzersiz modalitelerini içeren rehabilitasyon programları uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sistemik Sklerozis, Egzersiz, Fonksiyonel Kapasite, Solunum Fonksiyonu

Şizofreni Hasta Yakınlarının Aile Yüğü, Sosyal Destek ve Ruhsal İyilik Hali Açısından Değerlendirilmesi

*Dr. Öğr. Üyesi Burak Kulaksızoğlu - Dr. Öğr. Üyesi Buket Cinemre
(Akdeniz Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

Amaç: Şizofreni, nispeten erken başlayan, yaşam boyu süren kronik bir psikiyatrik bozukluktur. Bakım yükü, hastanın kronik sorunları olan çeşitli sorunlarıyla başa çıkmanın bir sonucu olarak bakıcının hissettiği olumsuz etkiler olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmada şizofreni hastalarına bakım verenlerde yük, sosyal destek ve psikolojik iyilik durumlarının araştırılması amaçlanmıştır. **Yöntem:** Şizofreni hastalarına bakım veren yakınları çalışmaya dahil edildi. Şizofrenik hasta yakınları 30 gönüllüden oluşuyordu. Gönüllüler sosyodemografik bilgi formu, Yük Görüşmesi Ölçeği (YGÖ), Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ) ve Genel Sağlık Anketi'ni (GSA) tamamladı. Veriler, Windows için SPSS 13.0 ile analiz edildi. **Bulgular:** Şizofreni hastalarına bakım verenlerin en küçüğü 19, en büyüğü 70 yaşındaydı. Bakım verenlerin yaş ortalaması 50.1 ± 11.7 idi. Şizofreni hastalarına bakım verenlerin 23'ü (% 76,7) kadın, 7'si (% 23,3) erkekti. Şizofreni hasta yakınlarında yaş ve GHQ puanlarının karşılaştırılması istatistiksel olarak anlamlıydı ($p = 0.04$). Şizofreni hastalarının yakınlarının yükü ile ÇBASDÖ skorları arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlıydı ($p = 0,04$). Şizofreni hastalarının yakınlarının yükü ile GSA sonuçları arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlıydı ($p = 0,03$). Çalışmada kadın bakım verenlerin hakimiyeti bulunmuştur. Şizofreni hastalarının bakım verenlerinde sosyal destek ile yük arasında negatif bir ilişki bulundu. **Sonuç:** Bu çalışmanın sonuçları, şizofreni hastalarına bakım verenlerin yükünü hafifletmede sosyal desteğin önemini vurgulamaktadır. Sonuç olarak; şizofreni hastalarına bakım verenlerin psikolojik durumları izlenmeli ve dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Şizofreni, Yük, Sosyal Destek

Assessment of Family Burden, Social Support and Psychological Wellbeing of the Caregivers of Schizophrenic Patients

Abstract

Objective: Schizophrenia is a lifelong chronic psychiatric disorder with a relatively early onset. Burden is defined as the negative effects that caregiver feels as a result of dealing with various problems of the patient with a chronic disease. It was aimed in this study to investigate to what extent the burden, social support and psychological wellbeing among the caregivers of schizophrenic patients. **Methods:** Relatives of patients with schizophrenia were included in the study. Relatives of

schizophrenic patients' group consisted of 30 volunteers. The volunteers completed demographical information questionnaire, Zarit Burden Interview (ZBI), Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS), and General Health Questionnaire (GHQ). Data were analyzed by SPSS 13.0 for Windows. Results: The youngest of the patient relatives of the caregivers of schizophrenia patients was 19 years old and the oldest was 70 years old. The mean age of caregivers was 50.1 ± 11.7 . 23 (76.7%) of the caregivers of schizophrenic patients were female and 7 (%23.3) were male. The comparison of age and GHQ scores was statistically significant ($p = 0.04$) in schizophrenia patient relatives. The relationship between the burden of the relatives of schizophrenia patients and the MPSSS scores was statistically significant ($p = 0.04$). The relationship between the burden of the relatives of schizophrenia patients and the GHQ results was statistically significant ($p=0.03$). A dominance of female caregivers was found in the study. A negative correlation was found between social support and burden in the caregivers of schizophrenic patients. Conclusion: The results of this study underline the importance of social support in alleviating the burden of the caregivers of schizophrenia. The monitarisation of the psychological states of caregivers of the schizophrenic patients has to be taken into consideration.

Keywords: Schizophrenia, Burden, Social Support

erasmus
symposium

Staphylococcus Aureus İdentifikasyonu İçin Brassica Oleracea L. ve Salicornia Europaea Kullanarak Mannitol Tuzlu Agarın Modifikasyonu

Dr. Öğr. Üyesi Nilay Ildız - Melih Zeki Kaya - Doç.Dr. Ayşe Baldemir Kılıç - Doç.Dr. İsmail Öçsoy

(Erciyes Üniversitesi - Hacettepe Üniversitesi - Erciyes Üniversitesi - Erciyes Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Staphylococcus aureus, üst solunum yolu ve ciltte normal flora üyesi olan patojenik bir mikroorganizmadır. Hijyen koşullarına dikkat edilmediği takdirde önemli enfeksiyonlara neden olabilmektedir. Son yıllarda, gereksiz antibiyotik kullanımının artması, patojenik mikroorganizmalarda direnç gelişimi ile hem sağlığa hem de ekonomiye zarar vermektedir. Metisiline dirençli S.aureus (MRSA), dünya çapında önemli morbidite ve mortalite ile ilişkili bir mikroorganizmadır. Kültür tabanlı, fenotipik - genotipik, otomatik sistemler olmak üzere MRSA identifikasyonu ve optimizasyonu için çeşitli yöntemler uygulanmaktadır. Bununla birlikte, optimal yaklaşım tartışmalıdır. Bu çalışmada, bu problemlere dayanarak Brassica oleracea L. (kırmızı lahana) 'da bulunan antosiyanin kullanılarak ve pH üzerinde etkili olan renk değişikliği sayesinde, MRSA tarafından salınan kimyasal bileşiklerle Kırmızı lahana pH'ı değişmektedir ve bu şekilde ortamdaki diğer bakteriler uygun antibiyotiklerle inhibe edilir. MRSA, renk değişikliği ile ayırt edilmektedir. Böylece yeni bir indikatör/besiyeri hazırlanması amaçlanmıştır. Ayrıca, Salicornia europaea (deniz börülcesi) ekstresi Staphylococcus türlerinin NaCl gerekliliği için kullanılmıştır. Bu amaçla, Vitek-2 cihazı tarafından MRSA / MSSA olarak tanımlanmış ve geleneksel olarak mikrodilüsyon yöntemi ile adlandırılmış olan 50 MRSA ve 50 MSSA klinik suşu çalışmaya dahil edildi. Aynı koşullar altında Gram negatif (Escherichia coli ATCC 25922, Pseudomonas aureginosa ATCC 27853, Salmonella typhi ATCC 6539), Gram pozitif (Staphylococcus aureus ATCC 25923) ve mantar (Candida albicans ATCC 10231) da çalışılmıştır. Tüm çalışmalar 3 tekrar halinde gerçekleştirildi. Sonuç olarak, bu testler iş yükünün yoğun olduğu ve personel sayısının yetersiz olduğu laboratuvar koşullarında, özellikle aile hekimliğinde ve sadece tarama amaçlı da kullanılabilir. Böylece hızlı, ucuz ve doğal bir MRSA tanı testi de geliştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mrsa, Antosiyanin, Kırmızı Lahana, Deniz Börülcesi

Modification of Mannitol Salt Agar by Using Brassica Oleracea L. and Salicornia Europaea to Detect Staphylococcus Aureus

Abstract

Staphylococcus aureus is a pathogenic microorganism which is normal flora

member of upper respiratory tract and skin. If the persons are not take care of to hygiene conditions it can cause significant infections. In recent years, increasing use of unnecessary antibiotics has damaged both health and the economy with the development of resistance in pathogenic microorganisms. Methicillin resistant *S.aureus* (MRSA) is associated with significant morbidity and mortality worldwide. Various methods have been applied for MRSA detection and optimization as culture based, phenotypic - genotypic, automated systems. Nevertheless, the optimal approach is controversial. In this study, anthocyanin that is found in *Brassica oleracea* L. (red cabbage) based on these problems by using color change that effective on pH. The diagnostic method is intended to prepare with the chemical compounds released by MRSA, the pH of the red cabbage changes, in this way other bacteria in the environment are inhibited by appropriate antibiotics and MRSA is distinguished by color change. Also, *Salicornia europaea* (sea bean) extract was used with the requirement of NaCl. For this purpose, 50 MRSA and 50 MSSA clinical strains, which were typed as MRSA / MSSA by the Vitek-2 device and were conventionally named as microdilution method, were included in the study. Under the same conditions Gram negative (*Escherichia coli* ATCC 25922, *Pseudomonas aureginosa* ATCC 27853, *Salmonella typhi* ATCC 6539), Gram positive (*Staphylococcus aureus* ATCC 25923, *Streptococcus pyogenes* ATCC 19615, *Streptococcus pneumoniae* ATCC 6305, *Enterococcus faecalis* ATCC 29212, *Bacillus subtilis* ATCC 6633) and fungus (*Candida albicans* ATCC 10231) were studied. All studies were performed in 3 replicates. As a result, such tests can be used in laboratory conditions where workload is intense and the number of personnel is insufficient, especially in family medicine, and only screening. Thus a rapid, inexpensive and natural diagnostic test was also developed.

Keywords: Mrsa, Anthocyanin, Red Cabbage, Sea Bean

erasmus
symposium

The Frequency of Benign Endometrial Lesions in Patients With Postmenopausal Bleeding

Asst. Prof. Yelda Dere - Dr. Sezen Köseoğlu

(Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi - Muğla Sıtkı Koçman Eğitim ve Araştırma Hastanesi)

Oral Presentation

ABSTRACT

Introduction Bleeding is one of the most common symptoms in postmenopausal women. Endometrial sampling gives clinicians to assess the clinical frame of the patient as to exclude carcinomatous lesions or diagnosing benign pathologies. We aimed to evaluate the benign endometrial lesions seen in postmenopausal patients applying with bleeding. Methods Patients applied to our hospital with postmenopausal bleeding were retrospectively revised. Patients who were diagnosed as inadequate sampling, proliferative endometrium or carcinoma were excluded. Only patients diagnosed with a benign endometrial lesion were included in this study. Demographic data of the patients were obtained from pathology reports. Descriptive analysis was done by SPSS v20 Results A total of 137 patients were included in our study. Among this 137 cases, 37 patients (27%) were diagnosed as endometrial polyp, 94 (68,6%) were diagnosed with simple hyperplasia without atypia and 6 (4,4%) were diagnosed with complex hyperplasia with atypia. The mean age of all patients were 55.37. The mean age of the patients with endometrial polyp, simple hyperplasia without atypia and complex hyperplasia with atypia were found as 59,70; 53,75 and 54 respectively. Conclusion Postmenopausal bleeding can be seen due to benign endometrial lesions. Endometrial sampling should be performed in order to differentiate proliferative endometrium / benign or carcinomatous lesions.

Keywords: Endometrial Polyp, Simple Hyperplasia Without Atypia, Complex Hyperplasia With Atypia, Postmenopausal Bleeding

Tip 2 Diyabetes Mellitus Hastalarında Diyabetik Retinopati Gelişimi ve Aldoz Redüktaz Gen Varyasyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

*Arş. Gör. Dr. Arzu Ay - Dr. Öğr. Üyesi Nevra Alkanlı
(Trakya Üniversitesi - Haliç Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

İnsülin eksikliği, bozulmuş insülin etkisi veya her ikisinin kombinasyonu nedeni ile ortaya çıkan Diyabetes Mellitus (DM), hiperglisemi ve glikoz intoleransı ile karakterizedir. Dünya çapında %4 civarında olan DM prevalansının giderek artmaya devam edeceği tahmin edilmektedir. Körlüğe kadar görme konvülsiyonunu etkileyen Diyabetik Retinopati (DR), retina bozukluğuna neden olan bir DM komplikasyonudur. Genetik ve çevresel faktörlerin birlikte rol oynadığı multifaktöriyel bir hastalık olan DR, hiperglisemiye uzun süre maruz kalınması sonucunda ortaya çıkmaktadır. Hiperglisemi sonucunda retina kan damarlarında kalınlaşma ve sızıntı ortaya çıkmaktadır. Hiperglisemiden kaynaklanan retina hasarı; proteinlerin glikasyonunu, C kinaz proteininin ve Aldoz Redüktaz enziminin aktivasyonunu içermektedir. Hiperglisemi ile sorbitol konsantrasyonu artmaktadır ve sorbitol degradasyonu hücrelerde birikmektedir. Bunun sonucunda osmotik basınç artmaktadır. Sorbitolün aşırı birikimi sonucunda da retinada perisitler ortaya çıkmakta, kılcaldamarlar zayıflamakta ve mikroanevrizma gelişmektedir. Aldoz Redüktaz, poliol yolunun önemli bir enzimidir. Hiperglisemik koşullar altında aktive edilen poliol yolu, sorbitol birikimini hızlandırmaktadır ve diyabetik mikrovasküler komplikasyonlar ile ilişkili kimyasal değişiklikler ortaya çıkmaktadır. Aldoz Redüktazın retinal kapiller perisitlerde eksprese edildiği bilinmektedir. Aldoz Redüktaz ekspresyonu ve enzim aktivitesindeki artışın diyabetik mikrovasküler komplikasyonların patogenezinde önemli rol oynadığı düşünülmektedir. Aldoz Redüktaz geni, kromozom 7 (7q35) üzerinde lokalizedir ve 10 ekzondan oluşmaktadır. Bu gende ortaya çıkan genetik varyasyonlar sonucunda genin mRNA'sının ekspresyonunda değişiklikler oluşmaktadır. Aldoz Redüktaz gen varyasyonlarının Tip 2 DM'li hastalarda DR gelişimi ile ilişkili olduğunu gösteren çok az sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı; Aldoz Redüktaz gen varyasyonları ve Tip 2 DM'li hastalarda DR gelişimi arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Anahtar Kelimeler: Diyabetes Mellitus, Tip 2 Diyabetes Mellitus, Diyabetik Retinopati, Aldoz Redüktaz Geni, Aldoz Redüktaz Gen Varyasyonları

Determination of the Relationship Between Aldose Reductase Gene Variations and Development of Diabetic Retinopathy in Type 2 Diabetes Mellitus Patients

Abstract

Diabetes Mellitus (DM) that occur as a result of insulin deficiency, impaired insulin action, or a combination of both, is characterized by hyperglycemia and glucose intolerance. It is estimated that the prevalence of DM, which is around 4%

worldwide, will continue to increase. Diabetic Retinopathy (DR), which affects vision convulsion up to blindness, is a complication of DM that causes retinal disorder. As a multifactorial disease in which genetic and environmental factors play a role, DR occur the result of prolonged exposure to hyperglycemia. Hyperglycemia results in thickening and leakage of the retinal blood vessels. Retinal damage caused by hyperglycemia include the glycation of the proteins, activation of the C kinase protein and the Aldose Reductase enzyme activation. Sorbitol concentration increases with hyperglycemia and sorbitol degradation accumulates in cells. As a result, osmotic pressure increases. In consequence of excessive accumulation of sorbitol, pericytes appear in the retina, the capillaries are weakened and microaneurysm develops. Aldose reductase is an important enzyme of the polyol pathway. The polyol pathway activated under hyperglycemic conditions accelerates sorbitol accumulation and chemical changes associated with diabetic microvascular complications occur. Aldose reductase is known to be expressed in retinal capillary pericytes. Expression of aldose reductase expression and enzyme activity is thought to play an important role in the pathogenesis of diabetic microvascular complications. The aldose reductase gene is localized on chromosome 7 (7q35) and consists of 10 exons. Changes in the expression of the gene's mRNA occur as a result of the genetic variations that occur in this gene. There are few studies showing that aldose reductase gene variants are associated with DR development in patients with Type 2 DM. The purpose of this study is to investigate the relationship between DR development in the patients with Type 2 DM and Aldo Reductase gene variations.

Keywords: Diabetes Mellitus, Type 2 Diabetes Mellitus, Diabetic Retinopathy, Aldose Reductase Gene, Gene Variations of Aldose Reductase

erasmus
symposium

Toplumda Yaşayan Yaşlılarda Yaşlılık Algısının Fiziksel Aktivite Düzeyi ve Egzersiz Alışkanlığı ile İlişkisi

Kübra Tuz - Arş. Gör. Dr. Barış Gürpınar - Öğr. Gör. Hülya Tuna - Hasan Yılmaz
- Doç. Dr. Nursen İlçin

(Dokuz Eylül Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Amaç: Düşük fiziksel aktivite düzeyi, yaşlı bireylerde yaşam kalitesi ve sağlıkla ilgili değiştirilebilir davranışsal bir risk faktörüdür. Bu çalışmanın amacı yaşlılarda yaşlılık algısının egzersiz alışkanlığı ve fiziksel aktivite düzeyi ile ilişkisinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 65 yaş üstü 74 (27 erkek, 47 kadın) yaşlı birey dahil edilmiştir. Yaşlı bireylerin demografik bilgileri sorgulandıktan sonra, yaşlılık algısı, fiziksel aktivite düzeyi, egzersiz alışkanlığı, sırasıyla ‘Yaşlılık Algısı Anketi-Kısa sürümü’, ‘Yaşlılar için Fiziksel Aktivite Düzeyi Anketi’ ve ‘Egzersiz Davranışı Değişim Basamakları Anketi’ ile değerlendirilmiştir. Yaşlılık algısının fiziksel aktivite düzeyi ile ilişkisi Pearson, egzersiz alışkanlığı ile ilişkisi ise Kendall’ın Sıra korelasyon analiziyle incelenmiştir.

Sonuçlar: Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 72.59 ± 4.75 (65-89) yıl, beden kütle indeksi ortalaması 29.09 ± 4.57 (18.93-41.44) kg/m^2 idi. Fiziksel aktivite düzeyi skoru 70.47 ± 43.95 (2.20-204.22) puan olarak kaydedildi. Egzersiz alışkanlıkları incelendiğinde; 42 kişinin (%56.8) “eğilim öncesi”, 8 kişinin (%10.8) “eğilim”, 4 kişinin (%5.4) “hazırlık”, 7 kişinin (%9.5) “hareket” ve 13 kişinin (%17.6) “devamlılık” aşamasında olduğunu görüldü. Yaşlılık algısı ile fiziksel aktivite düzeyi arasındaki ilişki değerlendirildiğinde; “negatif sonuçlar” ($r=-0.333$, $p=0.004$) ve “duygusal gösterimler” ($r=-0.298$, $p=0.010$) alt grupları ile fiziksel aktivite düzeyi arasında negatif yönde anlamlı orta düzeyde güçlü bir korelasyon bulundu. Egzersiz alışkanlığının kronik yaşlılık algısı ($r=-0.445$, $p=0.000$) ve “negatif sonuçlar” ($r=-0.339$, $p=0.001$) ile arasında orta; “duygusal gösterimler” ($r=-0.220$, $p=0.023$) ile arasında zayıf düzeyde negatif yönde anlamlı korelasyon görüldü.

Tartışma: Çalışmaya katılan yaşlı bireylerin fiziksel aktivite düzeylerinin düşük olduğu ve çoğunun egzersize başlama ile ilgili planlarının bulunmadığı görülmüştür. Bununla birlikte; fiziksel aktivite düzeyi arttıkça ve egzersiz alışkanlığı daha iyi oldukça yaşlanmayla ilgili bazı olumsuz algıların azaldığı ortaya çıkmıştır. Yaşlanma algısının değiştirilmesi için yaşlılarda fiziksel aktivite ve egzersiz alışkanlığının kazandırılması ve sürdürülmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık Algısı, Fiziksel Aktivite, Egzersiz Alışkanlığı

The Relation Between Aging Perception And Exercise Habits And Physical Activity Level in Community Dwelling Elderly

Abstract

Purpose: Low physical activity level is a modifiable behavioural risk factor related to quality of life and health in elderly. The aim was to evaluate the relation between aging perception and exercise habits and physical activity level in elderly.

Methods: 74 participants (27males, 47 females) over 65 years of age were included in the study. Following questioning the demographic information of elderly individuals, aging perception, physical activity level and exercise habit were evaluated with “Aging Perception Questionnaire Short Version”, “Physical Activity Scale for the Elderly”, “Stages of Exercise Behaviour Change Scale”, respectively. Pearson and Kendall’s Rank correlation analyzes were used to analyse the relation between subgroups of aging perception, and physical activity levels and exercise behaviour.

Results: The mean age of the participants was 72.59 ± 4.75 (65-89) years and the body mass index was 29.09 ± 4.57 (18.93-41.44) kg/m^2 . The physical activity score was 70.47 ± 43.95 (2.20-204.22) point. According to their exercise habits, 42(56.8%) people were in “precontemplation”, 8(10.8%) “contemplation”, 4(5.4%) “preparation”, 7(9.5%) “action” and 13(17.6%) “maintenance” phase. When the relationship between sub-groups of aging perception and physical activity level was evaluated; both “consequence negative” ($r=-0.333, p=0.004$) and “emotional representations” ($r=-0.298, p=0.010$) had a significant negative moderate correlation with physical activity level. It was seen that exercise habit had a significant negative moderate correlation with “timeline chronic” ($r=-0.445, p=0.000$) and with “consequence negative” ($r=-0.339, p=0.001$) whereas it had a negative weak correlation with “emotional representations” ($r=-0.220, p=0.023$).

Discussion: It was observed that the physical activity levels of the elderly individuals who participated in the study were low and most of them did not have any plans for starting exercise. However; as the level of physical activity increased or exercise habit improved, some negative perceptions of aging have decreased. In order to change the perception of aging, it is important to acquire and maintain physical activity and exercise habits in the elderly.

Keywords: Aging Perception, Physical Activity, Exercise Behaviour

Yaşlılarda Beden Kütle İndeksinin Denge ve Yürüme Parametrelerine Etkisi

Arş. Gör. Dr. Murat Tomruk - Arş. Gör. Ümit Yeşil - Prof. Dr. Nihal Gelecek - Dr. Esra Ateş Bulut - Prof. Dr. Ahmet Turan Işık

(Dokuz Eylül Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Giriş: Sağlıklı yetişkinlerde beden kütle indeksinin (BKİ) yüksek olmasının postüral dengeyi sağlamayı zorlaştırdığı ve yürümeyi olumsuz yönde etkilediği bilinmektedir. Ancak yaşlılarda bu konu hala tartışmalı olup konu üzerine az sayıda çalışma bulunmaktadır. Çalışmanın amacı yaşlılarda beden kütle indeksinin denge ve yürüme özelliklerini nasıl etkilediğinin araştırılmasıdır.

Gereç Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması $72,25 \pm 5,92$ yıl olan 105 geriatric birey alındı. Bireyler beden kütle indeksine göre üç gruba ayrıldı: Normal ($18.5 < BKİ < 24.9$, $n=30$), hafif şişman ($25.0 < BKİ < 29.9$, $n=47$), obez ($30 < BKİ$, $n=28$). Bireylerin yürüme parametreleri (yürüme hızı, adım uzunluğu, kadans) 4 m yürüme testi ile değerlendirildi. Denge parametrelerini ölçmek için Biodex Portable Denge Sistemi kullanılarak Postüral Stabilite Testi (statik), Kararlılık Sınırları Testi (dinamik) ve Duyusal Etkileşimli Denge Testi (statik) yapıldı. Gruplar arası farkların analizi için Kruskal-wallis testi ve anlamlılık durumunda ($p < 0.05$) post-hoc Bonferroni düzeltilmeli Mann-Whitney U testi ($p < 0.017$) kullanıldı.

Bulgular: Kruskal-wallis analizi sonuçlarına göre grupların postüral stabilite indeksi, anteroposterior (AP) indeksi, mediolateral (ML) indeksi, gözler açık sert zemindeki (GASZ) dengesi ve gözler kapalı sert zemindeki (GKSZ) dengesi arasında anlamlı fark olduğu görüldü ($p < 0.05$). Post-hoc analiz sonuçlarına göre beden kütle indeksi normal olanların postüral stabilite indeksi, AP indeksi, ML indeksi ve GASZ dengesi hafif şişmanlara göre anlamlı olarak daha iyi iken (sırasıyla; $p=0.008$, $p=0.014$, $p=0.005$, $p < 0.001$), GASZ ve GKSZ dengesi ise obezlere göre daha iyiydi (sırasıyla; $p=0.001$, $p < 0.001$). Hafif şişmanların ise GKSZ dengesi obezlere göre daha iyi iken ($p=0.005$), adım uzunluğu obezlerden daha uzundu ($p=0.008$).

Sonuçlar: Çalışmamızın sonuçlarına göre yüksek beden kütle indeksine sahip yaşlıların statik dengelerinin daha kötü, adım uzunluklarının daha kısa olduğu belirlenmiştir. İleriki çalışmalar yaşlılarda beden kütle indeksinin düşme riski üzerine etkilerini inceleyebilir.

Anahtar kelimeler: beden kütle indeksi, denge, düşme, yürüme, yaşlı

Yetişkinlerde Tip 2 Diyabet Riskinin Belirlenmesi Üzerine Kesitsel Bir Çalışma

Arş. Gör. Esra Tunçer - Doç. Dr. Alev Keser - Ayşe Markuş - Ezgi Çelik - Şeyma Memiş - Furkan Gökçurak

(Ankara Üniversitesi)

ÖZ

Giriş: Günümüzde Tip 2 diyabet (T2DM) en önemli morbidite ve mortalite nedenlerinden biri olup prevalansı gittikçe artmaktadır. Yaşam tarzı değişiklikleri ile önlenabilir bir hastalık olduğu için T2DM riski altında olan bireylerin belirlenmesi, sağlık harcamalarının azaltılması ve bireylerin yaşam kalitesinin artırılması açısından oldukça önemlidir. **Amaç:** Kesitsel olarak planlanan bu araştırma, yetişkin bireylerin diyabet ile ilgili farkındalığını artırmak ve T2DM gelişme riskini belirlemek amacıyla yürütülmüştür. **Yöntem:** Araştırmaya, 14 Kasım 2018 tarihinde Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde Dünya Diyabet Günü etkinliği kapsamında kurulan bilgilendirme standını ziyaret eden 18-57 yaş arası 130 gönüllü birey katılmıştır. Araştırma verileri; bireylerin sosyo-demografik özelliklerini, "Fin Diyabet Risk Anketi"ni (FINDRISK) ve "Beslenme Alışkanlıkları İndeksi (BAİ)"ni içeren anket formu ile toplanmıştır. Fin Diyabet Risk Anketi'nden alınan puana göre bireyler; <7 düşük, 7-11 hafif, 12-14 orta, 15-20 yüksek, >20 çok yüksek diyabet riskine sahip olarak sınıflandırılmıştır. Beslenme Alışkanlıkları İndeksi'nden elde edilen toplam puana göre beslenme alışkanlıkları risk düzeyi "0" risk yok, "1-6" hafif risk, "7-12" orta risk, "13-18" yüksek risk, "19-24" çok yüksek risk şeklinde sınıflandırılmıştır. **Bulgular:** Katılımcıların yaş ortalaması 23.95±7.89 yıldır. Çoğunluğu bekâr (%89.2), lise mezunu (%77.7) ve lisans öğrencisidir (%74.7). Erkek bireylerin ortalama beden kütle indeksi (25.16±3.98 kg/m²), kadınlara (22.74±4.16 kg/m²) kıyasla yüksektir (p=0.009). Diyabet gelişimi açısından erkekler hafif risk, kadınlar ise düşük risk grubunda yer almaktadır. Erkek bireylerin T2DM risk puanı ortalaması 7.46±4.63; kadınların 5.15±3.93'tür ve aradaki farklılık istatistiksel olarak anlamlıdır (p=0.011). Erkek bireylerin BAİ puan ortalaması 11.92±4.58; kadınların ise 10.42±3.18'dir ve orta dereceli risk grubunda yer almaktadırlar (p>0.05). FINDRISK ve BAİ arasında pozitif yönde, zayıf, anlamlı korelasyon saptanmıştır (r=0.234; p=0.007). **Sonuç:** Birçok hastalığın önlenmesinde ve tedavisinde temel rol alan beslenme; Tip 2 diyabetin gelişmesinde değiştirilebilen risk faktörlerinden biridir. Çalışma sonucunda, sağlıklı beslenme alışkanlıklarından uzaklaştıkça diyabet gelişme riskinin arttığı gözlenmiştir. Bu bağlamda, Tip 2 diyabetin önlenmesinde sağlıklı beslenme alışkanlıklarını kapsayan yaşam tarzı değişikliklerinin hayata geçirilmesi önemli bir gerekliliktir.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 Diyabet Riski, Beslenme Alışkanlıkları İndeksi, Diyabet Günü

İnsülin Benzeri Büyüme Faktörü Bağlayıcı Protein-3

Dr. Öğr. Üyesi Filiz Kazak - Sueda Türk

(Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi- Ankara Eğitim Araştırma Hastanesi)

Oral Presentation

ÖZ

İnsülin benzeri büyüme faktör (IGF)'leri, hücre büyümesini düzenleyen polipeptitlerdir. İnsülin benzeri büyüme faktörü bağlayıcı protein (IGFBP)'ler ise IGF'lerin fonksiyonlarının ve etkilerinin düzenlenmesinde rol oynayan moleküllerdir. IGFBP-3, dolaşımda, hücre dışı ve hücre içi ortamlarda çeşitli rollere sahip çok işlevli bir proteindir. IGFBP-3, dolaşımdaki IGF-1 ve IGF-2'nin % 70-90'ını taşır, biyoaktivitelerini ve biyoyararlanımlarını kontrol eder. IGFBP-3'ün IGF/IGF-IR-bağımlı ve IGF/IGF-IR-bağımsız etkilere de sahiptir. Birçok çalışma, IGFBP-3 ile kanser oluşumu ve patogenezi arasında bir ilişki olduğunu açıkça ortaya koymuştur. IGFBP-3'ün kanser riskini değerlendirmede ve önlemede önemli bir role sahip olduğu düşünülmektedir. IGFBP-3'ün sinir sistemi ile ilişkisi de bulunmaktadır. IGFBP-3, fonksiyonel bozukluklar, bilişsel azalmalar ve mekanizmalarının anlaşılmasında yararlı olabilir. IGFBP-3, potansiyel olarak hastaların klinik uygulama ortamlarında değerlendirilmesi için kullanılabilir. IGFBP-3'ün, sinir sistemi ile ilgili bozukluk ve hastalıklarda terapötik müdahalenin bir hedefi olma olasılığı da bulunmaktadır. Bu derlemede IGFBP-3'ün yapısı, metabolizmadaki rolü, kanser ve sinir sistemi bozuklukları ile ilişkisi hakkında bilgi verilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Igfbp-3, Kanser, Sinir Sistemi

Insulin Growth Factor Binding Protein-3

Abstract

Insulin-like growth factors (IGFs) are polypeptides that regulate cell growth. Insulin-like growth factor binding proteins (IGFBPs) are molecules involved in the regulation of the functions and effects of IGFs. IGFBP-3 is a multifunctional protein with various roles in the circulation, extracellular and intracellular environment. IGFBP-3 carries 70-90% of IGF-1 and IGF-2 in the circulation and also controls their bioactivity and bioavailability. IGFBP-3 has IGF/IGF-IR-dependent and IGF/IGF-IR-independent effects. Many studies have clearly demonstrated a relationship between IGFBP-3 and cancer formation and pathogenesis. IGFBP-3 is thought to play an important role in assessing and preventing cancer risk. In addition, IGFBP-3 has a relationship with the nervous system. IGFBP-3 may be useful in understanding functional disorders, cognitive impairments and their mechanisms. IGFBP-3 can potentially be used to evaluate

patients in clinical practice settings. IGFBP-3 is likely to be a target of therapeutic intervention in disorders and diseases of the nervous system. In this review, it is aimed to give information about the structure of IGFBP-3, its role in metabolism, its relationship with cancer and nervous system disorders.

Keywords: Igfbp-3, Cancer, Nervous System

Kedi ve Köpeklerde Deri Mantar Enfeksiyonlarının İnsanlarda Oluşturduğu Sağlık Riskleri, Kontrol ve Sağaltım Seçenekleri

Doç. Dr. Başak Hanedan - Prof.Dr. Ali Bilgili - Araştırmacı Muhammet Haydar Uysal

(Atatürk Üniversitesi - Ankara Üniversitesi- Ankara Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Dermatofitozlar sıcak, nemli koşullar ve hijyenik olmayan ortamlarda çoğalarak deri, kıl, tırnak gibi yapıları etkileyen dermatofitlerden kaynaklanan yüzeysel mantar enfeksiyonlarıdır. Deri ve tırnakta görülen mantar enfeksiyonlarının dünya nüfusunun %20-25'ini etkilediği bilinmektedir. Kedi ve köpeklerde yaygın şekilde görülen dermatofit türü öncelikli olarak *Microsporium canis* (*M. canis*)'tir, ayrıca *M. nanum*, *M. gypseum*, *Trichophyton mentagrophytes* (*T. Mentagrophytes*), *T. Terrestre* gibi başka türlerin de taşıyıcılarıdır. Sağlıklı evcil kedi ve köpekler enfeksiyon rezervuarıdır ve genellikle *M. canis*'in taşıyıcılarıdır. Kontamine ortam ve hayvanlarla temas halinde olan insanlara bulaşarak deride ve baş bölgesinde mantar lezyonlarına neden olurlar. Vücutta herhangi bir hastalık, yetersiz beslenme, yüksek sıcaklık, nem, deride meydana gelen travma, ektoparazitlere bağlı deri hasarı, aşırı kalabalık ve hijyenik olmayan ortamlar dermatofitoz oluşturan risk faktörleridir. Belirtilen bilgiler ışığında bu bildiri kapsamında başta veteriner hekimler olmak üzere, hayvancılıkla uğraşanlar, kedi- köpek sahipleri, veteriner teknisyenler ve mandıra işçileri de dahil riskli meslek grupları hakkında özlü bilgiler verildi. Türkiye ve Dünya'da son yıllara ait hayvanlar ve insanlardaki dermatofitoz prevalans verileri sunularak, hastalığın önemi ve mevcut durumuna değinildi. Ayrıca hastalığa ait klinik bulgulara, tanı, sağaltım seçenekleri ile koruma ve kontrol yöntemlerine yönelik en son bilimsel kaynaklara dayanan özlü bilgiler sunuldu.

Anahtar Kelimeler: Dermatofitoz, Halk Sağlığı, Kontrol Yöntemleri, Sağaltım Seçenekleri.

Health Risks That Fungal Infections of Skin in Cats and Dogs Cause in Humans, Control and Treatment Choices

Abstract

Dermatophytoses are superficial fungal infections caused by dermatophytes affecting structures such as skin, hair, nail in growing under hot, humidity conditions and unhygienic environments. It is known that fungal infections of skin and nail affect 20-25% of the world population. Dermatophyte type commonly seen in cats and dogs is primarily *Microsporium canis* (*M. canis*), and they carry other species such as *M. nanum*, *M. gypseum*, *Trichophyton mentagrophytes* (*T. Mentagrophytes*), *T. Terrestre* as well. Healthy domestic cats and dogs are reservoirs of infection and generally carriers of *M. canis*. They cause fungal lesions on skin and head region by transmission to humans in contact with contaminated

environment and animals. Any disease in the body, poor nutrition, high temperature, humidity, trauma of the skin, skin injury due to ectoparasites, overcrowded and unhygienic conditions are risk factors leading to dermatophytosis. In the context of the report, in the light of mentioned knowledge, brief knowledge was given about occupation groups at risk, especially veterinarians, including persons involved with livestock raising, owners of cats and dogs, veterinary technicians, and dairymen. The importance of disease and the current condition were discussed by presenting prevalence data of dermatophytosis in animals and humans in recent years in Turkey and the world. Furthermore, brief knowledge was given based on recent scientific sources for clinical signs, diagnosis, treatment choices and protection and control methods of disease.

Keywords: Dermatophytosis, Public Health, Control Methods, Treatment Choices.

Nanoteknolojinin Veteriner İlaç Sektöründeki Yeri ve Önemi

Prof. Dr. Ali Bilgili - Araştırmacı Muhammet Haydar Uysal

(Ankara Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Nanoteknoloji, maddenin atomik, moleküler boyutlara getirilerek yeni özelliklerinin ortaya çıkarılmasıyla nano boyutlarda fiziksel, kimyasal ve biyolojik etkinliklerini anlamak, kontrolünü sağlamak ve üretimde kullanılacak madde, cihaz ve sistemleri geliştirmektir. Özetle çeşitli araç, gereç, malzeme ve yapıların moleküler düzeyde işlenerek meydana getirilmesi, daha sonra bunların kullanılmasıdır. Dünya ekonomisini etkileme potansiyeli olan bu teknoloji, henüz gelişme aşamasındadır ve önümüzdeki 15-20 yıl içerisinde insanoğlunun hayatında büyük değişikliklere yol açacağı düşünülmektedir. Nanoteknoloji bir taraftan elimizde mevcut eski teknolojik yöntemlere yeni bakış açıları getirirken diğer taraftan önceden olanaksız gibi görünen yeni teknoloji ve uygulamalara kapı aralamıştır. Belirtilen bilgiler ışığında bu bildiri kapsamında nanoteknolojinin dünyadaki yeri kısaca özetlendikten sonra veteriner hekimlikte ilaç sektöründe kullanılmakta olan farmasötik nanosistem çeşitlerinden başlıca nanopartiküller, polimerik nanopartiküller, lipozomlar, fullerenerler, nanotüpler, nanokabukçuklar, katı lipit nanopartiküller, miseller, dentrimerler, metalik nanomateriyaller, manyetik nanopartiküller, seramik nanopartiküller, kuantum noktalar, nanoemülsiyon, nanokabarcıklar, respirositler ve mikrobivorların insan ve hayvanlarda kullanımına yönelik özlü bilgiler verildi. Ayrıca ülkemizde ve dünyada veteriner hekimlikte kullanılmakta olan nanoteknolojik ilaçların hangi hayvanlarda, hangi amaçla kullanıldığına yönelik bilgiler anlaşılma kolaylığı sağlaması bakımından detaylı bir şekilde tablolar halinde sunuldu.

Anahtar Kelimeler: Nanoteknoloji, Farmasötik Nanosistem Çeşitleri, Veteriner Hekimliği

The Importance and Place of Nanotechnology in Veterinary Drug Sector

Abstract

Nanotechnology is to find its physical, chemical and biological efficiencies out, to provide its control, and to develop substance, device, and systems that will be used in the production in nano-sizes via revealing of its new features by rendering substance to atomic and molecular sizes. In brief, it is produced by molecularly processing of various vehicle, equipment, material and structures and later it is use of these. This technology that has potential to affect the world economy is yet at the development stage and it is thought that it will cause huge changes in the life of human being in future 15-20 years. Nanotechnology both brings new perspectives

to available old technological methods and provides an opportunity to new technology and practices regarding as impossible. In the context of this report in the light of mentioned knowledge, after the place of nanotechnology in the world is briefly summarized, brief knowledge was given on use in humans and animals of nanoparticles, polymeric nanoparticles, liposomes, fullerenes, nanotubes, nanoshells, solid lipid particles, micelles, dendrimers, metallic nanomaterials, magnetic nanoparticles, seramic nanoparticles, quantum dots, nanoemulsion, nanobubbles, respirosites and microbivores regarding pharmaceutical nanosytem types that are being used in drug sector of veterinary medicine. Furthermore, knowledge about that nanotechnological drugs used veterinary medicine in our country and the world are used in which animals and for what purpose was presented in tables in detail in the way of ease of understanding.

Keywords: Nanotechnology, Pharmaceutical Nanosystem Types, Veterinary Medicine.

Viral Aşıların Üretiminde Biyoteknolojinin Kullanımı²

Dr. Öğr. Üyesi Bilge Kaan Tekelioğlu

(Çukurova Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

İnsanlar ve hayvanlarda enfeksiyonlara neden olan çok sayıda patojen bulunmaktadır. 1415 farklı patojenin insanlarda enfeksiyonlara yol açtığı bildirilmiştir ve %64'ü hayvanlardan insanlara geçerek zoonoz enfeksiyonlara yol açmaktadır. Patojenlerin 538'i bakteriler, 317'si mantar ve 219'u ise virüslerdir. 1890'larda tütün virüsünün keşfinden sonraki süreçte 5000'den fazla virüs bulunmuştur ve yeni keşifleri bekleyen çok sayıda virüs olduğu bildirilmektedir. Virüslerin neden olduğu enfeksiyonlardan korunmanın en etkili yolunun insan ve hayvan popülasyonlarında düzenli ve geniş kitleleri kapsayan aşı programları olduğu bilinmektedir. Birçok hastalık için doğal enfeksiyondan sonra bağışıklık kazanılır. Bağışıklık süresi hastalıklara ve kullanılan aşılar göre değişir. Doğal enfeksiyonlar veya aşılama her zaman yaşam boyu bağışıklık sağlamaz. Aşılar aktif bağışıklık sağlarlar. Aktif bağışıklık sıvısal ve hücresel düzeyde gerçekleşen bir dizi karmaşık immün yanıt sonrası oluşmaktadır ve enfeksiyonlara karşı koruyucu etkileri vardır. Aktif bağışıklık için kullanılan aşılar aktif ve inaktif aşılar olarak oluşan klasik aşılar (konvansiyonel) ile biyoteknolojik aşılar olarak başlıca iki gruba ayrılırlar. Bu derlemede biyoteknoloji ile viral aşıların üretimleri arasındaki etkileşim üzerinde durulacaktır. Klasik aşılar aktif (canlı) ve inaktif (ölü) aşılar olarak ikiye ayrılmaktadır. Aktif (canlı) aşılar, canlı virüslerin laboratuvar şartlarında elde edilen zayıflatılmış yaşam formlarından hazırlanırlar. İnaktif aşı, hücre kültürlerinde büyütülmüş ve daha sonra inaktif edilmiş virüs partiküllerinden oluşur. Gerek canlı gerekse ölü virüsler kullanılarak elde edilen aşılar içerisinde istenilen miktarda bulunan virüsler yapısal olarak bütün halinde veya virüs partikülleri halinde bulunurlar. Biyoteknoloji kullanımı aşıların avantajlarını ve etkilerini artırıcı etki yapabilecek potansiyele sahiptir. Üretilen aşıların raf ömürlerini uzatabilmekte ve saklanmalarını daha kolay hale getirebilmektedir. Biyoteknolojik aşıların bir kısmının etkili bir bağışıklık oluşturabilmesi için uygun ve özel adjuvantlarla birlikte uygulanması gerekmektedir. Bu grupta; Sentetik peptid, Antiidiotip antikor, Subünit, Mutant, Marker, Rekombinant mutant, Rekombinant ürünü ve Nükleik asit aşıları (DNA aşıları) bulunmaktadır. Biyoteknolojinin viral aşıların üretiminde kullanılmasının ekonomik, etkili ve güvenli aşıların üretimini hızlandıracak potansiyel etkisi olduğu bilinmektedir.

Anahtar Kelimeler: Virüs, Aşı, Biyoteknoloji

² Bu sözlü sunum Çukurova Üniversitesi Bireysel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından TSA-2018-10759 nolu proje kapsamında desteklenmiştir.

Use of Biotechnology in the Production of Viral Vaccines

Abstract

Use of Biotechnology in the Production of Viral Vaccines Abstract There are many pathogens that cause infections in humans and animals. It has been reported that 1415 different pathogens cause infections in humans and 64% of them Oral Presentations / Sözlü Sunumlar 83 pass from animals to humans and cause zoonotic infections. 538 of the pathogens are bacteria, 317 of them are fungi and 219 of them are viruses. In the 1890s, after the discovery of the tobacco virus, more than 5000 viruses were found and many viruses were reported waiting for new discoveries. It is known that the most effective way to prevent infections caused by viruses is vaccination programs, which include regular and broad masses in human and animal populations. Immunity is gained after natural infection for many diseases. The duration of immunity depends on the diseases and the vaccines used. Natural infections or vaccinations do not always provide lifelong immunity. Vaccines provide active immunity. Active immune response occurs after a series of complex immune responses at the fluid and cellular level and has protective effects against infections. Vaccines used for active immunity are divided into two groups as conventional vaccines (conventional) with active and inactive vaccines and biotechnological vaccines. This review will focus on the interaction between biotechnology and the production of viral vaccines. Classical vaccines are divided into active (live) and inactive (dead) vaccines. Active (live) vaccines are prepared from weakened life forms obtained in laboratory conditions of live viruses. An inactivated vaccine is consisting of virus particles that have been grown in cell cultures and then inactivated. The viruses found in the desired amount in the vaccines obtained using both live and dead viruses are structurally present as whole or as virus particles. The use of biotechnology has the potential to influence the advantages and effects of vaccines. It can extend the shelf life of the produced vaccines and make them easier to store. Some of the biotechnological vaccines need to be administered together with appropriate and specific adjuvant for effective immunity. In this group; Synthetic peptide, Antiidiotype, antibody, Subunit, Mutant, Marker, Recombinant mutant, Recombinant product and Nucleic acid vaccines (DNA vaccines). It is known that the use of biotechnology in the production of viral vaccines has a potential effect to accelerate the production of economical, effective and safe vaccines.

Keywords: Virus, Vaccine, Biotechnology

İzmir Balıklıova Mevkiinde Kefal Balıklarında Gözlenen Pastorellozis Salgını

Arş. Gör. Dr. Uğur Değirmenci

(Ege Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

İzmir Balıklıova Köyü sahiline yakın yerlerde eratik yüzme hareketi gösteren hasta balıkların bir kısmının dış yüzeyinde pullarda dökülme, erezyon ve ülser gözlenirken nekropside dalakta büyüme ve böbrekte hemoraji gözlenmiştir. Ölmek üzere olan topan (*Mugil cephalus*) ve sarı kulak (Altınbaş, *Liza aurata*) kefal balıklarına paraziter ve bakteriyel muayene uygulanmıştır. Paraziter muayenede herhangi bir etkene rastlanmamıştır. Bakteriyel muayenede ise balıklarda Pastorellozis hastalığı etkeni olan *Photobacterium damsela* subs. *piscicida* izole ve identifiye edilmiştir. Bu çalışmada bölgedeki hasta balıklarda gözlenen klinik ve otopsi bulguları ve hastalığa neden olan etkenin izolasyon ve identifikasyonuna ilişkin veriler bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Pastorellozis, *Photobacterium damsela* subs. *piscicida*, *Mugil* spp.

An Outbreak of Pastorellosis Observed in Mullet Fish in Balıklıova Region, İzmir

Abstract

In some of diseased fish showing an erratic swim in İzmir Balıklıova Village near the coast, lose of scales, erosion and ulceration were observed on the external surface, splenomegalie and renal hemorrhage were observed in necropsy. Parasitic and bacterial examination was performed on dying flathead grey mullet (*Mugil cephalus*) and golden mullet (*Liza aurata*).

No disease agents were found in parasitic examination. In bacterial examination, *Photobacterium damsela* subs. *piscicida* which is the causative agent of Pastorellosis disease in fish is isolated and identified.

In this study, data on the clinical and necropsy findings of the diseased fish in the region and the isolation and identification of the causative agent were presented.

Key Words: Pastorellosis, *Photobacterium damsela* subs. *piscicida*, *Mugil* spp.

Türkiye’de Hayvancılığa Uygulanan Desteklemelerin Değerlendirilmesi

Dr. Öğr. Üyesi Bekir Demirtaş - Arş.Gör. Aybüke Kaya

(Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi)

ÖZ

İnsan beslenmesinde hayati öneme sahip olan hayvansal proteinlerin yeterli düzeyde tüketilmesine olanak sağlamak için hayvancılığın çeşitli yollarla desteklenmesi gereklidir. Tüketiciler uygun fiyat ve kalitede hayvansal gıda ürünlerine bu desteklemeler sayesinde ulaşabilir. Türkiye hayvansal üretim için uygun koşullara sahip olmasına karşın henüz istenilen üretim miktarı ve kalitesine ulaşamamıştır. Bunun nedenleri arasında uygulanan politikaların yanlış, kısa süreli veya değişken olması, Türkiye koşullarına uyumlu, yüksek verimli hayvan ırklarının ıslah edilmemiş olması ve damızlık hayvan üretiminin yetersizliği, hayvan sağlığının korunması ve korumaya yönelik hizmetlerin yetersizliği, hayvancılıktaki girdi-ürün fiyatları arasındaki uyumsuzluklar, mevcut çayır ve meraların amaç dışı kullanılması, üreticilerin hayvancılıkla ilgili yeterli düzeyde bilgi donanımına sahip olmaması ve üreticilerin birlikte hareket etmemesi gibi nedenler başta gelmektedir. Bu çalışmada, Türkiye’de uygulanan hayvancılık destekleri ele alınmıştır. Çalışmada ayrıca, Türkiye’deki hayvancılık sektörünün genel durumu ve hayvancılık sektörüne devlet tarafından uygulanan destekleme politikaları makro boyutta ele alınmıştır. Türkiye’deki hayvancılık destekleme şekillerinin hangilerinin dayaya yararlı olduğu ortaya konulmuştur. Desteklemelerden yararlanabilmek için gerekli koşullar incelenmiş ve desteklemelerin ülke ekonomisine katkıları, olumlu ve olumsuz yönleriyle ortaya konulmuştur. Hayvancılığın Türkiye’de yeterli gelişme düzeyine çıkabilmesi için; küçük ölçekli hayvancılık işletmelerinin pazarlara yönelik üretim yapar hale gelmesi, mevcut sürülerin yüksek verimli kültür ırkı veya melezler hayvanlardan oluşturulması, hayvanların uygun barınaklarda beslenmesi, hayvan hastalıklarını önleyici aşılama programlarının düzenli olarak uygulanması, kaliteli kaba ve kesif yem kullanılması, silaj üretiminin teşvik edilmesi, yetiştiricilerin kooperatif veya üretici birlikleri şeklindeki örgütlenmeleri ve örgütlerin etkinliğinin artırılması, tarımsal kredilerin yetiştiricilerin tümüne ulaşması ve amacına uygun kullanılmasını sağlayacak düzenlemeler yapılmalıdır. Hayvansal üretimde kalite, sağlık ve sürdürülebilirliğin sağlanabilmesi için yerli genetik kaynakların korunarak geliştirilmesi, hayvan kimlik kayıtlarının güncel tutulması ve hayvan hastalıkları ile etkin mücadele gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hayvancılık, Üretim, Politika, Desteklemeler, Türkiye

Bel Ağrısı Olan Kişilerde Ağrı, Ekstansör Endurans ve Fonksiyonel Yetersizlik Arasındaki İlişki

*Dr. Öğretim Üyesi Sevtap Günay Uçurum
(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)*

Oral Presentation

ÖZ

Amaç: Bel ağrısı; ciddi klinik, sosyal ve ekonomik kayıplara neden olan, dünya nüfusunun çoğunluğunu etkileyen bir sağlık sorunudur. İnsanların büyük bir bölümü yaşamlarının bir döneminde bel ağrısı problemi yaşamakta ve ilerleyen zaman içinde bu problem tekrarlamaktadır. Bel ağrısının önlenmesi açısından, omurgayı destekleyen gövde kaslarının kuvveti ve enduransı önemlidir. Bu kaslarda ki zayıflık ağrı ve yetersizlik ile ilişkili olabilir. Çalışmamız da bel ağrısı olan kişilerde ağrı, sırt ekstansör enduransı ve fonksiyonel yetersizlik arasındaki ilişkili incelemeyi amaçladık **Yöntem:** Çalışmaya 7'si erkek 43'ü kadın 50 bel ağrısı olan (yaş=40,12±7,41 yıl, BKİ=25,44±4,15, şikâyet süreleri=14,12±12,01 ay) olgu dâhil edildi. Olguların ağrıları görsel analog skalası ile, sırt kaslarının enduransı sorensen testi ile, fonksiyonel yetersizlik Oswestry Bel Ağrısı Anketi ile değerlendirildi. **Sonuçlar** Spearman Korelasyon analizi ile değerlendirildi. **Sonuçlar:** Olguların ağrı ortalamaları 5,52±1,11 endurans değerleri ortalamaları 47,33±22,52 ve oswestry bel ağrı anket skoru ortalamaları 33,1±6,5 idi. Olgularımızın ağrı değerleri sırt endurans değeri ile negatif yönde (p=0,044, r= -0,286), oswestry bel ağrı anketi skorlarıyla pozitif yönde (p= 0,008, r= 0,370) ilişkili bulunmuştur. **Tartışma:** Bel ağrısında ağrı ile sırt endurans değerleri ve fonksiyonel yetersizlik arasında ilişki olduğu, sırt kaslarının enduransı azaldıkça ağrının arttığı ve ağrı arttıkça da fonksiyonel yetersizlikleri arttığı görülmüştür. Tedavi programlarının düzenlenmesinde endurans egzersizlerinin programa eklenmesinin ağrının ve fonksiyonel yetersizliklerin azaltılmasında etkili olacağı göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Bel Ağrısı, Endurans, Fonksiyonel Yetersizlik.

Ortodontide Debonding Yöntemleri: Derleme

Dr. Gökçenur Gökçe - Doç.Dr. İlknur Veli

(İzmir Katip Çelebi Üniversitesi)

Oral Presentation

ÖZ

Debonding, sabit ortodontik tedavi sonunda braketlerin ve adeziv rezinin diş yüzeyinden uzaklaştırılma işlemidir. Debonding işlemi; braketlerin ve diğer ortodontik ataçmanların sökülmesi, diş yüzeyinin temizlenmesi ve cilalanması olmak üzere iki aşamadan oluşmaktadır. Braketlerde meydana gelen deformasyonun önlenmesi ve mine yüzeyine gelen travmanın azaltılabilmesi amacıyla literatürde farklı debonding teknikleri bildirilmiştir. Bunlar; mekanik debonding, elektrotermal debonding, ultrasonik debonding ve lazer debonding yöntemleridir. Bu yöntemler metal ve seramik braketler arasında uygulama açısından bazı farklılıklar göstermektedir. Debonding işlemi sırasında uygulanan kuvvete bağlı olarak pulpa dokusunda da bazı değişiklikler meydana gelmektedir. Bu derlemede, farklı debonding yöntemleri tartışılmış ve hekim ve hasta açısından dikkat edilmesi gereken hususlar incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sabit Ortodontik Tedavi, Debonding, Lazer Debonding

Debonding Techniques in Orthodontics: A Review

Abstract

Debonding is the removal procedure of brackets and adhesive resin from the tooth surface at the end of the fixed orthodontic treatment. Debonding procedure consists of two stages: removal of brackets and other orthodontic attachments and cleaning and polishing of tooth surface. Different debonding techniques have been reported in the literature in order to prevent deformation in the brackets and to reduce the trauma to the enamel surface. These are mechanical debonding, electrothermal debonding, ultrasonic debonding and laser debonding. These methods indicate some differences between metal and ceramic brackets in terms of application. Depending on the force applied during debonding, some changes occur in pulp tissue. In the present review, different debonding methods have been discussed and considerations in terms of physician and patient were examined.

Keywords: Fixed Orthodontic Treatment, Debonding, Laser Debonding

Application of the hard-soft acid base theory on prediction of bioinorganic substitution reactions

Assoc. Prof. Ph.D. Tanja Soldatović (Keynote Speaker)

(State University of Novi Pazar, Serbia)

Oral Presentation

Abstract

Under the classification of bioinorganic reactions we consider the interactions of metal ions with bio-ligands under physiological conditions. Ligand affinity and possible coordination geometries of the metal center are important bioinorganic principles. Metal-ligand bonds are closely related to the hard-soft acid base nature of metals and their preferred ligands. Platinum(II) and palladium(II) belong to soft acid and prefer soft bases. Kinetically are preferred reactions with sulphur donor biomolecules but more thermodynamically stable are Pt-N or Pd-N products. On other hand zinc(II) and copper(II) are borderline hard/soft ions and readily complexes with ligands containing a range of donor atoms, e.g. hard O-, intermediate N- and soft S-donors according to coordination numbers. The extensive investigations were performed using various methods such as Uv-Vis, HPLC, MS and ^1H NMR, in order to define the mechanism of interaction of potential antitumor complexes with biomolecules. Hard soft acid base theory contributes to the better understanding of interactions between complexes of selected metal ions and biomolecules and helps to future design of less toxic potential metal-based anticancer drugs.

Keywords: Pt(II), Pd(II), Zn(II), Cu(II), complexes, biological relevant nucleophiles, substitution reactions

erasmus
symposium

The Effect of Smoking on the Clinical and Epidemiological Indicators of Major Dental Diseases

Mammadov F.Y., Safarov C.A., Orujov A.V. Shikhalieva FA
(ATU Therapeutic Stomatology, Baku, Azerbaijan)

Oral Presentation

Abstract

Pathological changes associated with tobacco smoking can be diagnosed throughout the body and in the oral cavity. According to the results of recent studies, pre-carcinogenic and carcinogenic states in 70% of cases are diagnosed against the background of intensive smoking. The oral cavity is one of the organs most sensitive to internal and external harmful factors.

Purpose of the study: Comparative assessment of the effect of smoking on the oral cavity tissue among students.

Material and research methods. 380 students of the Azerbaijan Medical University in Baku were examined and surveyed. WHO recommendations and schemes were used to determine the efficacy of various therapeutic and prophylactic methods in the dental practice. In the study were compared the intensity of caries in all the groups, determined by CPU- indexes. Three clinical groups were formed: Group 1 - removal of plaque using a Vector piezoelectric ultrasound machine; Group 2 - the use of air-abrasive apparatus Air Flo C2; Group 3 - the use of hand tools - Gracie Curet. A dental examination of students was carried out using the Silness-Loei indexes (Silness, Löe, 1962), Mullemann (Mühlemann, 1971) modified by Cowell I., 1975, PMA (Shourl., Massler M..1947) modified by Parma 1960.

Research results In determining the frequency of occurrence of a healthy periodontal among 180 third-year tobacco smoking students, it was found that only 5 students were diagnosed with a healthy periodontal disease. This amounted to approximately $2.78 \pm 1.22\%$, and their opponents in the control group - $9.0 \pm 2.02\%$. Among fifth-year students who smoked tobacco, a high level of caries was found in 166 students, that is, $92.2 \pm 2.00\%$ of them, while students of similar age who did not smoke cigarettes had a rate of $87.5 \pm 2, 34\%$. It should be noted that students exposed to a bad habit were also distinguished by a high intensity of the formation of plaque, as evidenced by the hygienic index values.

Conclusion. As a result of the study, the gingival condition was better at the removal of plaque with Gray's curettes.

Keywords: smoking, plaque, hygiene, treatment